

TMMOB

Şehir Plancıları Odası

Haber Bülteni

176 ISSN 1300-7300

Eylül 2006

www.spo.org.tr

e-posta: spo@spo.org.tr

DÜNYA ŞEHİRCİLİK GÜNÜ
6. TÜRKİYE ŞEHİRCİLİK
KONGRESİ YÜRÜTME
KURULU SON KEZ
TOPLANDI..... 5

ODAMIZ ONUR KURULU
KARARLARI6

BOĞAZİÇİ İMAR YASASI
HAZIRLIKLARINI
DEĞERLENDİREN TV
PROGRAMINA KATILDIK.....6

E-GÜNDEM YAYINA
GEÇİYOR.....7

5 EYLÜL 2006 "LÜBNAN'A
ASKER GÖNDERME
TEZKERE'SİNE HAYIR"
EYLEMİNE KATILDIK7

TMMOB ÖĞRENCİ KURULTAYI
DÜZENLEME KURULU İLK
TOPLANTISINA KATILDIK8

TMMOB DANIŞMA
KURULU'NA KATILDIK.....8

PLANSIZ HAZİNE
ARAZİLERİNİN SATIŞININ
DURDURULMASINA İLİŞKİN
GENELGE HAKKINDA RAPOR
HAZIRLANDI.....8

ŞUBELERDEN HABERLER

Ankara Şube

ANKARA KENTİNDE
KENT YÖNETİMLERİNCE
MEVZUATA AYKIRI OLARAK
OLUŞTURULAN TESİSLERE
İLİŞKİN ÇALIŞMALAR
BAŞLADI16

Antalya

MESLEK ODALARI EŞGÜDÜM
KURULU TOPLANTILARINA
KATILDIK29

İstanbul Şube

14-18 Eylül 2006 ISOCaRP
42. DÜNYA PLANLAMA
KONGRESİ35

42. ISOCARP DÜNYA PLANLAMA KONGRESİ İSTANBUL'DA YAPILDI

Dünya Plancılar Birliği Isocarp'ın 42. Kongresi, Yıldız Teknik Üniversitesi ev sahipliğinde İstanbul'da toplandı. Kongre öncesi etkinlikler 9-13 Eylül tarihleri arasında genç plancılar atölye çalışması ile başladı. İstanbul'a dair öngörülerini ve değerlendirmelerini üzerinde bir tartışma ortamı yaratılan genç plancılar önemli bir deneyim elde ettiler. Genç plancıların sunumları 14 Eylül Perşembe günü yapıldı ve aynı akşam Yıldız Teknik Üniversitesinde bir açılış kokteyli gerçekleştirildi. Kongre 15 Eylül Cuma günü açılış konuşmaları ile başladı. Yerel Organizasyon Komitesi adına Doç. Dr. Zeynep Merey Enlil ve Yıldız Teknik Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Başkanı Prof. Dr. Zekai Görgülü'nün konuşmaları ile başlayan Kongrede sırasıyla; Isocarp Başkanı Pierre Locante, Odamız Genel Başkanı Buğra Gökçe, Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Emre Aysu, Yıldız Teknik Üniversitesi Rektörü Durul Ören, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Müsteşarı Sabri Erbakan birer açılış konuşması gerçekleştirdiler.

Tüm konuşmacıların Kongrenin önemine değindikleri, değerlendirmelerini yaptıkları ve teşekkürlerini sundukları bu ilk oturumun ardından anahtar sunuşların yapıldığı ikinci oturuma geçildi. Zeynep Merey Enlil'in moderatörlüğünde Isocarp Raportörü Paolo La Greca'nın sunuş gerçekleştirdiği bu oturumda; Isocarp'ın 42. kongresi için 5 kıta ve 38 ülkeden bildiri sunulduğu, bildirilerin; rekabetçi kent politikaları, neo-liberal politikalar ve kente etkiler konularında yoğunlaştığı bilgisi verildi. Kıyı alanları dönüşümlerinin yükselen önemine dikkat çekildi. Kamusal alana dair farklı açılım ve yorumlar üzerinde duruldu ve katılım, kültür ve bilinç üzerine gerçekleştirilen çalışmalar hakkında kısa bir bilgilendirme yapıldı. Bütünleşme-Ayrışma ekseninde bir çok katılımcı ve bildiri sahibinin derinleşen ayrımlar ve çelişkiler üzerinde durmayı seçtiğinin belirtildiği bu sunuşta etkinlik boyunca gerçekleştirilecek 5 paralel oturum hakkında da bilgi verildi.

devamı 3. sayfa

Gündem...

TMMOB MİTİNGİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...

İbrahim GÜNDOĞDU - TMMOB Şehir Plancıları Odası Yönetim Kurulu Üyesi

Toplumsal yaşamı yirmi yılı aşkın bir süredir abluka altına alan neoliberal dalga, serbestleştirme/piyasa-laştırma söylemleri etrafında geliştirilen sosyo-politik yıkım uğrağından devlet-piyasa ortaklığı ekseninde biçimlendirilmek istenen yeniden inşa uğrağına doğru yol alıyor. 1980'li yılların hakim neoliberal söylemlerinin aksine, 90'lı yılların ortasından bu yana devletin piyasanın işleyişini kolaylaştırıcı ve sonuçlarını hafifletici müdahalelerinden söz edilmekte ve bu yönde devletin/kamunun yeniden yapılandırılması gerekliliğine işaret edilmekte. Neoliberalizmin hakim olduğu bir çok ülkede görülen bu eğilim, ülkemizde

devamı 2. sayfa

AKP iktidarının, devletin/kamunun yeniden yapılandırılması girişimleri ile somutlaşmaktadır. Son yıllara damgasını vuran yasal düzenlemeler, hem devletin yerleşik kurumsal organizasyonunda önemli değişiklikler öngörmekte hem de onun toplumsal/ekonomik alana müdahale araçlarını ve biçimlerini yeniden tanımlamaktadır. Kamu Yönetimi Temel Kanunu girişiminden Kalkınma Ajansları Yasasına, Büyükşehir Belediyeleri Yasasından Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa bir çok yasal düzenleme, devleti salt piyasaların işleyişini kolaylaştıran-destekleyen bir güce dönüştürmekte ve böylelikle, toplumsal faydayı ve sosyal adaleti dışarıda bırakan yeni bir “kamu” anlayışını, devlet örgütlenmesini ve devlet-toplum ilişkisini ortaya çıkarmaktadır.

Öte yandan bu yönde bir yeniden yapılanma arayışı, bir taraftan merkezi ve yerel düzeyde yeni güç ilişkileri/koalisyonları ortaya çıkarırken diğer taraftan toplumsal yarar ve sosyal adalet ilkelerini benimseyen, bu ilkeler ışığında bir çok alanda geliştirdiği mücadelelerle mevcut kamu hukuku içerisinde mevzii edinen ve bu yolla toplumun geniş kesimlerinin taleplerini dile getiren TMMOB gibi meslek örgütlerini bir engel olarak görmektedir. İzlerini mühendislik, mimarlık ve planlama alanına ilişkin bir çok yasal düzenlemede gördüğümüz bu yaklaşım kendini daha açık biçimde 6235 sayılı TMMOB yasasını yoksayan Mesleki Yeterlik Kurumu Yasa Tasarısında ve Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkındaki Yasada Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısında ortaya koymaktadır. Her iki tasarı da, 6235 sayılı TMMOB Yasasının TMMOB ve bağlı Odalara verdiği meslek alanını düzenleme ve denetleme yetkilerini ortadan kaldırmakta, sözünü ettiğimiz yeni kamu anlayışına uygun kurumlar ve hükümler öngörmektedir. Mühendislik, mimarlık ve planlama alanlarına ilişkin özelleştirmeci ve piyasacı yasal düzenlemelerin de ötesinde bir noktada, meslek odalarına doğrudan müdahale eden ve neoliberalizmin sözünü ettiğimiz yeni dönemine uygun meslek odaları oluşturmayı hedefleyen bu yasal düzenlemelere karşı mücadele etmek TMMOB ve bağlı odaların en yakıcı gündemi olacaktır. Kuşkusuz bu yönde bir mücadele TMMOB ve bağlı Odaların toplumsal dinamiklerle buluşan, bilimi ve tekniği toplumun bilgisine ve kullanımına sunan, kamu yararı ve sosyal adalet yönlü talepleri destekleyen çalışmalarıyla olduğu kadar TMMOB örgütlülüğünü, örgüt içi katılımı ve demokrasiyi geliştiren uygulamalarla güçlenecektir.

Şehir Plancıları Odası olarak bir süredir yukarıda sözünü ettiğimiz değişim/dönüşüm sürecinin izliyor, tartışıyor, kamu yararı ve sosyal adalet yönünde müdahalelerde bulunuyoruz. Bu sürece damgasını vuran son yasal düzenlemelerden de açıkça görüldüğü gibi, kentler ve kentsel mekan neoliberal politikaların odağında yer alıyor. Neoliberal politikalar kente, mekana ve planlamaya yönelik yeni düzenlemelerle yeni bir aşamaya geçiyor. Son yirmi yılın toplumsal yıkım politikalarının içselleştirilmesini amaçlayan bu yeni aşamada, kent mekanı (kıyılar, doğal kaynaklar, ormanlar) yeni bir yatırım ve birikim alanı olarak görülüyor; planlama, projeler ile ikame edilerek toplumsal yarara dönük özünden uzaklaştırılıyor. Bu günlerde TBMM’nin gündemine getirilen “Dönüşüm Alanları Hakkında Kanun Tasarısı” neoliberal politikaların kentlere, kentsel mekana ve planlamaya dönük yüzünü özetliyor. Tasarı ile kentsel dönüşüm ihtiyacı sosyal, kültürel ve ekonomik köklerinden yalıtılarak fiziksel mekanların inşaatı ve pazarlanmasına indirgenirken kentsel gelişim mekansal bütünlükten uzak proje uygulamalarına terk edilmektedir. Planlamayı projecilikle ikame eden bu anlayış, planlama ilkelerine ve birikimimize açıkça saldırmakla beraber kentlerde büyük çaplı yerinden edilmelerin, yeni dışlanma biçimlerinin ve çatışmaların önünü açıyor. Bir başka ifade ile, neoliberal politikaların vardığı yeni aşama sosyal adalet sorununu mekansal adalet sorunu ile içiçe kılıyor; plancıları mesleğimizin birikimi ve sorumluluğu için mücadele etmeye çağırıyor.

Şehir Plancıları Odası Yönetim Kurulu bu mücadelenin, planlamanın birikimi ile toplumun yoksul ve dışlanan kesimlerinin mekansal adalet çılgınlıkları buluştuğu ölçüde başarı kazanacağı düşüncesindedir. Bu açıdan kentsel dönüşüm mağduru Dikmen Vadisi halkının barınma hakkı talepleri ile meslek alanımıza ilişkin taleplerimizi buluşturduğumuz 14 Ekim TMMOB mitingi Odamız için oldukça önemli bir deneyim ve kazanım oluşturmıştır. Odamız, planlamaya ilişkin bilimsel bilgi ve birikimin toplumsal hayat ile bağlarının güçlendirilmesine dönük çalışmaların mesleğimizin geleceğinin önemli bir parçası olduğunu görmek ve bu yönde yeni araçlar/stratejilerin geliştirilmesine dönük çalışmalara hız verme kararındadır. Odamız Yönetim Kurulunun, katılımcı ve demokratik işleyiş mekanizmaları ile güçlü bir TMMOB örgütlülüğünün bu mücadelenin en önemli parçası olduğuna inancı tamdır.

1. sayfadan devam

Üçüncü oturumda; Unesco temsilcisi Ron Van Oers'in "Altın Yumurtlayan Tavuk'un Kuş Gribi Olmasını Engellemek" adlı sunuşuyla, dünya kültür mirası ve kentlerin, doğal, kültürel, çevresel değerlerin hızla tüketilmesinin yarattığı tahribat ve bu eşsiz değerlerin korunması gerekliliği üzerinde duruldu. Newcastle Üniversitesi'nden Prof. Frank Moulet'in Kentsel Politikaların Rolü ve Önemine değinen sunuşu ardından, Çin'de Planlama Deneyimlerini aktardığı sunuşunda Çin Kent Planlama Akademisi Başkanı Qui Boaxing, hızlı kentleşme ve nüfus baskısı altında yoğunlaşan Pekin ile İstanbul arasındaki benzerlikleri anlatabilecek değerlendirmelerde bulundu. Bu oturum, Hollanda Deft Üniversitesinden Ana Maria Fernando Maldonado'nun sunuşuyla tamamlandı.

Zekai Görgülü'nün oturum başkanlığını üstlendiği günün son oturumunda Küçükçekmece Belediye Başkanı Aziz Yeniay, Odamız İstanbul Şube Başkanı Ahmet Turgut ve Ula-Gyoder adına şehir plancısı Faruk Göksu'nun sunuşları yer aldı.

Kongrenin ikinci günü ise; İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, Stuttgart Belediye Başkanı Wolfgang Schuster, Cape Town Belediye Başkanı Andrew Arnold ve Amsterdam Belediyesi Fiziksel Planlama Bölüm Başkanı Klaas de Boer'in katıldığı oturumla başladı. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanının Medeniyetlerin Beşiği ve Buluşma noktası İstanbul ekseninde yaptığı sunuşunda İstanbul'u bekleyen riskler ve fırsatları yorumladığı ve daha çok İstanbul kentinin bütünleştirici yanı üzerinde durduğu görüldü. Stuttgart Belediye Başkanı ise, bir metropoliten kentin yarattığı farklılıklar ve bunun getirdiği yönetim, birlikte yaşama problemlerinin aşılabilemesi anlamında denedikleri modelin ayrıntılarını açıkladığı, ardından da bireyler ve kurumlar için kararlılıkla uygulanan kentleşme ve yerleşimine dair ilkelerden, kentin anayasasından bahsettiği bir sunuş gerçekleştirdi. İstanbul ve bizim kentlerimiz açısından ders alınacak çok önemli açılımları olabilecek bu sunuşun ardından, Cape Town'un gelişimi ve kentsel çevresel değerlerinin aktarıldığı bir sunuşu, Cape Town Belediye Başkanı seslendirdi. Amsterdam Belediyesi adına Planlama Bölümü Başkanı da; Amsterdam'daki ayrışma ve farklılıkları gidermeye çalışan planlama deneyimini sundu.

Aynı gün öğleden sonra Kongre kapsamında kabul edilen bildirilerin paralel oturumlarla sunuşuna geçildi. Sosyo – Ekonomik Çıkarımlar, Bir Vizyon, Strateji ve Hikaye İnşaa Etmek, Kültürel Çıkarımlar, Market Perspektiflerinden Sektörel Açından Ayrışma ve Bütünleşme ile Ayrışma ve Bütünleşme Planlama Teorileri başlıklarında gerçekleştirilen oturumlar, Yıldız Teknik Üniversitesi salonlarında 16 ve 17 Eylül günlerinde sürdürüldü.

18 Eylül'de Isocarp'ın genel kurul toplantısının yapılması ve Kongre ekibinin raporlarını tamamlayıp genel değerlendirmelerini

sunmaları ardından, ödül töreni ve 2007 Antwerp Kongresinin tanıtımı ile Kongre sona erdi. Kongre sonrası etkinlikler olarak, İstanbul ile Buluşma temalı İstanbul Planlama Çalışmalarının sunulduğu bir atölye çalışması İstanbul Metropoliten Planlama ve Kentsel Tasarım Merkezinde gerçekleştirildi.

Kongre kapsamında Odamızın hazırlık çalışması olarak gerçekleştirdiği 3 yerel buluşmayı ve ülkemizin içinde bulunduğu konjonktürde planlama paradigması ve uygulamasına yönelik değerlendirmeleri sunan Odamız Genel Başkanı Buğra Gökçe'nin yaptığı konuşma metni ise şöyle:

"Sayın Bakanlar, Sayın Rektör, Sayın Vali, Sayın Büyükşehir Belediye Başkanı, Sayın Dekan, Çok Değerli Hocalarım, sevgili meslektaşlarım ve konuklar... Hepinizi Türkiye'deki şehir plancılarının meslek örgütü olan TMMOB Şehir Plancıları Odası örgütü ve yönetim kurulu adına saygıyla selamlıyorum..."

"Bütünleşme-Ayrışma Arasında Kentler ve Planlama" temasıyla bu yıl 42. si düzenlenen, Dünya Plancılar Birliği toplantısına ülkemizin ve İstanbul'un evsahipliği yapmasına vesile olan Yıldız Teknik Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nü, bölüm başkanımızın şahsında kutluyor ve teşekkür ediyorum.

Bu toplantının teması dünya kentleri için büyük önem taşıyan bir dizi değişime işaret ediyor. Bu nedenle bütünleşme ve ayrışma ekseninde dünyada ve kentlerimizde yaşananları sağlıklı bir biçimde çözümlememiz gerekiyor.

Dünya ekonomisinin 1970'lerde yaşadığı krizin ardından gündeme getirilen neoliberal politikalar, sermaye birikim süreçlerinin coğrafyasını dünya ölçeğine genişleterek yeni bir küreselleşme dalgasının yolunu açmış ve yerleşik sosyo-mekansal yapıları, ilişkileri ve kurumları köklü bir değişim sürecine dahil etmiştir. Son yıllarda yapılan çalışmalar söz konusu değişim sürecinin odağında kentlerin ve kentsel mekanın olduğunu göstermektedir. Bu süreçte kentler uluslararası sermaye akışlarının (para, mal, yatırımlarını)

rım biçiminde) yoğunlaştığı mekanlar haline gelirken ulus devlet mekanı içerisindeki yerleşik ilişkileri ve dizilişleri de değişmekte ve değiştirilmektedir. Kentlerin bulundukları ülke coğrafyasının ötesinde yerküre sahında işleyen ekonomik ve politik dinamiklerle buluşması salık verilmekte ve kentler söz konusu 'küresel' dinamiklerle bütünleştiği ölçüde toplumsal kalkınmanın ve gelişimin gerçekleşeceği ileri sürülmektedir. Küresel kent, dünya kenti, cazibe merkezi gibi söylemsel ifadelerle büriinen bu strateji ile kentler, yerel-üstü/küresel sermaye birikim süreçlerine eklenme yarışına sokulmaktadır. Bu süreçlere eklenenebilen kentler başarı örnekleri olarak gösterilirken, diğer kentler hem yerel hem de yerel-üstü aktörler öncülüğünde yerküre sahında işleyen sermaye akışlarıyla bütünleşmeye sevk edilmektedir. Böylelikle toplumsal ilişkileri yeni birikim süreçleri doğrultusunda dönüştürme çabaları, yeni bir kentleşme süreci (yasal, kurumsal ve mekansal biçimleriyle) ile içiçe geçmektedir.

Bu ortamda, büyüyen ve gelişen kentlerin ancak yarışmacı bir tutum ile ayakta kalabileceği söylenmekte, yarışmacı ortamda rekabetin ön şartının kentlerin ucuz emek gücü, vergi indirimleri, kredi ve arazi tahsisleri vb. ile küresel sermaye yatırımlarını çekebilmesi ve hizmet sektöründeki gelişmelerle birlikte, küresel tüketim mekanizmalarıyla bütünleşebilmesi olduğu yönünde bir hakim söylem içten içe ve kararlılıkla işlenmektedir. Ancak, küresel sistemde büyük önem ve değer kazanacağı ifade edilen düşüm noktaları olarak kentler, katettikleri gelişmelerden öte derinleşen ekonomik, sosyal ve çevresel sorunlarla boğuşmakta.

Kentlerde yaşanan çok boyutlu ve karmaşık sorunlar ise bütünlüklü bir yaklaşımla irdelenmemekte, bu sorunlara çözüm olarak önerilen anlık ve günübirlik reçeteler sorunları derinleştirip yeni sorun alanları tanımlayabilmekte.

Kentler, sosyallikleri tamamen gözardı edilerek sadece ekonomik olanakları ve rant değeri üzerinden paylaşılacak dışında olanakları bulunmayan yapılarımı gibi geliştirilmeye (!) çalışılmakta. Yeni yapıya uyum gösterebilen sınırlı bir kitle bu dönemin meyvelerini toplarken, büyük çoğunluk yoksulluk ve yoksunluklar içinde bir yaşama terk edilmekte, kentlerin önemli bir özelliği olan birlikte yaşama kültürünün nesnel temelleri ortadan kalkmakta ve toplumsal bölünmenin yolu açılmakta. Bu anlayış; kent yönetimi, planlama kurum ve kuramlarını da, mekanının değişim değeri ve rantsal niteliklerini kullanıp, geliştirmeye hizmet eden bir piyasa temelli araç haline indirgemeye uğraşmakta.

Bu süreçte uygulamalar da, bir yanda, parçacı ve kent bütününe getireceği maliyetler düşünülmezsizin tasarlanan ve çoğu kez siyasilerin tercihleriyle acil ve öncelikli olarak yaşama geçirilmeye çalışılan, toplumsal fayda ve maliyetleri derinlemesine analiz edilmesi gereken projeler ile belirle-

nirken, diğer yanda, deprem ve afetler gibi uzun soluklu politika geliştirilmesi öncelikli ve acil olmasına karşın ihmal edilen gerçek gündemler; ne yazık ki hakkettiğince gündeme gelmiyor, kalıcı çözümler üretilmiyor.

Dünyada yaşanan ve kentlerimizi de etkileyen bu yeni kentleşme süreci yerel-üstü/küresel dinamiklerle bütünleşen mekanlar/mekansal yapılar ürettiği ölçüde kendi içine kapalı, dışlanmış ve ayrılmış mekanlar/mekansal yapılar da üretmekte. Bir yandan dünyanın bir başka ucundaki para, mal, yatırım ve hatta insan akışlarıyla bütünleşen varsıl kentsel mekanlar ortaya çıkarken diğer yandan içinde bulunduğu kentle bile sosyal, kültürel ve fiziksel olarak yeterli ilişki kuramayan yoksul mekanlar oluşmakta. Bu durum sadece farklı toplumsal sınıfların/sosyal grupların bir arada yaşadığı "kent tahayyülünü" değil, aynı zamanda toplumsal ilişkileri ve aktörleri belirli ortak-evrensel ilkeler etrafında düzenleme iddiasını içeren "planlama paradigmasını" da ciddi biçimde tahrir etmekte. Bu sorunlu ve eksik yaklaşım dizisinin son dönemde kentlerimizde en temel kendini gösterme biçiminin ise, bütünlük, derinlik, planlama stratejisi ve ufuk genişliğinden uzak, "pazarlama" öncelikli "büyük projeler" olduğunu söylemek olası. Korunması gerekli doğal, kültürel varlık ve değerlerimizin toplumsal müzakere ve uzlaşma süreçlerinden geçmeden sadece siyasi otorite ve yatırımcı kararlılığı üzerinden "kısa dönemli ekonomik getirilere" feda edilmesi, en önemli öncelik ve sorun alanı olarak karşımızda duruyor. Bu durum bütünleşme ve ayrışma ekseninde şöyle bir tabloya işaret ediyor: "bütünsellik ve bilimsellikten parçacılığa... ve sistematik olandan el yordamına dayalı olana dönüşme" ...

Büyük kentlerimizde oluşan değer in "pazarlanması" yoluyla belirli kesimlere kaynak ve zenginlik yaratmak dışında da seçenekler olduğunu görüp tartışmak, yeni politika ve stratejileri tüm kentsel risk ve fırsatlarla birlikte ele alabilmek çözüme yönelik ilk aşamayı oluşturuyor.

Bununla birlikte, kentsel mekanı parçalanmış/ayrışmış mekanlar yığını haline dönüştürmekte olan bu sürecin tersine çevrilmesi ve karşı-kent tahayyüllerinin oluşturulması da gerekmekte. Bu nedenle, (katılımcı ve demokratik biçimleriyle) planlama paradigmasına/iddiasına her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulmakta. Katılımcı ve demokratik planlama süreçleri ile toplumsal aktörler, kentsel mekanın üretiminde bir özne haline gelebilir, sermayenin/piyasaların talepleri karşısına kendi ihtiyaçlarını koyabilir, ve sonuçta yaşadıkları kentleri toplumun geniş kesimlerinin ortak-evrensel ihtiyaçları çerçevesinde düzenleyebilirler. Bu doğrultuda, yaşadığımız coğrafyanın kentlerinin içinden geçmekte olduğu değişim sürecini, bütünleşme ve ayrışma biçimlerini, toplumsal sınıflar/aktörler arasındaki mekansal farklılaşmalarını ortaya koymak, coğrafyalar arasında farklılaşan ya da ortaklaşan kentleşme deneyimlerini belirlemek

ve toplumun farklı kesimleri arasında tartışmaya açmak önemli bir başlangıç sunmaktır.

İşte bu noktada Odamız, ISOCARP (International Society of City and Regional Planners-Uluslararası Kent ve Bölge Plancıları Topluluğu) tarafından İstanbul'da düzenlenen "Bütünleşme ve Ayrışma Arasındaki Kentler" temalı uluslararası etkinliğinden hareketle, Samsun, Mersin ve Konya kentlerinde yaptığı bölge toplantıları ile, yerelde yaşanan yeni kentleşme süreçlerini bilme ve plancıların tartışmasına sunmayı amaçladı. Yukarıda sözünü ettiğimiz yeni kentleşme dalgasının, farklı boyutlarını farklı kent ve bölgelerimizde tartışmayı yerinde ve gerekli bulduk. Bu toplantıya hazırlık amacıyla yapılan bölge toplantılarından ilki Samsun'da Karadeniz kentlerinin doğayla, kıyıyla bütünleşmesi ekseninde daha çok "fiziksel" sorunlara eğilen bir içerikte gerçekleşti. Bir taraftan yeni inşa edilen sahil otoyolu aracılığıyla, kendi içinde bütünleşen, ülke ve dünya ile bütünleşme potansiyelleri artırılan Karadeniz bölgesi ve kentlerinin, diğer taraftan yeterince analiz edilmemiş nitelikleri ve doğayı göz ardı eden güzergahı ile bu otoyol nedeniyle, denizden nasıl kopardığını Samsun bölge toplantısında çok açıkça gözlemledik.

Bölge toplantılarının ikincisi, ülkemizin en yoğun göç alan kentlerinden olan Mersin'de gerçekleşti. Öteden beri demografik yapısı, fiziksel özellikleri, konumu ve doğal değerleriyle ön plana çıkan, serbest bölgesi aracılığıyla dünya ticaretiyle bütünleşme potansiyeli en üst düzeydeki kentlerimizden olan Mersin'de, bütünleşme-ayrışma başlığını daha çok sosyal ve sosyo-mekansal içeriği ile tartıştık. Bir taraftan çeşitli sosyal grupları/etnik farklılıkları bir araya getirerek oldukça zengin bir kültürel ortam imkanı oluştururken diğer taraftan ayrılmış mekanlarda, yoksullukları, yoksunlukları yaşayan Mersin, sosyo-mekansal bütünleşme ve ayrışma anlamında kentlerimizin içsel sorunlarına çarpıcı bir örnek oluşturdu.

Üçüncü bölge toplantısında; bir taraftan yerkürenin en uç noktasından gelen talepleri karşılayacak ölçüde ekonomik 'başarılar' elde edip, ulusaşırı sermaye hareketlerinin yoğunlaşma potansiyeli ile ön plana çıkan Konya'da, kentin ve kentinin sosyal yaşamla, ekonomik yaşamla bütünleşmesini tartıştık. Kentteki hızlı ekonomik ivmelenmenin, yerel sosyal dokuyu nasıl ayrıştırdığını, farklı ve özgün yaşamıyla Konya bölge toplantısında ayrıntılarıyla öğrendik.

Bir başka deyişle bölge toplantıları, sadece İstanbul kenti üzerinden düşünülen kentsel yeniden yapılanma dinamiklerinin, uluslararası sermaye akışlarıyla buluşma çabalarının ve sosyo-mekansal sonuçlarının yaşadığımız coğrafyanın farklı kentlerinde değişik biçimlerde yaşandığına işaret ediyor ve plancılara bu yeni kentleşme dalgası içerisinde büyük sorumluluk düştüğünü gösteriyor. Tüm bunları çok

daha yoğun ve derinlemesine tartışmaya, üstelik daha geniş bir katılımı tartışmaya ihtiyacımız var.

Kentsel yaşama ve karar verme süreçlerine katılımın bu denli önem kazandığı ve aktif kentlilik bilinci içindeki yurttaşların oluşumu için eğitimin üzerinde her zamankinden daha fazla üzerinde durulduğu bu dönemde, bu ve benzeri nitelikli toplantıların büyük önem taşıdığı, bir bilinçlenme yarattığı ortada. Bu etkinin büyütülebilmesi için katılımı üst düzeye çıkartmak, sınırlamamak ve hatta tüm ülke plancılarının koşulsuz katılımını özendirecek önlem ve düzenlemeleri araştırmak da gerekli ve yararlı görünüyor. Bu toplantıda elde edilecek sonuçların geniş halk kesimleri ile paylaşılabilmesi bu açıdan da büyük bir öneme sahip.

Odamız bu sorumluluk çerçevesinde içinden geçmekte olduğumuz bu yeni kentleşme dalgasının farklı coğrafyalarda ortaklaşan ve farklılaşan yönlerini belgelemeyi, yeni tartışmaların önünü açmayı ve kentlerimizin bütünleşen ve ayrışan yüzlerini siyasa yapıcılarının gündemine taşımayı hedeflemekte. Odamızca son dönemde düzenlenen bir çok etkinliğin direkt ya da dolaylı olarak geçtiği, "kentsel bütünleşme" ve kentlerimizin içinden geçtiği konjonktürel değişimlerin analizi meslek alanımız için büyük önem taşıyor. Bu amaçla, 3 kentte düzenlenen bölge toplantılarının kitaplaştırılmasıyla devam eden bu süreçte, bir dizi yeni yayın ve etkinlik de yapılması planlanmaktadır.

Dünyadaki konjonktürel gelişmelerin ve bütünleşme-ayrışma eksenindeki kentlerimizin tartışılacağı bu değerli toplantıda, aktarmaya çalıştığımız gelişme ve dinamiklerin, ülkemiz gerçeklerinin de hak ettiğince tartışılacağı ve önemli açılımlar üretileceği inancıyla, Kongreye başarılar diliyor, düzenlenmesi için emeği geçen tüm meslektaşlarımızı canı gönülden kutluyor, tüm katılımcı ve konuklara ülkemiz plancılarının içten sevgilerini sunuyorum.

DÜNYA ŞEHİRCİLİK GÜNÜ 6. TÜRKİYE ŞEHİRCİLİK KONGRESİ YÜRÜTME KURULU SON KEZ TOPLANDI

"Planlama, Siyaset ve Siyasalar" konusunda 6-7-8 Kasım 2006 tarihlerinde İzmir'de gerçekleştirilecek 6. Türkiye Şehircilik Kongresinin hazırlık çalışmaları kapsamında, Yürütme Kurulu son toplantısını 30 Eylül 2006 tarihinde gerçekleştirdi. Yürütme Kurulu Üyeleri ile Dokuz Eylül Üniversitesi'nden ve İzmir Şube Yönetim Kurulundan temsilcilerin katıldığı toplantıda ağırlıklı olarak Kongrenin organizasyonuna ilişkin gelişmeler ve karara bağlanacak ayrıntılar görüşüldü.

Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü öğretim görevlileri, üyeleri ve çalışanlarından

oluşan ve ‘mekan düzeni’, ‘ulaşım’, ‘konaklama’, ‘yeme içme’, ‘teknik konular’ gibi gruplar halinde çalışan alt komisyonların çalışmalarıyla ilgili bilgilendirmelerinin ardından, kalan diğer organizasyon işlerinin ve eksikliklerin nasıl giderileceği konusunda kararlar alındı. Kongre sırasında organizasyona 60 kişilik bir öğrenci grubunun Kongre Gönüllüleri Birliği (KGB) adı altında destek vereceği aktarıldı.

Kongrenin duyurusu ve tanıtımı ile ilgili işler, davetli konukların ulaşım ve konaklama işleri, etkinlik sırasında ses kayıt, simultane tercüme, projeksiyon gösterimi vb mekansal hazırlıklar, yeme içme gereksinimi ile ilgili hazırlıklar ve tüm bunları gerçekleştirebilmek için Kongre bütçesine katkı sağlayabilecek destekçi arayışları konusundaki gelişmeler, konuşulan ve görüşülen konuların başında geldi. Konaklama organizasyonunun bir başka boyutunu da Kongreyi izlemeye topluca gelecek meslektaşlarımız ile üniversitelerden öğrenci gruplarına kamu misafirhaneleri ve yurtlarla görüşülerek yer gösterilmesinin gerekliliği konuşuldu. Duyurusu yapılmış olan Fotoğraf Yarışmasının ödülleri de karara bağlanarak, bu konuda da kaynak arayışı gerektiği vurgulandı. Kongrenin ikinci günü sonunda yapılacak Türkiye Planlama Okulları Birliği toplantısının Kongre programında yer alması, yine aynı gün yapılacak geleneksel Şehirciler Gecesi Yemeğinin yer ve maliyet ilkeleri konuları da kararlaştırılan konular arasındaydı.

Bu toplantıdan sonra Yürütme Kurulunun bir kez daha toplantı yapmasının pratik güçlükleri nedeniyle mümkün olmayabileceği tespitinden hareketle, Üniversite bünyesindeki komisyonlar ve bu komisyonların sürekli iletişim halinde olması gereken Şube bünyesindeki bu etkinliğin koordinasyonundan sorumlu kişilerin ortak çalışmalarından sürekli bilgi edinilmesi dileği ile toplantı sona erdi.

ODAMIZ ONUR KURULU KARARLARI

Oda Onur Kurulunun 03/05/2006 tarihinde yaptığı toplantıda Ersin GÜNEYLİ’ye ilişkin aldığı karar metni aşağıdaki gibidir:

43 sicil nolu Üye Ersin GÜNEYLİ’nin savunması ve dosya incelenmiş, adı geçen üyenin Çorlu Belediyesi ile yaptığı sözleşme konusu şehircilik hizmeti işlerinin, Odamıza tescil kaydı bulunmayan E.F.Turizm Proje İnşaat Müşavirlik Ltd.Şti’nce yürütüldüğü anlaşılmış, ayrıca Ersin GÜNEYLİ adına kayıtlı serbest şehircilik bürosunun tescil yenileme işlemlerinin 1993 yılından beri yapılmadığı,

a. Şehircilik hizmeti, sadece imar planı yapım işi olmayıp, danışmanlık hizmeti işlerinin de kapsayan genişlikte olmadığından üyenin bunlara gerekçe olarak belirttiği “imar planı işi almıyorum, bu nedenle çok uzun yıllardır Odamızdan büro tescil belgesi talep etmedim” açıklamasının Oda Yönetmelikleri karşısında yeterli olamayacağı,

b. Üyenin sözkonusu şirketinin şehir planlama alanı dışında başka etkinliklerde de bulunmasının şirketi Oda Yönetmelikleri çerçevesinde tescil kapsamı dışına çıkaramayacağı,

c. Çorlu Belediyesi ile yapılan sözleşme konuları incelenildiğinde; “...revizyon ve ilave nazım ve uygulama ilave planlarının yapımı ve ülke yüzey ağı koordinat sisteminde sayısal hale getirilmesi işlerinin...” kontrollük ve müşavirlik hizmetlerinin yapılması biçiminde tariflenen işlerinin şehircilik hizmetleri kapsamına girdiği ve bu çerçevede üyenin “... sözleşme teknik hukuki ve idari konuları içermekte olup belediye ihaleye katılma koşulları arasında Odamıza kayıt ve tescil konusunda bir istekte bulunmamıştır.” açıklamasının geçerli olamayacağı,

anlaşıldığından 43 sicil nolu üye Ersin GÜNEYLİ’ye TMMOB Disiplin Yönetmeliği’nin 8.Maddesi, Şehir Plancıları Odası Ana Yönetmeliği’nin 47.maddesinin (b) fıkrası uyarınca hafif para cezası verilmesine oy birliği ile karar verildi.

BOĞAZİÇİ İMAR YASASI HAZIRLIKLARINI DEĞERLENDİREN TV PROGRAMINA KATILDIK

Son günlerde İstanbul Seyda Tepesi üzerinden gündeme gelen Boğaziçi İmar Yasası’na ilişkin değişiklik hazırlıkları ile ilgili olarak, NTV Günün İçinden Programında görüş bildirildi.

Yasa tasarısı ve hazırlıkları hakkında bilgi verilen programa konuk olan Odamız Genel Başkanı Buğra Gökçe’ye, ilk olarak tasarının hazırlanmasına ilişkin süreç hakkında bir soru yöneltildi. Böylesi bir tasarı ile ilgili kamuoyunun, üniversitelerin ve meslek odalarının görüş ve değerlendirmelerinin alınmadığını belirten Gökçe, böylesi içine kapalı ve gizli kapılar ardında yürütülen bir çalışmanın süreç ve yöntem olarak doğru olmadığını bildirdi.

Tasarının içeriğine ilişkin yöneltilen sorulara ise Odamız Başkanı, kamuoyundan edinildiği bilgi kadarıyla tasarının içeriği hakkında da derin endişeler yaratacak sorunlar olduğu hususunun altını çizdi. Tasarı ile, Boğaziçi ön görünümünün 3 boyutlu tespitinden vazgeçilerek parsel sınırları üzerinden 2 boyutlu bir gabari belirlemesi yapılmaya çalışıldığını ifade eden Gökçe, bu yaklaşımın şehircilik ilkeleri açısından kabul edilebilir olmadığını belirtti. Gökçe ayrıca, tasarı ile Boğaziçi’nde kaçak olarak yapılmış yapıların affedilebilmesine yönelik bir arayış olduğunu, yapılaşma dışında tutulması gereken, koruluk, ağaçlık alanların yerleşime açılmak istendiğini, mevcut yasaya ve yürürlükteki planlara aykırı bu taleplerin Boğaziçi’ne büyük zarar vereceğini söyledi. Boğaziçi’nin eşsiz bir tarihi, doğal, kültürel miras olduğunu anlatan Gökçe, bu mirası koruma zorunluluğumuz bulunduğunu vurguladı. Boğaziçi ön görünümünde kalan özel mülkiyete konu arazilerin kamulaştırılması

için yürürlükteki Boğaziçi Kanunu'nda Boğaz Köprüsü geçiş gelirlerinin ayrıldığını da hatırlatan Gökçe, bu kaynağın bu güne dek nasıl kullanıldığının da bilinmediğini ifade ederek, şu noktada "...kamulaştırmıyoruz o halde imara açalım.." yaklaşımının benimsenmeye çalışıldığını, bunun da asla kabul edilebilir bir yaklaşım olmadığını anlattı.

Yaklaşık 10 dakika süren yayında Odamız Başkanı son olarak, her geçen gün ülke gündemine giren parçacı ve anlık bir sorunu çözmeyi hedefleyen yasa tasarılarının gerçek çözümler üretmediğini, bütünlüklü bir kentleşme ve yerleşme politikasına gereksinim olduğunu ifade ederek, bu anlamda gerek süreç ve hazırlık yöntemi ve gerekse içerik açısından önemli açılımlar sağlayan, doğrular barındıran ve gerçek çözüm önerileri içeren İmar ve Şehirciye Yasa Tasarısı'nın ise raflarda tozlanmaya terk edildiğini de kamuoyunun bilgilerine sundu. Yazılı basın organlarında konuya ilişkin geniş yer verirken odamız Yönetim Kurulu üyelerinin görüşleri de sütunlarında yer buldu.

E-GÜNDEM YAYINA GEÇİYOR

Eylül baskısı ile 176. sayısına ulaşan odamız Haber Bülteni'nin yapılan çalışmaları ve etkinlikleri arşivleyen yapısına alternatif olarak, daha dinamik ve üyelerimize daha hızlı ulaşabilen bir yayın aracı geliştirme çalışmalarımız Ekim ayında ilk sayısı ile yayın hayatına başlayacak olan **e-gündem** ile sonuçlandı. Odamızın ve odamızda yürütülen çalışmaların daha yakından takip edilebilmesini sağlayacak **e-gündem**'in ilk sayısı spo-uye iletişim listesinden elektronik posta olarak gönderilecektir. Odamızın gündemini oluşturan konuları, güncel basın açıklamalarını ve etkinlikleri üyelerimize ulaştıracak **e-gündem** ile mevcut iş ilanları da duyurulacaktır.

5 EYLÜL 2006 "LÜBNAN'A ASKER GÖNDERME TEZKERE'SİNE HAYIR" EYLEMİNE KATILDIK

5 Eylül 2006'da emek örgütlerinin düzenlediği "Lübnan Tezkeresine Hayır" basın açıklamasına, TMMOB ve Odaları ile birlikte katıldık. Odamız Yönetim Kurulu Üyeleri, Ankara Şubemiz Yönetim Kurulu Üyeleri ve üyelerimiz, Ankara'da Kurtuluş Parkı'nda toplandıktan sonra Ziya Gökalp Caddesine kadar olan yürüyüşte ve Ziya Gökalp Caddesinde yapılan Basın açıklaması süresince pankart ve flamalarımız altındaki yerlerini aldılar.

Burada, Örgütler adına ortak basın açıklaması KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul tarafından okundu.

Basın açıklamasına katılan coşkulu kalabalığa seslenen İsmail Hakkı TOMBUL, emperyalizmin savaş ve katliam demek olduğunu, emperyalizmin insan yaşamını değil kendi çıkarlarını en

büyük değer olarak gördüğünü belirterek başladığı konuşmasına şöyle devam etti;

"ABD'nin Ortadoğu'daki uç karakolu İsrail 34 gün boyunca Lübnan'a havadan ve karadan saldırdı. 1500'e yakın insanı katletti, bir milyondan fazla insanı kendi topraklarında mülteci haline getirdi.

1701 numaralı kararda daha önce alınan ve başta Hizbullah olmak üzere direniş güçlerinin silahsızlandırılmasına yönelik (1559 ve 1680 numaralı) kararlara atıfta bulunulmakta ve muğlak tanımlamalar içermektedir. Bunun anlamı açıktır; İsrail saldırısına direnen, ABD'nin çıkarlarına ters düşen bütün güçler silahsızlandırılacaktır. 21 Ağustos'ta Lübnan'da bulunan UNİFİL'e bağlı askerlere silahlı militanlara ateş açma, onları silahsızlandırma ve tutuklama yetkisi verildi. Görev gücü daha şimdiden "hangi barışı" koruyacağını sinyallerini vermeye başlamıştır.

Birleşmiş Milletler eğer gerçekten Lübnan halkının haklarının korunmak istiyorsa UNİFİL'in görev yeri Lübnan değil İsrail olmalıdır. Saldırgan İsrail'dir; durdurulması gereken güç İsrail'dir! Barış'ın ön koşulu bellidir: İSRAIL derhal 1967 öncesi sınırlarına geri çekilmeli ve bütün saldırılarını durdurmalıdır.

Şu anda Mecliste bu konuda oy kullanan milletvekillerinin birçoğu bu karar metinlerini okumamıştır. Böyle önemli

bir konuda, milletvekilleri sadece başbakanın kendilerine verdiği bilgi ve basından okudukları ile karar verecekler. Bunun sorumlusu görevini yapmayan hükümettir. Durum bu iken başbakan, insani yardım, ulusal çıkarlar kavramlarının arkasına sığınarak asker göndermeye karşı çıkanlara saldırıyor. Biz bu oyunu daha önce de görmüştük. Hatırlayın George Bush'da Irak'a insani yardım, barış ve demokrasi götürceklerini söylemişti. Yanlarında ise sadece bombaları, kurşunları ve askerleri yani ölüm vardı. Bugün Lübnan'da oynanan oyun bundan farklı değildir. ABD ve İsrail Ortadoğu'yu kendi çıkarları etrafında yeniden yapılandırma yönünde hızla adımlar atmaktadır. Bu oyunun asıl oyuncularını ve figüranlarını bellidir. ABD, İngiltere, Almanya görev gücüne asker vermeye yanaşmıyorlar; Kullanabilecekleri başka ülkelerin askerleri varken kendi askerlerini kullanmaya gerek görmüyorlar. Fransa görev gücüne önderlik etmekten vazgeçiyor, göreve İtalya talip oluyor."

Bir kez daha hatırlatmakta yarar var:

- **LÜBNAN DA BARIŞ YOKTUR. ÇATIŞMALAR DURMUŞTUR!**
- **İSRAİL İŞGALİ HALEN DEVAM ETMEKTEDİR**
- **BİRLEŞMİŞ MİLLETLER KARARI SALDIRGANI DEĞİL SALDIRIYA UĞRAYANI SİLAHSIZLANDIRMAYI HEDEFLEMEKTEDİR.**
- **İSRAİL HEM LÜBNANI HEM SURİYE'Yİ TEHDİT ETMEYE DEVAM ETMEKTEDİR. YİNE FİLİSTİN'DEKİ İŞGALİNİ SÜRDÜRMEKTE VE GAZZE DEN GERİ ÇEKİLME PLANINI ASKIYA ALMIŞTIR.**
- **ORTADOĞU HALKARININ İHTİYACI İŞ, EKMEK, BARIŞ VE ÖZGÜRLÜKTÜR SAVAŞ DEĞİL!**

İsmail Hakkı Tombul, "bu koşullar altında halkların kardeşliğini savunan tüm güçlere düşen görev bu oyunu teşhir etmek ve Ortadoğu'nun kaderine Ortadoğu halklarının karar vermesini savunmaktır. Lübnan'a, Filistin'e, Afganistan'a gönderilmesi gereken şey asker değil öncelikli olarak gıdadır, tıbbi malzemedir, doktordur. Bu konuda yapılacak bütün çalışmalarda aktif olarak yerimizi almamız gerekir" dedi.

Basın açıklaması emek ve kitle örgütlerinin "Tezkereye Hayır" sloganları ile devam etti.

TMMOB ÖĞRENCİ KURULTAYI DÜZENLEME KURULU İLK TOPLANTISINA KATILDIK

TMMOB'nin 2007 yılında yapacağı TMMOB Öğrenci Kurultayı için 2 Ekim 2006 tarihinde Birlik merkezinde TMMOB'a bağlı Odaların temsilcilerinin katılımı ile hazırlık toplantısı yapıldı. TMMOB Öğrenci Kurultayı sürecinin örgütlenmesinin ana gündem olduğu toplantıda Odamızı temsilen Oda Yönetim

Kurulu üyemiz İbrahim Gündoğdu katıldı. Toplantıda, Odamızın henüz kurumsal niteliğe kavuşmuş bir öğrenci örgütlülüğü geliştirememesi bir eksiklik olarak belirtilmiş ve 24. Dönem Oda Yönetiminin tüm bileşenleriyle bu eksikliği giderme hedefinde olduğu dile getirilmiştir. Bu noktada, TMMOB'nin önümüzdeki yıl yapacağı Öğrenci Kurultayının Çalışma Raporumuzda da belirttiğimiz kurumsal nitelikte bir Oda-öğrenci ilişkisinin geliştirilmesine önemli bir katkı oluşturacağı ifade edilmiştir.

TMMOB DANIŞMA KURULU'NA KATILDIK

16 Eylül 2006 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen TMMOB 39. Dönem I. Danışma Kurulu'na Odamız TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Nevzat CAN, II. Başkan Funda ERKAL, Genel Sekreter Özlem ÇELİK, Yönetim Kurulu Üyesi Yaser GÜNDÜZ, Yönetim Kurulu Üyesi İbrahim GÜNDOĞDU katıldı. Katılımcıların TMMOB'nin 39. Dönem çalışmalarıyla ilgili önerilerini dile getirdikleri toplantıda, 14 Ekim mitingine ilişkin hazırlıklar ve TMMOB ve Odaların Çalışma Programları ele alındı. Öncelikle, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, 39. Dönemde yapılacak çalışmalara ilişkin bilgi verdi. Güç görevlerin güçlü örgütlenmelerle yerine getirilebileceğini belirten Soğancı, "Savaşa karşı barışı, sömürüye karşı emeği, linç kültürüne karşı kardeşliği, eşitsizliğe karşı adaleti savunmaya devam edeceğiz. Meslek alanlarımız üzerinden siyaset yapacağız, örgütümüzü geliştirmeye çalışacağız, oda-üye bağlantısını geliştireceğiz. Emeğe, insanımıza, üyemize, yaşama, mesleğimize, ülkemize sahip çıkacağız" şeklinde konuştu. Soğancı'nın konuşmasından sonra danışma kurulu üyeleri söz alarak, önümüzdeki dönem çalışmalarına ilişkin görüş ve önerilerini aktardılar.

PLANSIZ HAZİNE ARAZİLERİNİN SATIŞININ DURDURULMASINA İLİŞKİN GENELGE HAKKINDA RAPOR HAZIRLANDI

TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, TMMOB Mimarlar Odası, TMMOB Ziraat mühendisleri Odası ile Odamız sekreteryasında sürdürülen bir dizi toplantı sonucunda hazine arazilerinin satışına ilişkin Maliye Bakanlığınca yayınlanan genelge hakkında aşağıdaki ortak rapor hazırlandı.

İlk bakışta Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün Belediye ve Mücavir alan sınırları içerisi bulunan, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planı dışında kalan Hazineye ait taşınmazların satış ihalelerini durduran 03.05.2006 gün ve 18303 sayılı genelgesi, planlamanın önemsendiğini düşündürmektedir. Ancak, genelgenin içeriği ve Maliye Bakanı'nın açıklamaları incelendiğinde, tek amacın kamu toprakla-

rına yalnızca ekonomik bir değer olarak bakıldığı, hazine arazilerinin bireysel mülkiyete satışına aracılık ederek daha yüksek fiyattan satış yapmanın hedeflendiği görülmektedir.

Ayrıca Maliye Bakanlığı'nın hazineye ait taşınmazların satış işlemlerini durdurmasına ilişkin “ yetki devri iptali” konulu bu genelgesi 4070, 4071, 4072 ve 4706 sayılı kanunlarla satılan hazine taşınmazlarının satış işlemlerini durdurmamaktadır. Durdurulan işlem, İhale Kanunu ve Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Aynı Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliği uyarınca yapılan satış işlemleridir. Tahsis, kiralama ve irtifak hakkı işlemleri ise genelgede söz edilmendiğinden, yasa ve yönetmelik çerçevesinde devam etmektedir.

Günümüzde Türkiye topraklarının %54,7'sinin hazineye ait olduğu sürekli gündemde tutulmaktadır. Oysa bu hazine arazilerinin %46,2'si devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan dağlarımızı, taşlıklarımızı, kumluklarımızı, bataklıklarımızı, ormanlarımızı ifade etmektedir. Türkiye'de hazinenin özel mülkiyetindeki araziler ise sadece %8,5'tir.

Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün son verilerine göre, Türkiye'de Hazineye ait 2.220.017 adet taşınmaz kaydı elektronik ortamda tutulmaktadır.

Hazine arazileri kent içinde ve kentin gelişimine ve planlamaya konu olabilecek bölümlerinde yer alabildikleri gibi, yerleşimlerden uzak, iskan dışı alanlarda ve yerleşimi mümkün olmayan konumlarda da yer alabilmektedirler.

Kentlerin yerleşik ve gelişme alanlarında yer alan hazine arazileri planla karara bağlanan kullanıma dayalı olarak değerlendirilmektedir. Yani, hazine arazileri, konut, ticaret, sanayi vb. yapılanmaya uygun alanlarda kaldıklarında, bu amaçla kullanılmalarının ya da bu amaçlarla satışlarının yolu açılmaktadır. Hazine arazilerinin bu tür alanlarda yer almaları halinde düzenleme yapılırken özel mülkiyetle konu alanlarla ilgili kurallara tabi olmakta ve düzenleme sonrasında alan büyüklüğü

ve konumuna bağlı olarak imar parseline dönüşmektedirler. Ancak bazı kamusal kullanımlarda yer almaları halinde, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 11. maddesi hükümleri çerçevesinde uygulama yapılmaktadır. İmar Kanununun anılan maddesinde; "İmar planlarında; *meydan, yol, park, yeşil saha, otopark, toplu taşıma istasyonu ve terminal gibi umumî hizmetlere ayrılmış yerlere rastlayan hazine ve özel idareye ait arazi ve arsalar belediye veya valiliğin teklifi, Maliye ve Gümüşlük Bakanlığının onayı ile belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeye; belediye ve mücavir alan hudutları dışında özel idareye bedelsiz terk edilir ve tapu kaydı terkin edilir.....*" hükümlerine yer verilmektedir. Maddenin yerel yönetimlere sunduğu bu olanak, hazine arazilerinin imar planlarında kamusal kullanımlara ayrılması için bir gerekçe oluşturmaktadır. Bu kapsamda genelde izlenen yöntem de hazine arazilerinin çoğunlukla bedelsiz olarak terkinin sağlamak üzere plan düzenlemelerini yapmak şeklinde gerçekleşmektedir. Bu gerekçe zaman zaman yerseçimi kararları açısından yanlış sonuçlar da yaratabilmektedir. Mülkiyetin kullanım biçimini belirlediği bu durum, özellikle mevzii imar planlarında izlenen yöntem ve verilen sonuçlardan çok farklılık göstermemektedir.

Hazine arazilerinin %8.96'sını oluşturan 177 bin 627'sinin, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarının yapıldığı bilinmektedir. Yukarıda açıklanan durum dışında Hazine arazilerinin planlanarak ya da planlanmadan satışını konu eden yasal düzenlemeler de bulunmaktadır. Diğer taraftan izlenen yanlış politikalar sonucunda gündeme gelen hatalı yasal düzenlemeler ile gerçekleştirilen ve gecekonduların işgal ettiği kamu arazilerinin satışı ile sonuçlanan af yasaları, büyük kentlerdeki hatırı sayılır miktarda hazine arazisinin kamuya hiçbir geri dönüş olmaksızın özel mülkiyete dönüşmesi sonucunu yaratmıştır. Özellikle 2981 sayılı yasa kapsamında yapılan ıslah imar planları ve bu planlara dayalı parselasyon sonucunda büyük miktarda hazine arazisinin gecekondusu sahiplerine arsa olarak devri gerçekleşmiştir.

Hazine Arazilerinin Satışına İlişkin Mevzuat

Halen yürürlükte olan pek çok yasal düzenleme, hazine arazilerinin satışını düzenlemektedir. Bunlar şöyle sıralanabilir:

- 3 Mart 1340 (1924) Tarihli Ve 431 Sayılı Kanunla Hazineye Kalan Taşınmaz Mallardan Bazılarının Zilyedlerine Devri Hakkında 4071 Sayılı Kanun (Yayımlandığı Resmi Gazete: 19/2/1995 - 22207)

Bu Kanunun amacı; 3 Mart 1340 (1924) tarihli ve 431 sayılı Hilafetin ilgasına ve Hanedanı Osmaninin Türkiye Cumhuriyeti Memaliki Haricine Çıkarılmasına Dair Kanun gereğince Hazineye İntikal eden taşınmaz malların tapu kaydı içinde kalmaları sebebiyle Hazine adına tescil edilen veya edilmesi gereken yerlerin, zilyedlerine verilmesi esas ve usullerini düzenlemek olarak belirlenmektedir. Kanun bazı alanların devrini engellemektedir. Bunlar da; Herhangi bir nedenle Hazine mülkiyetinden çıkmış olanlar; Bir kamu hizmetine tahsisli olan veya tahsisli olmamakla beraber fiilen kamu hizmetinde kullananlar; İmar planları ile kamu hizmetine ayrılanlar; 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanunun 16 ncı maddesinin (B) ve (C) bendlerinde belirtilen yerler; Kıyı çizgisi ile kıyı kenar çizgisi arasında kalan yerler; Orman Kanununa göre orman sayılan yerler; Hazinece, 10 yıldan uzun süreli kiraya verilen yerler ile üzerinde her türlü irtifak hakkı tesis edilen yerler; 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında olup da Kültür Bakanlığınca satılmasına izin verilmeyenler; 17/10/1983 tarihli ve 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamına giren yerler; İçmesuyu amaçlı barajların mutlak koruma alanları içerisinde bulunan yerler, olarak sıralanmaktadır. Bu kanun kapsamında kıyı alanları ve ormanlarının devir işlemine tabi tutulmaması önemli bir

Kent yağması için belediyelere yetki

AKP Hükümeti'nin hazırladığı tasarı, Bakanlar Kurulu'nda olan "acil kamulaştırma" yetkisini belediye meclislerine devrediyor. Şehir Plancıları Odası bu tasarı ile rant amaçlı tasfiyenin hedeflendiğini bildirdi.

Yabancı mühendislere yaptırılan Kartal Kentsel Dönüşüm Projesi'nde, Kartal halının yerli yarı

[illegible]

de öldürme işareti etti.

Kentler piyasanın hizmetinde

Buna göre, taşıt yenilenme ihtiyacı bu-
nan kentel mekanları sosyal, ekonomik ko-
şullarından soyutlayarak, kentel yenilenmeyi piya-
sa anlamına aleyhine terk ediyor.

Geniş ve olağanüstü yetkilerle donatılan yaza, halkın katılımı ve taleplerinin de tamamen diyor. Belediye meclisi kararıyla belirlenecek herhangi bir alana ilgili tüm oturma alanları diyor ve tamamen istenildiği şekilde yeni yapılaşmaya açılmasına olanak sağlıyor.

Belediyelere sonsuz yetki

Kentsel dönüşüm alanı olarak belirlenen alanda, ancak afetler ve olağanüstü koşullar için Bakanlar Kurulu'na alınabilen "acil" b

Yeni yasayla belediye meclisleri kentin in-

dikleri bir bölgeden, hiçbir esli ve iştir ölçek planı bağli olmadan istedikleri dönüşüm kap rını alabilecekler. Bu yolla, krete bitiminde ve kent planından kopuk dönüşüm alanları ba rirlenebilecek ve kent planlamasının kentle bir bütün içinde yenilemesi, sağlıklılaştırması va da geliştirilmesine yönelik işlevi ortadan kalka cak. Kentel alanlar arasındaki eşitliklik eysitrlık de dahı da derinleşecek.

Halka 'hak' yok

Yasa, olası plan kararlarına ilişkin hak sahipleri arasında gırtlak olası itiraz ya da anlayış farklılıkları karşıda acağına. Hak sahipleri ne soğuk kararlamaya yavaş bedeline itiraz edilebilir. Kararıya da ev sahibi olarak geçişin yoksa halkın barınma hakkının sağlanmasına yönelik hiçbir bağlayıcı hüküm içermeyen yasa "sosyal konutlar verililebilir" gibi bir temin ni içerde de bunun nerede ve nasıl olacağını değil, bir bilgilendirme niteliğinde.

noktadır. Zira mülkiyete konu olamayan kıyı alanları konusunda yaşanan bazı sorunların kaynağı, kıyı alanlarının özel mülk konusu edilmesine yol açan tapu işlemleri olmuştur. Diğer taraftan içme suyu kaynaklarının mutlak koruma alanlarında da aynı yöntemin izlenmesi olumlu bir gelişme ve adım olarak görülmektedir.

- Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi Ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında 4706 sayılı Kanun (Resmi Gazete: 18/7/2001 – 24466 Değişiklik; 3/7/2003 tarihli ve 4916 sayılı Kanun)

Bu Kanunun amacı; “Hazineye ait taşınmazların daha kısa sürede ekonomiye kazandırılmasıdır.” Kanun Hazineye ait taşınmaz malların; Karşılıklı olmak, Dışişleri Bakanlığının olumlu görüşü alınmak ve diplomatik amaçlarla kullanılmak kaydıyla yabancı devletlere, Üzerinde çeşitli amaçlarla kişiler lehine sınırlı aynı hak tesis edilmiş ise, zemini ile üzerindeki bina ve tesislerin Hazineye geçmesi gereken kısmı, talep edilmesi halinde hak lehdarlarına, Hisse oranı yüzde kırkı, hisse miktarı uygulama imar planı sınırları içinde dört yüz, dışında ise dört bin metrekareyi aşmamak kaydıyla talepte bulunan hissedarlarına, Belediye ve mücavir alan sınırları dışında, köy ve mezraların yerleşme alanı içinde bulunan ve yüzölçümü beş bin metre kareye kadar olan Hazineye ait taşınmaz mallar kullanıcılarına, 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununa göre kurulan vakıflara, Kuruluş amaçlarında kullanılmak ve ticari faaliyete konu edilmemek üzere; kanunla kurulmuş kurum ve kuruluşlar ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına, Tapu kayıtlarında tapu fazlalıklarının Hazineye ait olduğuna ilişkin şerh bulunan taşınmazlardaki fazlalıklar; tapu malikine veya mirasçılara, Serbest bölge olarak kullanılmak üzere, bu amaçla tahsis edilmiş taşınmazlar da dahil, gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine, Toplu konut amaçlı olarak kullanılmak üzere, düzenlenecek protokolle belediyelere, rayiç bedel üzerinden doğrudan satılmasını öngörmektedir.

Bu düzenlemede önemli konulardan birisi, İmar Kanunu ile çelişen hükümleri açısından üzerinde durulması gerekli bir noktadır. Toplu konut yapım amacı ile satışa konu edilen yerlerdeki “... taşınmazlarla ilgili olarak yapılacak imar uygulaması sonucunda kamu hizmet alanlarına ayrılan yerler, bedelsiz ve müstakil parsel olarak Hazine adına resen tescil” edilmektedir. Burada İmar Kanununa göre Belediye ya da valilikler adına tapuda terk edilmesi gereken alanlar hazine adına parsel olarak tescile konu edilmektedir.

Diğer taraftan “Belediye ve mücavir alan sınırları içinde olup, Bakanlıkça tespit edilen, Hazineye ait taşınmazlardan, 31.12.2000 tarihinden önce üzerinde yapılanma olanlar; öncelikle yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine satılmak ya da genel hükümlere göre değerlendirilmek üzere ilgili belediyelere bedelsiz olarak” devredilmektedir. “Bu taşınmazlar belediyelerce öncelikle talepleri üzerine yapı sahipleri ile bunların kanunî veya akdi haleflerine, rayiç bedel üzerinden doğrudan” satılmakta, satış bedeli, en az dörtte biri peşin ödenmek üzere üç yıla kadar taksitlendirilebilmektedir.

Yukarıdaki uygulama, 2981 sayılı kanun kapsamında kalmayan ancak 31.12.2000 tarihine kadar yapılmış gecekondular için yeni bir olanak sunmaktadır. Bu şekilde satışa konu olan alanlar, daha sonra yapılacak imar planları kapsamında, planın sağladığı rantı konu olabilmektedir.

Bu kanun kapsamında yapılan satış işlemlerinden belediyeler de belirli paylar almaktadır. Kanunun bu husustaki düzenlemeleri şöyledir; “Belediye ve mücavir alan sınırları içindeki Hazineye ait taşınmazların satış bedellerinin tahsil edilen kısmından öncelikle yerinde muhafaza edilemeyen yapıların tasfiyesinde kullanılmak şartıyla %10’u, ilgili belediyelerin 20.7.1966 tarihli ve 775 sayılı Kanun

hükümlerine göre oluşturulan fon hesabına aktarılır. Kalan kısmından ise ilgili belediyeye %30, varsa büyükşehir belediyesine %10 oranında pay verilir. Belediye mücavir alan sınırları dışındaki köylerde bulunan Hazine taşınmazlarının satış bedellerinin tahsil edilen kısmından, %25 oranında; dörtte biri ilgili köy tüzel kişiliğine ödenmek ve kalanı diğer köylere götürülecek hizmetlerde kullanılmak üzere, il özel idarelerine pay verilir. Bu paylar tahsilini takip eden ayın yirmisine kadar ilgili idarelerin hesaplarına aktarılır. Belediyelere veya köy tüzel kişiliklerine yapılan satış ve devirlerden elde edilen gelirler ile özel ödenek kaydedilen satış gelirlerinden pay verilmez.”

Satışa konu bu taşınmazlarla ilgili planlama konusu ise şöyle açıklanmaktadır: “Bu taşınmazlardan gerekli olanlar için öncelikle imar planları veya imar uygulaması yapılır. Belediyelerce imar planı ve/veya imar uygulaması yapılmadan kadastral parsel üzerinden yapılan satışlarda, düzenleme ortaklık paylarına ilave olarak, satış yapılan arazinin düzenlemeden önceki yüzölçümünün %20’sinin, satış bedelinden aynı oranda düşülmek kaydıyla eğitim ve sağlık tesisleri ile diğer resmi tesis alanları için ayrılabilmesine ve bu amaçla ayrılan alanların bedelsiz ve müstakil parsel şeklinde Hazine adına resen tescil edileceğine dair tapu kütüğüne şerh konulur.”

Toplu yapılanmalarla ilgili kanun hükmü ise şöyledir. “Hazineye ait taşınmazlar; konut yapılmak amacıyla rayiç bedel üzerinden konut yapı kooperatiflerine, kooperatif birliklerine veya bu birliklerin oluşturduğu üst birliklere, bunlar arasında yapılacak ihale ile satılabilir.... Bu maddeye göre satılan taşınmazlarla ilgili olarak yapılacak imar uygulaması sonucunda kamu hizmet alanlarına ayrılan yerler; bedelsiz ve müstakil parsel olarak Hazine adına resen tescil edilir.”

Yukarıda görüldüğü üzere 4916 sayılı kanunla değişik 4706 sayılı kanun uyarınca satılan hazineye ait kadastral parsellerin satışlarında satış bedelinin %20’sinin düşülmesi, daha sonra imar uygulaması aşamasında “satış yapılan arazinin düzenlemeden önceki yüzölçümünün %20’sinin... eğitim ve sağlık tesisleri ile diğer resmi tesis alanları için... ayrılan alanların, bedelsiz ve müstakil parsel şeklinde hazine adına resen tescil edilmesi için tapu kütüğüne şerh konulması gerekmektedir. Bu durum bir yandan plansız alanlarda arazi kullanım kararlarını ipotek altına almakta diğer yandan da kadastral parsel imar planı kapsamına alınma hakkı vadetmekte ve bu hakkın tapu kütüğüne işlenmesini sağlamaktadır. Ayrıca toplu yapılanmalarla ilgili hükümlere göre satılan hazine arazileri satış bedeli üzerinden, 4916 sayılı kanunla değişik 4706 sayılı kanuna göre satılan hazine arazileri ise satış bedelinden %20 düşülerek satıldığından, satış bedellerindeki bu farklılık anayasanın eşitlik ilkesinin çiğnenmesine neden olmaktadır.

- Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında 4070 Sayılı Kanun (Resmi Gazete 19/2/1995 Sayı: 22207, Değişiklik 3/7/2003-4916 sayılı Kanun)

Bu Kanunun amacı, “Hazineye ait tarım arazilerinin satış esaslarını belirlemektir.” Bu kanuna göre Hazineye ait tarım arazileri, peşin veya taksitle satılabilir. Tarım arazilerinin satış ile ilgili ihalelere, taşınmaz malın bulunduğu köy veya belde nüfusuna kayıtlı, o köyde veya beldede oturmakta olan veya 31.12.2002 tarihinden önce o köyde bir taşınmaz malı malik veya zilyed olarak tasarruf eden gerçek kişiler katılabilir. Yada “topraksız veya yeterli toprağı olmaması nedeniyle 31.12.2002 tarihinden önce kendilerine Hazineye ait tarım arazisi kiraya verilen kiracılara, talep etmeleri halinde, takdir edilecek bedel üzerinden doğrudan satış” yapılabilmektedir.

Kanun Hazineye ait tarım arazilerinin satış ile ilgili bazı koşullar belirlemektedir. 31.12.2002 tarihinden önce beş yıl süreyle fiilen tarımsal amaçla kullanılmış arazi bu husus Hazinece belirlenmiş ise, kullananlara doğrudan satılabilir. Diğer taraftan bu Kanuna

göre satılan tarım arazileri on yıl süre ile tarım dışı amaçlarla kullanılamamaktadır. Bu süre sonunda tarım dışı amaçla kullanım Tarım ve Köyleri Bakanlığından alınacak izne tâbi kılınmaktadır.

Kanun bazı alanlarda uygulanmamaktadır. Bu alanlar; *Kadastrusu yapılmamış olan yerler, Kamu hizmetine tahsis edilmiş veya fiilen bu amaçla kullanılan taşınmazlar; Belediye imar planları sınırları içinde kalan alanlar ile büyükşehir belediyelerinin bulunduğu illerin, bu belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan yerler; Kamu kurum ve kuruluşlarının hazırladıkları planlarda tarım dışı kullanıma ayrılmış alanlar, Bir veya birbirine bitişik parsellerde yüzölçümü, asgari sulu arazide 600, kuru arazide 2 000 dönüm olan ve ilgili kamu kuruluşlarınca ihtiyaç duyulan yerler; Deniz kıyı kenar çizgisine 2 000 metre, tabii ve sun'î göl kenar çizgisine 5 00 metreden az mesafede bulunan alanlar; 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan alanlar ile 17.10.1983 tarih ve 2924 sayılı Kanun gereğince Orman Bakanlığı emrinde bulunan taşınmaz mallar; 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanununa göre 1 inci derecede askeri yasak bölge kapsamına giren yerler; 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında olan alanlar; 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında olup da Kültür Bakanlığınca satılmasına izin verilmeyen taşınmazların bulunduğu yerler; 1164 sayılı Arsa Ofisi Kanunu amaçlarında kullanılacak taşınmaz mallar; Maliye Bakanlığınca belirlenecek bölge, il ve ilçeler; 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilât ve Görevleri Hakkındaki Kanunun 12 nci maddesi uyarınca toplulaştırma yapılan yerler; olarak sıralanmaktadır.*

- Mülga 2613 Ve 766 Sayılı Kanunlarla Hazine Adına Tescil Edilen Miktar Fazlalıklarının İlgililerine Devrine Dair 4072 Sayılı Kanun (Resmi Gazete: 19/2/1995 – 22207)

Bu kanun ile; Hazinesinin mülkiyetinde iken herhangi bir nedenle ve yolla mülkiyetinden çıkmış ya da başka Yasaların kapsamı içinde kalan yerler ile üzerinde sınırlı aynı hak tesis edilen yerler hariç olmak üzere, 26.7.1972 - 9.10.1987 tarihleri arasında mülga 2613 ve 766 sayılı Yasalar gereğince miktar fazlası olarak Hazine adına tescil edilmiş taşınmaz malların zilyedine veya mirasçılarına 2.7.1964 tarih ve 492 sayılı Harçlar kanununun 63 üncü maddesine göre hesaplanacak değer üzerinden devredilmesi öngörülmektedir.

Bu kanun ile devri yapılamayacak taşınmaz mallar; *Kamu hizmetine tahsis edilmiş veya fiilen bu amaçla kullanılan, Deniz kıyı kenar çizgisine 1 000 metre, tabii ve sun'î göl kenar çizgisine 300 metreden az mesafede bulunanlar; 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanununa göre 1 inci derecede askeri yasak bölge kapsamına girenler; 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında olanlar; 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan alanlar ile 17.10.1983 tarih ve 2924 sayılı Kanun gereğince Orman Bakanlığı emrinde bulunan taşınmazlar; 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında olup da Kültür Bakanlığınca satılmasına izin verilmeyenler*” olarak sıralanmaktadır.

- 442 Sayılı Köy Kanunu (Değişik 20/5/1987 – 3367 ve 27/5/2004-5178 sayılı kanunlar)

Hazine arazilerinin satışını konu eden yasal düzenlemelerin bir diğeri *Köy Kanununa 1987 yılında eklenen hükümler içeren 3367 sayılı Kanun olarak belirlenebilir. Bu kanun uyarınca; Köy yerleşme planında konut alanı ve köy genel ihtiyaçlarına ayrılan yerler; Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan seyrangâh, yol ve panayır yerleri gibi alanlar ve Hazinesinin mülkiyetinde olup kamu hizmetine tahsis edilmemiş taşınmazlardan, 4342 sayılı Mera Kanununun 5 inci maddesi hükümleri uyarınca incelenmesine müteakip mera, yaylak ve kışlak ile otlak ve çayır olarak yararlanılamayacağı anlaşılan yerler köy yerleşme planının onayı ile bu vasıflarını kendiliğinden kaybeder.*

Ancak bu madde kapsamında Hazinesinin mülkiyetinde olup kamu hizmetine tahsis edilmemiş taşınmazların devri Maliye Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle yapılır ve valilikçe köy tüzel kişiliği adına tapuya tescil edilir.

Köy tüzel kişiliği adına, köy yerleşme planına göre en çok 2000 m² olmak üzere tescil edilen parseller köyde ikamet eden ve köy nüfusuna kayıtlı olup evi bulunmayan ihtiyaç sahiplerine ihtiyar meclisi kararı ile rayiç bedel üzerinden satılır.

Bu Kanunun hükümleri, belediye mücavir alanında bulunan köyler için, valinin teklifi ve Bayındırlık ve İskan Bakanlığının onayı ile uygulanır.”

Bu kanunun kapsamına almadığı alanlar ise “6831 sayılı, Orman, 2634 sayılı Turizmi Teşvik, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma, 1051 sayılı Kanunla değişik 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair ve 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunları kapsamındaki alanlar”dır.

Yukarıda sıralanan Kanunlar, Hazine arazilerinin satış ve devir işlemlerini düzenlemektedirler. Bu Kanunlar dışında Yönetmeliklerle de hazine arazilerinin satışını düzenleyen hükümlere yer verilmektedir. Bu Yönetmeliklerle ilgili bazı açıklamaların yapılmasında yarar bulunmaktadır.

- Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliği (Resmî Gazete: 16.12.1984-18607)

Yönetmeliğin amacı; *“Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmaz malların satış, trampa, kiraya verilmesi, mülkiyetin gayri ayni hak tesisi, ecrimisili ve tahliyesi, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerin kiraya verilmesi, mülkiyetin gayri ayni hak tesisi, ecrimisili ve tahliyesi, İşlemlerini ve usullerini düzenlemektir. Tarihi ve bedii değeri olan taşınmaz mallar bu yönetmelik kapsamı dışındadır.”*

Yönetmelik kapsamında gerçekleştirilen satış, kira, intifa ve irtifak hakkı düzenleme işlemleri, il ve ilçelerde kurulan ihale komisyonları eliyle gerçekleştirilmektedir. Kapalı veya açık teklif usulü ile veya pazarlık usulü ile yapılan ihalelerde uygun bedel, tahmin edilen bedelden aşağı olmamak üzere teklif edilen bedellerin en yükseği olmak üzere belirlenmektedir. Bu işlemler yapılırken Taşınmaz malın mahalle veya köyü, mevkii, ada-pafta-parcel veya tapu tarihi, cilt-sahife-sıra numaraları, cinsi, varsa sokak adı ve kapı numarası yüzölçümü, hisse durumu, hisseli ise hazine payının oranı, Taşınmaz mal bina ise ayrıca binanın inşaatının brüt alanı, inşaatın sınıfı, ahşap-kargir veya betonarme olup olmadığı, yıpranma oranı, müstemilatı, Taşınmaz malın imar durumu, Hazinesinin özel mülkiyetinde mi yoksa devletin hüküm ve tasarrufu altında mı olduğu, belirlenmektedir.

Taşınmaz Mal Satış işlemlerinden yasak olanlar, Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler, Hazinesinin özel mülkiyetinde kabul edilmekle beraber henüz tapuya tescil edilmemiş taşınmaz mallar, Tahsisli taşınmaz mallar, Korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlığı ile bunlara ait korunma sınırları dahilindeki taşınmaz mallar, Orman sahaları içindeki taşınmaz mallar” olarak sıralanmaktadır.

Yönetmeliğe göre, Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar üzerinde en çok 49 yıla kadar irtifak hakkı amaçları açısından Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmaz mallar üzerinde tesis edilecek irtifak hakları Kamu yararı, Turizm, eğitim, sağlık, sosyal, Yatırımları teşvik, Fuarçılık ve Sergileme amaçlı irtifak hakkı tesisi işlemleri yapılmaktadır. Diğer taraftan Hazinesinin özel mülkiyetinde

kayıtlı bulunan ve kamu hizmetlerine tahsisli olmayan taşınmazlar Kamu yararına çalışan derneklere, kuruluş gayelerine uygun olarak kullanılmak üzere satılmaktadır.

- Altyapılı Arsa Üretimi Ve Bu Arsaların Tahsis Yoluyla Satışına İlişkin Yönetmelik (Resmi Gazete: 11.09.2004 – 25580)

Yürürlükte olan bir diğer Yönetmelik, 2985 sayılı Toplu Konut Kanunu, 1164 sayılı Arsa Ofisi Kanunu ile 18/03/2002 tarihli ve 2002/3888 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Toplu Konut İdaresi Kaynaklarının Kullanım Şekline İlişkin Yönetmeliğin 24 üncü maddesi hükümlerine dayanılarak hazırlanmış bulunan “Altyapılı Arsa Üretimi Ve Bu Arsaların Tahsis Yoluyla Satışına İlişkin Yönetmelik”tir.

Yönetmeliğin amacı, “*Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca tespit edilen yerleşim yerlerinde düzenli ve kontrollü kentleşmeyi sağlamak üzere; konut yapımına uygun arazi ve arsaların seçimi ve temini, arsa geliştirme-yi kolaylaştıracak ve hızlandıracak yöntemlerin belirlenmesi, doğal ve çevresel değerlerin korunarak sürdürülebilir bir kentsel gelişmenin sağlanması ve arsa arzını artırarak fiyatların düşürülmesi için altyapılı arsa üretimi ve üretilen altyapılı arsaların tahsis yoluyla satışına ilişkin usul ve esasları düzenlemek*” olarak belirlenmektedir.

Yönetmelik, TOKİ’nin elinde bulunan arsa ve arazi envanteri taranarak ve gerektiğinde yerinde ve ilgili kaynaklarda araştırma yapılarak, yerleşme yerleri içinde ve yakın çevresinde yer alan, öncelikle tescil harici araziler ile Hazine ve kamu kurum ve kuruluşları mülkiyetinde bulunan yerler olmak üzere, Altyapılı Arsa üretimine uygun arazilerin tesbitini öngörmektedir.

Altyapılı Arsa uygulaması yapılacak alanın, büyükşehir belediyesi sınırları içinde yer alıyor ise en az 1000, diğer belediye sınırları içinde ise en az 400 konutun sığacağı büyüklükte olma zorunluluğu bulunmaktadır. Alan, belediye ve mücavir alan sınırları dışında ise ve imar planları bulunmuyorsa 20 hektardan küçük olamamaktadır. Uygulama yapılacak yerdeki konut açığı, göç, nüfus hareketi, topografik yapı, mülkiyet dokusu ve benzeri sebeplerle yukarıda belirtilen büyüklüklerin altına inilmesine Altyapılı Arsa Üretimi ve Tahsis Komisyonu karar verebilmektedir.

TOKİ, Öncelikle Hazineden; tescilli araziler ile, tescil dışı alanların kadastro yapılarak Hazine adına tescilinden sonra devir, satın alma veya trampa yolu ile arazi temin edebilmekte ve bu arazileri, Altyapılı hale getirerek, yürürlükteki ihale mevzuatı hükümleri çerçevesinde doğrudan veya Yönetmelik hükümlerine göre; kooperatiflere, Kooperatif Birliklerine ve Kooperatifler Merkez Birliklerine, Sosyal Yardımlaşma Kurumlarına, Belediyelere, Kendi konutunu yapan fertlere, Yapımcılara tahsis yoluyla satabilmektedir.

Mevzuatla İlgili Genel Değerlendirme

Bütün bu mevzuat değerlendirildiğinde dikkati çeken nokta, İmar Kanunu hükümlerine uygun, imar planları kapsamında kalan yerlerle ilgili devir işlemleri haricinde kalan işlemlerin tamamının kentsel ve kırsal alanlarda planlama bütününden kopuk, sadece belli amaçla kullanılabilir ve değerlendirilebilir arazi bulunması halinde, planlanarak ya da planlanmadan satışını öngörmesidir. Tarımsal amaçlı satışlar dışında her hangi bir nedenle kullanılacak arazilerin, kentin yerleşik ve gelişme alanlarından kopuk bir konumda bulunması, bu arazilerde yapılacak planların mevzii imar planı mantığı dışına çıkmadan yapılması sonucunu kaçınılmaz olarak gündeme getirmektedir. Dolayısıyla arazinin yerleşimi ile ilgili mülkiyetine dayalı olumluluk, kente maliyetler açısından kent makroformuna etkileri ve altyapı maliyetleri açısından olumsuzluğa dönüşebilmektedir. Özetle, satışa konu olan arazilerin

mutlaka planlanması zorunluluğu parçacı planlama ile ilgili sorunları büyötmektedir.

Diğer taraftan; Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallardan satılabilir nitelikte olanların miktarı, kamuoyunda sanıldığı kadar çok olmayıp, bunların önemli bir bölümü imar planı kapsamı dışında kalmaktadır. Hazine taşınmaz mallarının yüzölçümü açısından yarısından fazlasını, bir kamu hizmetinin görülmesi maksadıyla genel, katma ve özel bütçeli kuruluşlara tahsis edilmiş taşınmaz malların oluşturduğu bilinmektedir. Bu durumdaki taşınmaz malların tahsisleri kaldırılmadan satışa konu edilmeleri olanaklı değildir. Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz malların önemli bir bölümünü ise, tarım arazileri oluşturmaktadır.

Hazine’ye ait taşınmaz malların satılması gerektiği düşüncesi; söz konusu taşınmaz malların genellikle işgale uğraması ve bu işgallerin giderilememesine ve satış suretiyle gelir sağlanması şeklinde özetlenebilecek iki gerekçeye dayandırılmaktadır. Oysa, Hazine’ye ait taşınmaz mallara yönelik işgallerin önlenememesi, bunların satılarak elden çıkarılmasının en doğru ve rasyonel çözüm olarak kabulünü değil, işgalleri önleyecek etkili ve caydırıcı düzenlemelerin yapılarak titizlikle uygulanmalarının sağlanmasını gerektirmektedir. Bu önlem de kesinlikle, her araziye planlamak ve bu yolla satışa sunarak elde edilecek geliri artırmak olmayacaktır. Gerçekte; Maliye Bakanlığı’nın satış işlemlerini durdurmasına ilişkin 3.5.2006 tarihli 18303 sayılı genelgesinde satış durdurulan hazine arazileri, yukarıda sayılan 4070, 4071, 4072 ve 4706 sayılı kanunlar kapsamındaki satış işlemleri değildir. Bu işlemler, ilgili mevzuatı çerçevesinde devam etmektedir. Durdurulan işlem, İhale Kanunu ve yukarıda da bahsi geçen Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliği (Resmi Gazete: 16.12.1984-18607)” uyarınca yapılan satış işlemleridir. Tahsis, kiralama ve irtifak hakkı işlemleri ise genelgede söz edilmediğinden, Yasa ve Yönetmelik çerçevesinde devam etmektedir.

Hazine Arazilerinin Satış İşlemleri ve Planlama

Son dönemde hazine arazilerinin satış konusunda gündeme gelen gelişmeler ve satış işlemlerinin plana dayalı yapılması ve bu husustaki değerlendirmelerin Maliye Bakanlığı’na sürdürülmesi konusunun planlamanın kademeli birlikteliği ilkesine dayalı bir bakış açısı ile değerlendirilmesi gerekmektedir. Planlamaya konu olacak arazilerin alt ölçekte planlarını yönlendirecek üst ölçekte planlar olmadığı sürece, alt ölçek planların hangi amaca konu olacağı konusunda belirsizlikler kaçınılmaz olacaktır. Dolayısıyla, planlayarak satışa sunma hedefi yanlış bir noktaya da varabilecektir. Farklı bir anlatımla, hazine arazileri, her koşulda, satılsa dahi kamuya fayda sağlamalıdır. Kamuya faydanın ise sadece bu arazilerin satış değeri ile ölçülmesi,

Ülke topraklarını ve de Hazine arazilerini, “2B” örneğinde de görüleceği gibi, daha çok rant ve daha çok gelir getirecek unsurlar olarak pazarlamayı hedeflemek, hazine arazilerini “rant kapısı” olarak görmek, ileriye dönük olarak ortak kentsel ve kırsal gereksinimler için kamu yararına kullanmayı engelleyici bir eylemdir. Burada önemli olan planlı ya da plansız, kamu arazilerinin kamunun tasarrufunda ve kullanımında kalmasını sağlamaktır.

Bilimsel ve toplumsal gerçekler, kentlerin gelişme bölgelerinde bulunan taşınmaz malların, imar planı kapsamında kalsın veya kalmassın, satışlarının yapılması ve bu konuda da aceleci davranılmasının kamu yararına uygun olmadığını göstermektedir.

2003 tarihli TBMM 22. Dönem “Yolsuzlukların Sebeplerinin, Sosyal ve Ekonomik Boyutlarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemler

rin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu (10/9)" Raporu'ndaki şu saptamalar; sorunların yalnızca planlı satışla çözülemeyeceğini de göstermektedir:

"Kamu arazileri önemli bir oranda tescil harici yerlerde, belediyelerin yetki sınırları içerisinde yağmalanmaktadır. Ayrıca, tescilli olup ilgili idarelerce yeterince korunamayan kamu arazilerinin işgali suretiyle yağmalanması da söz konusudur. Bu alanlarda zamanında yerel yönetimlerce gerekli imar planlarının yapılamaması ve işgalcilere karşı yasaların vermiş olduğu yetkilerin kullanılmaması ile oluşan ortam, "rant amaçlı suç örgütleri"nin zeminini oluşturmaktadır.

Kamu arazileri niteliklerine göre arazilerin maliki durumunda olan ilgili yönetimler tarafından tam olarak saptanmış, yer ve miktarları belirlenmiş ve tam bir envanter çalışması yapılmış değildir. Ayrıca kamu arazilerini korumakla görevli birimlerin kuruluş, yapılanma, konuşturma, personel ve araç gereç konularında çeşitli eksiklikleri vardır. Bu eksikliklerin yanı sıra yasal düzenlemelerdeki bazı yetersizlikler ve boşluklar nedenleriyle de kamu arazilerine yapılan işgallerin saptanması ve önlenmesinde önemli sıkıntı ve aksamalar söz konusu olmakta ve bu durumda kaçak yapılaşma da dahil olmak üzere bu alanlara yapılan tecavüz ve müdahaleleri artırmaktadır.

Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde olan her çeşit kamu taşınmazı bireysel işgallerin yanında büyük ölçüde belirli gruplarca önce küçük bir bölümünden başlanılmak üzere işgal edilmekte, daha sonra hemen bir dernek kurulmakta ve siyasi ve bürokratik kanallarla ilişki kurularak en kısa sürede işgal edilen bu alanlara cami, okul, sağlık ocağı gibi kamu yatırımlarının getirilmesi sağlanmaktadır. Bu şekilde belirli bir ölçüde legalleştirilen işgalli alan yavaş yavaş bölgenin sosyal ve kültürel yapısına göre etnik köken yada hemşehrilik temelinde planlı olarak genişletilmektedir. Bu aşamadan sonra ulaşım ve diğer alt yapı hizmetlerinin getirilmesi çalışmaları yürütülmektedir. Bu yolla başlatılan sürecin en başında müdahale edilmezse bir iki sene içerisinde bile tamamen kaçak belde düzeyinde yerleşim yerleri ortaya çıkabilmektedir.

Kamu taşınmazlarının bu şekildeki yağmalanma sürecinde organizasyonu ya mafya diye tanımlanan ve baskı kurabilen menfaat grupları ya yine bölgenin sosyal ve kültürel yapısına göre yasadışı örgütler yada daha sınırlı olmak kaydıyla bu ortamı oya dönüştürmek ve ekonomik rant elde edebilmek için o yerin belediye yetkilileri yapmaktadır. Ayrıca bu süreç içerisinde organizasyonu yaptığı belirtilen üç kesim birbirlerini kullanabilmekte diğer taraftan da bürokratik ve siyasi kademelerle de temas halinde olmaktadır.

Özellikle gecekondulaşmanın önlenmesi amacıyla 1940'lı yıllardan itibaren çıkarılan birçok yasa ile Hazineye ait arsa ve arazilerin bedelli veya bedelsiz olarak belediyelere devri söz konusu olmuş ve belediyeler de genellikle bu arazileri bütçe açıklarını kapatmak için ihale yolu ile satma yoluna gitmişlerdir. Bu şekilde belediyelere devredilen arsa ve araziler belirtildiği gibi çoğu zaman amaçlarına uygun olarak kullanılmamış, bu konuda belediyelerin politik yapıları, olanakları ve yanlış uygulamaları ile engelleyici yaptırım eksiklikleri önemli rol oynamıştır.

Günümüze kadar Hazineden belediyelere yapılan arazi devirleri, özellikle bu taşınmazların amacıyla kullanılmak üzere hızlı bir şekilde planlamaya tabi tutulmalarını nedeniyle taşınmaz mal tecavüzlerine karşı görevlerini tam olarak yapmayan hatta bu girişimlere bazen ön ayak bile olabilen yerel yönetimlere prim verilmesi şekline dönüştürülmüş ve bu şekilde büyük oranda Hazine arazisi elden çıkarılmıştır.

Ayrıca günümüzde kamu arazilerinin önce belediyelere, belediyeler aracılığı ile de paravan olarak kurulan kooperatifler ile bazı kişilere devrini sağlamaya yönelik organizasyonlar da söz konusudur. 775 sayılı Gecekondulu Kanunu, 1580 sayılı Belediye Kanunu ile bu Kanunda değişiklik yapan 5656 sayılı Yasaya tamamen aykırı olarak önceden belirlenen kooperatif ve kişilere tahsisler yapılmakta ve bu şekilde büyük oranlardaki kamu arazisi elden çıkarılarak önemli rantlar sağlanmaktadır.

Özellikle son 10 yılda olmak üzere, bütçeye gelir sağlamak amacıyla büyük miktarlarda Hazine arazisi ihale yolu satılmış, uhdesinde kamu arazisi bulunan diğer ilgili birimler de yine gelir amacıyla ihale yoluyla satışlar gerçekleştirmişlerdir.

Normal şartlarda gerçekleştirilen ve ihale bedellerinin rayiç bedeller düzeyinde olduğu ihalelerin yanında, kamu arazilerinin satışına ilişkin bazı ihalelere çeşitli baskı gruplarının müdahaleleri de söz konusu olabilmektedir."

Bu açıklamalar, TBMM nin de Kamu arazilerinin kamunun elinde kalmasını olumladığı, her şeye rağmen satış mantığı ile doğru bir hedefin yakalanamayacağını kabul ettiğini göstermektedir. Bu bağlamda; kamu yararına ve toplumsal çıkarları gözetilen ilkeler şöyle sıralanabilir:

- Hazine arazileri, kentsel ve kırsal ortak gereksinimler için kullanılmak üzere kamunun tasarrufunda olmalıdır. Bu nedenle, hazine arazilerinin satışından vazgeçilmeli, kamu elindeki arazi varlığı kamu yararına kullanılmalıdır.
- Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz malların, satış dışında başka yöntemlerle de değerlendirilmesi ve özellikle tarım arazilerinin ekonomik faydasının elden çıkarılmadan kamuya aktarımını sağlayacak yöntemler bulunmalıdır.
- Planlama, kent topraklarından daha çok rant elde edilmesini sağlayacak bir araç olarak kullanılmamalı, işlevi yıpratılmamalı, bilimsel ölçütlerle toplum yararına ve planların kademeli birlik-teliği ilkesi korunarak yaşama geçirilmelidir.
- Kamuya ait taşınmaz mallarının korunması, yönetimi ve gerektiğinde elden çıkarılmasına ilişkin düzenleyici ve caydırıcı konular tek bir yasada toplanmalı, işgaller için verilecek caydırıcı nitelikteki cezalar, uygulanacak işlemler bu yasada yer almalı ve ödünsüz uygulanmalıdır.
- Tarımsal amaçlı kullanılan Hazine'ye ait taşınmazların tahsisinde öncelik topraksız ya da yeterli toprağı olmayan ailelere tanınmalıdır. Bu araziler büyük mühendislik projelerinde kamulaştırma amaçlı arazi toplulaştırmasında kullanılmak üzere elde tutulmalı mülkiyet devri yapılmamalıdır. Karayolu, demiryolu, gölet, baraj, hava meydanı gibi büyük mühendislik projelerinde bugüne değin ülkemizde uygulanan kamulaştırma yöntemi bir yandan tarımda üretim yapmak isteyen çiftçi aileleri üretim dışına atmakta; diğer yandan kamunun çok yüksek kamulaştırma bedelleri ödemesine, ödemeleri zamanında yapmadığı için de kamu kuruluşlarımızın Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde ceza ödemeye mahkum edilmesine neden olmaktadır. Oysa gelişmiş ülkelerde yapıldığı gibi, hazine arazileri bu amaçlarla elde tutulmalı, bunun yanında büyük mühendislik projelerinin uygulanacağı alanlarda yetkili kamu kuruluşu gerektiğinde önceden arazi satın alarak yeterli arazi stokunu gerçekleştirerek arazi toplulaştırması yapmalı, böylece hem büyük mühendislik projeleri kamulaştırmasız uygulanabilmeli, hem de planlı tarım parselleri oluşturulmalıdır."

Konu ile ilgili ortak çalışma yürüttüğümüz odalarla birlikte yapılan ortak basın açıklamasının metni aşağıda verilmektedir.

BASIN AÇIKLAMASI

HAZINE ARAZİLERİ SATILARAK ÜLKE EKONOMİSİNİ KURTARACAK KAYNAK DEĞİLDİR

Bir süre önce basına yansıyan hazine arazilerinin satışının durdurulması yönündeki Maliye Bakanlığı Genelgesi nedeniyle kamuoyunda oluşan eksik bilginin ve yanlış anlamaların giderilmesi gereksinimi doğmuştur. Bu amaçla TMMOB Şehir Plancıları, Harita ve Kadastro Mühendisleri, Mimarlar ve Ziraat Mühendisleri Odalarının yürütülen kapsamlı bir çalışma sonucu elde edilen rapor ekte kamuoyunun bilgi ve değerlendirmelerine sunulmaktadır. Odalarımızca, hazine arazilerinin satışının durdurulması yönündeki bir girişim olumlu karşılanmakla birlikte, Bakanlığın bu Genelgesi ile, kamuoyuna sadece bu boyutu ile yansıtılandan farklı bir durum olduğu tespit edilmiştir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki; Maliye Bakanlığı'nın hazineye ait taşınmazların satış işlemlerini durdurmasına ilişkin "yetki devri iptali" konulu 03.05.2006 gün ve 18303 sayılı genelgesi, 4070, 4071, 4072 ve 4706 sayılı kanunlarla satılan hazine taşınmazlarının satış işlemlerini durdurmamaktadır. Raporunda belirtildiği üzere, hazine arazilerinin satışını düzenleyen bir çok düzenleme bulunmakta olup, durdurulan işlem, "ihale Kanunu ve Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliği" uyarınca yapılan satış işlemleridir. Tahsis, kiralama ve irtifak hakkı işlemleri ise Genelgede söz edilmediğinden, yasa ve yönetmelik çerçevesinde devam etmektedir.

İlk bakışta Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün Belediye ve Mücavir alan sınırları içerisi bulunan, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planı dışında kalan Hazineye ait taşınmazların satış ihalelerini durduran bu Genelgesi, planlamanın önemsendiğini düşündürmektedir. Ancak, Genelgenin içeriği ve Maliye Bakanı'nın açıklamaları incelendiğinde, tek amacın kamu topraklarına yalnızca ekonomik bir değer olarak bakıldığı, hazine arazilerinin bireysel mülkiyete satışına aracılık ederek daha yüksek fiyattan satış yapmanın hedeflendiği görülmektedir. Oysa, kent ve kamu topraklarına sadece ekonomik bir değer gibi bakıp, bu arazileri daha çok rant getirecek unsurlar olarak "pazarlamak", kentsel yaşamın gerektirdiği "kullanım değeri" nitelikli pek çok düzenlemenin hayat geçmesini engellemektedir.

Hazine'ye ait taşınmaz malların satılması gerektiği düşüncesi; söz konusu taşınmaz malların genellikle işgale uğraması ve bu işgallerin giderilememesine ve satış suretiyle gelir sağlanması şeklinde özetlenebilecek iki gerekçeyle dayandırılmaktadır. Oysa, Hazine'ye ait taşınmaz mallara yönelik işgallerin önlenememesi, bunların satılarak elden çıkarılmasının en doğru ve rasyonel çözüm olarak kabulünü değil, işgalleri önleyecek etkili ve caydırıcı düzenlemelerin yapılarak titizlikle uygulanmalarının sağlanmasını gerektirmektedir. Bu önlem de kesinlikle, her araziye planlamak ve bu yolla satışa sunarak elde edilecek geliri artırmak olmayacaktır.

Günümüzde Türkiye topraklarının %54.7'sinin hazineye ait olduğu sürekli gündemde tutulmaktadır. Oysa bu hazine arazilerinin %46,2'si devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan dağlarımızı, taşlıklarımızı, kumluklarımızı, bataklıklarımızı, ormanlarımızı ifade etmektedir. Türkiye'de hazinenin özel mülkiyetindeki araziler ise sadece %8.5 olup, çoğu kez yüksek eğimli, taşlık vb. yerleşime açılmayacak nitelikteki bu araziler, planlarda genellikle açık-yeşil alanlar ya da kentsel sosyal donatı alanı olarak değerlendirilmektedir.

Bu alanların satış yoluyla bireysel mülkiyete konu edilmesi, hazine arazilerini satın alarak mülkiyet hakkı elde eden yatırımcıların normalde yerleşilemeyecek alanların kullanıma açılması yönündeki baskı ve taleplerini gündeme getirmektedir. Maliye Bakanlığının da tespit ettiği bu durum açıkça, yatırımcının ısrarsızca alıp, plan yapılmasını sağlayarak yüksek rantlar elde etmesiyle sonuçlanan bir "arsa-arazi spekülasyonu"dur. Kentsel toprakların rant baskısı ve spekülasyonlar altında elden çıkması ve kentlerin yaşam kalitesini artıracak sosyal donatıların hayata geçmesini de beraberinde getiren bu vahim süreç, kentlerin çevresinde iltimas geçilmiş ve kamusal altyapı yatırımlarının da getirilmesi anlamında yerel yönetimlere emrivaki yaratmış korunaklı sitelerde gözleneceği gibi, yapılaşmamış ancak hazine arazileri üzerindeki "yüzen rant" üzerinden

yaratılan toprak zenginlerinden de okunabilecektir. Ancak, daha vahim olanı, bu sorunu tespit eden Maliye Bakanlığının, kentsel toprakları ve kent yaşamının kalitesini tüketen bu süreçte müdahale edip, kamu arazilerinin böylesi bir köşe dönme sürecine konu olmasını engellemek yerine, bu göreve bizzat kendisinin soyunmasıdır.

Kamuya düşen bu arazileri planlayıp ya da planlamadan satmak yerine öncelikle kamu elinde tutmak olmalıdır. Kamu arazilerinin planlanıp satılmasıyla, planlanmadan önce satılması arasındaki tek fark, plan sonrası oluşacak rantın kamu elinde kalmasıdır. Bu değer in kamu elinde kalması elbet önemlidir ancak devletin sadece bu ekonomik değerle sınırlı olmayan görev ve sorumlulukları düşünüldüğünde, yapılması gerekenin bu arazileri satmak yerine olabildiğince kamu elinde tutmak olduğu rahatça anlaşılabacaktır.

Kentlerimizde çoğu kez, park, okul, sosyal tesis vb sosyal donatı alanlarının oluşmaması, ya da eksikliğinden şikayet etmekteyiz. Oysa, bu sosyal donatıların oluşturulmasını ve kentsel yaşam kalitesinin yükseltilmesini sağlamak anlamında görevli olan kamu, bunu gerçekleştirebilmek adına elinde bulunan en önemli araçtan vazgeçmekte, bu arazileri plan sonrası bireysel mülkiyete konu ederek yeni konut ve iş alanlarının açılmasını sağlamaktadır. Böylesi bir süreç, İmar Kanunu'nun ve şehircilik ilkelerinin tanımladığı ve kentsel yaşamın gerektirdiği tüm sosyal donatı alanlarının oluşturulmamasının kamu eliyle teşvik edildiği biçiminde yorumlanabilir. Kamunun bu arazileri yol, otopark, okul yeşil alan yapmak için sattığı yatırımcılardan daha sonra çok daha yüksek ücretlerle almak zorunda kalmaması için, bu satışlardan vazgeçmesi çok daha akılcı, ekonomik ve kent ve kent halkı lehine bir durumdur.

Diğer taraftan; Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz mallardan satılabilir nitelikte olanların miktarı, kamuoyunda sanıldığı kadar çok olmayıp, bunların önemli bir bölümü imar planı kapsamı dışında kalmaktadır. Hazine taşınmaz mallarının yüzölçümü açısından yarınsından fazlasını, bir kamu hizmetinin görülmesi maksadıyla genel, katma ve özel bütçeli kuruluşlara tahsis edilmiş taşınmaz malların oluşturduğu bilinmektedir. Bu durumdaki taşınmaz malların tahsisleri kaldırılmadan satışa konu edilmeleri olanaklı değildir. Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz malların önemli bir bölümünü ise, tarım arazileri oluşturmaktadır.

Hazine mülkiyetindeki arazilerden tarımsal amaçlı satışlar dışında kullanılacakların, kentin yerleşik ve gelişme alanlarından kopuk bir konumda bulunması, bu arazilerde Bakanlık genelgesi uyarınca kent bütünü gerekliliklerine ve gereksinimlerine bakılmaksızın belediyeye kaynak yaratmak amaçlı "rant paylaşımı amaçlı sahte planların" yapılması sonucunu doğuracaktır. Bu planlama kuramı ve kurumuna büyük zarar verecek yaklaşımın kentlerimize de bir çok sakınca ve emrivaki ile geri döneceği açıktır. Dolayısıyla hazine arazilerinin rantının kamuda kalmasını hedefliyor görünen bu Genelge, arsa spekülasyonunun devlet eli ve aracılığıyla yapıp bundan devletin de pay alması noktasına ulaşmakta, arazinin kamu elinde olmasına dayalı olumluluk, kente maliyetleri, kent makroformuna etkileri ve altyapı maliyetleri açısından olumsuzluğa dönüşebilmektedir. Özetle, satışa konu olan arazilerin mutlaka planlanması zorunluluğu kamuya kaynak kazandırıyor derken kamu yararı ile gelişen sonuçlar doğurmaktadır.

Hazine arazilerinin %8.96'sını oluşturan 177 bin 627'sinin, 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarının yapıldığı bilinmektedir. Diğer taraftan izlenen yanlış politikalar sonucunda gündeme gelen hatalı yasal düzenlemeler ile gerçekleştirilen ve geçekonduların ıssal ettiği kamu arazilerinin satış ile sonuçlanan af yasaları, büyük kentlerdeki hatırı sayılır miktarda hazine arazisinin kamuya hiçbir geri dönüş olmaksızın özel mülkiyete dönüşmesi sonucunu yaratmıştır. Özellikle 2981 sayılı yasa kapsamında yapılan ıslah imar planları sonucunda büyük miktarda hazine arazisinin geçekondusu sahiplerine arsa olarak devri gerçekleşmiştir. Bu alanlarda kamuya herhangi bir dönüşün olmaması, kamunun dönüşen geçekondusu bölgelerinde okul, sağlık ocağı vb sosyal donatı alanı yapabilmek için

daha önce kendisine ait olan ancak işgal edildikten sonra affedilmiş arazileri satın alması biçiminde cereyan edebilmiştir. Bu süreç, kamu arazilerinin bireysel mülkiyete konu edilmesinden önce çok daha iyi düşünülmesi gerektiğini çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır. Zira planların hayata geçebilmesi ve yaşam standardı yüksek çevrelerin oluşabilmesi anlamında kamu elindeki araziler ne kadar büyük olanak sunmaktaysa, bu arazilerin bireysel mülkiyete konu olması yitirilen olanaklar yanında kamunun sırtına yüklenen yeni maliyetler anlamına da gelmektedir.

Sorun böyle algılandığında hazine arazilerinin bir anlık ekonomik kaybı ile "sat-kurtul" yaklaşımı ile elden çıkarılmasının aslında kamu yararına uygun olmadığı görülecektir. Devletin anayasa ile tanımlı sağlıklı yaşam çevreleri oluşturma görevi ve şehircilik ilkeleri bağlamında bir değerlendirme, bu arazilerin planlı ya da plansız olarak satılmasıyla elde edilecek gelirden çok daha öncelikli ve üstün bir kamu yararının bulunduğunu göstermektedir. Buna göre, kamu elindeki arazilerin gerçek planlama çalışmalarına konu edilmesi, hazine arazileri üzerindeki işgallerin durdurulması yönünde etkin önlemler alınması, raporda açıklandığı üzere, yerel yönetimlerin hazine arazileri üzerindeki suiistimallerin önlenmesi, kamunun en temel görevi olduğu gibi, hazine arazilerinin verimli değerlendirilmesi anlamında da kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Hazine arazilerinin satış konusunda gündeme gelen gelişmeler ve satış işlemlerinin plana dayalı yapılması ve bu husustaki değerlendirmelerin Maliye Bakanlığı'na sürdürülmesi konusunun, planlamanın kademeli birlikteliği ilkesine dayalı bir bakış açısı ile de değerlendirilmesi gerekmektedir. Planlamaya konu olacak arazilerin alt ölçekte planlarını yönlendirecek üst ölçekte planlar olmadığı sürece, alt ölçek planların hangi amaca konu olacağı konusunda belirsizlikler kaçınılmaz olacaktır. Dolayısıyla, planlayarak satış sunma hedefi yanlış bir noktaya da varabilecektir. Farklı bir anlatımla, hazine arazileri, her koşulda, satılsa dahi kamuya fayda sağlamalıdır. Kamuya faydanın ise sadece bu arazilerin satış değeri ile ölçülmesi ise yukarıda açıklandığı üzere "sığ", "sorunlu" ve "günübirlik" bir yaklaşımın yansımasıdır.

Ülke topraklarını ve de Hazine arazilerini, "2B" örneğinde de görüleceği gibi, daha çok rant ve daha çok gelir getirecek unsurlar olarak pazarlamayı hedeflemek, hazine arazilerini "rant kapısı" olarak görmek, ileriye dönük olarak ortak kentsel ve kırsal gereksinimler için kamu yararına kullanmayı engelleyici bir eylemdir. Burada önemli olan planlı ya da plansız, kamu arazilerinin kamunun tasarrufunda ve kullanımında kalmasını sağlamaktır.

Bilimsel ve toplumsal gerçekler, kentlerin gelişme bölgelerinde bulunan taşınmaz malların, imar planı kapsamında kalsın veya kalsın, satışlarının yapılması ve bu konuda da aceleci davranılmasının kamu yararına uygun olmadığını göstermektedir. Ekli raporda ayrıntıların sunulduğu üzere, 2003 tarihli TBMM 22. Dönem "Yolsuzlukların Sebeplerinin, Sosyal ve Ekono-

mik Boyutlarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu" Raporu da, kamu arazilerinin kamunun elinde kalmasının yararlarına işaret etmekte, her şeye rağmen satış mantığı ile doğru bir hedefin yakalanamayacağını kabul etmektedir.

Tüm bu değerlendirmeler sonucunda şunlar söylenebilir;

- Kamu arazileri hepimizindir. koşulsuz ve kısıtsız bireysel mülkiyete konu edilmesi, kamu ve toplum yararının unutulduğunun bir göstergesidir.
- Rant Kapısı Olan Sadece İmarsız Hazine Arazileri Değil Giderek Tüm Kent Topraklarıdır.
- Hazine Arazilerinin İmar Planları Yapıldıktan Sonra Satılması Gerçek Planlama Çalışmaları Yerine Arsa-Arazi Spekülasyonlarını Beraberinde Getirecektir.
- Planlama Kent Topraklarından Daha Çok Rant Elde Edilmesini Sağlayacak Bir Araç Değildir.
- Devlet Kamu Elindeki Arazi Varlığını Kamu Yararına Kullanmakla Görevlidir. Eldeki Kamu Varlığının Fütursuzca Tüketilmesi, Bundan Sonra Üretilcek Tüm Planların Uygulanmasını da Şimdiden İmkansız Hale Getirecektir.
- Kente ve Kentsel Topraklara Sadece "Ekonomik Değeri" İle Bakılması, Kentleri Yaşanılmaz Hale Getirecektir. "Kullanım Değeri" Unutularak Kent ve Kamu Yararına Bir Planlama Yapılamaz.

Bu bağlamda; kamu yararına ve toplumsal çıkarları gözetken ilkeler şöyle sıralanabilir:

- a) Hazine arazileri, kentsel ve kırsal ortak gereksinimler için kullanılmak üzere kamunun tasarrufunda olmalıdır. Bu nedenle, hazine arazilerinin satışından vazgeçilmeli, kamu elindeki arazi varlığı kamu yararına kullanılmalıdır.
- b) Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmaz malların, satış dışında başka yöntemlerle de değerlendirilmesi ve özellikle tarım arazilerinin ekonomik faydasının elden çıkarılmadan kamuya aktarımını sağlayacak yöntemler bulunmalıdır.
- c) Planlama, kent topraklarından daha çok rant elde edilmesini sağlayacak bir araç olarak kullanılmamalı, işlevi yıpratılmamalı, bilimsel ölçütlerle toplum yararına ve planların kademeli birlikteliği ilkesi korunarak yaşama geçirilmelidir.
- d) Kamuya ait taşınmaz mallarının korunması, yönetimi ve gerektiğinde elden çıkarılmasına ilişkin düzenleyici ve caydırıcı konular tek bir yasada toplanmalı, işgaller için verilecek caydırıcı nitelikteki cezalar, uygulanacak işlemler bu yasada yer almalı ve ödünsüz uygulanmalıdır.
- f) Tanımsal amaçlı kullanılan Hazine'ye ait taşınmazların tahsisinde öncelik tarafsız ya da yeterli toprağı olmayan ailelere tanımlıdır. Bu araziler büyük mühendislik projelerinde kamulaştırma amaçlı arazi toplulaştırmasında kullanılmak üzere elde tutulmalı mülkiyet devri yapılmamalıdır. Karayolu, demiryolu, gölet, baraj, hava meydanı gibi büyük mühendislik projelerinde bugüne değin ülkemizde uygulanan kamulaştırma yöntemi bir yandan tarımda üretim yapmak isteyen çiftçi aileleri üretim dışına atmakta; diğer yandan kamunun çok yüksek kamulaştırma bedelleri ödemesine, ödemeleri zamanında yapmadığı için de kamu kuruluşlarımızın Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde ceza ödemeye mahkum edilmesine neden olmaktadır. Oysa gelişmiş ülkelerde yapıldığı gibi, hazine arazileri bu amaçlarla elde tutulmalı, bunun yanında büyük mühendislik projelerinin uygulanacağı alanlarda yetkili kamu kuruluşu gerektiğinde önceden arazi satın alarak yeterli arazi stokunu gerçekleştirerek arazi toplulaştırması yapmalı, böylece hem büyük mühendislik projeleri kamulaştırmaz uygulanabilir, hem de planlı tarım parselleri oluşturulmalıdır.

Tüm bu gerekçelerle, söz konusu "pazarlama" ve "satış" işlemlerine planlama araç ve bahane edilmemeli, bu sürecin arkasındaki "rant" ve kentsel yaşamı tüketecek sorunlu ve kasıtlı bakış açısı kamuoyu tarafından algılanmalıdır. Hazine arazilerinin satılarak ülke ekonomisini kurtaracak kaynak olmadığı, satılanın sadece hazine arazileri değil bir anlamda ülkenin ve kentlerinin geleceği olduğunun farkına varılmalıdır.

TMMOB Şehir Plancıları Odası Yönetim Kurulu

TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu

TMMOB Mimarlar Odası Yönetim Kurulu

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu

'AKP rantın kara büyüüne kapıldı'

TMMOB, Hazine arazilerinin imar planları yapıldıktan sonra satılmasını ve kentsel dönüşüm projelerinin, planlama yerine beraberinde rant amaçlı spekülasyonları getireceğinin altını çiziyor

NEVİ PLANI DÖNÜŞÜMÜ GÜZELİYOR
TMMOB, Hazine arazilerinin imar planları yapıldıktan sonra satılmasını ve kentsel dönüşüm projelerinin, planlama yerine beraberinde rant amaçlı spekülasyonları getireceğinin altını çiziyor

'Başka bir Türkiye için 14 Ekim'de alandayız'

TMMOB, Hazine arazilerinin imar planları yapıldıktan sonra satılmasını ve kentsel dönüşüm projelerinin, planlama yerine beraberinde rant amaçlı spekülasyonları getireceğinin altını çiziyor

TESİTLER VE ÖNERİLER

TMMOB, Hazine arazilerinin imar planları yapıldıktan sonra satılmasını ve kentsel dönüşüm projelerinin, planlama yerine beraberinde rant amaçlı spekülasyonları getireceğinin altını çiziyor

TALAN EDİLEN ALANLAR

TMMOB, Hazine arazilerinin imar planları yapıldıktan sonra satılmasını ve kentsel dönüşüm projelerinin, planlama yerine beraberinde rant amaçlı spekülasyonları getireceğinin altını çiziyor

ŞUBELERDEN HABERLER

 Ankara Şubesi**ANKARA
KENTİNDE KENT
YÖNETİMLERİNCE
MEVZUATA
AYKIRI OLARAK
OLUŞTURULAN
TESİSLERE İLİŞKİN
ÇALIŞMALARA
BAŞLADIK**

Son yıllarda Ankara Kentinin farklı noktalarında, kent yönetimlerince farklı amaçlarla kullanılmak üzere İmar ve ilgili mevzuata göre yapılaşmaya uygun olmayan alanlarda “prefabrik” oldukları iddia edilen yapıların inşa edildiklerine ilişkin duyurular Şubemize sıklıkla ulaşmaktadır. Yapılan araştırmalar, Şubemiz 3. döneminde de Şubemiz tarafından kamuoyunun gündemine taşınan satış büfelerinin ve belediyelerce inşa edilen çeşitli tesislerin bu yeni inşa faaliyetleri ile daha da yaygınlaştığını ve farklı bir boyut kazanmakta olduğunu göstermiştir. Daha önceki yıllarda en azından imar planı değişikliği yapmakta olan belediyeler artık inşa edilen yapıların “prefabrik” oldukları iddiası ile plan değişikliği bile yapmadan bu yapıları gerçekleştirmektedirler. Kent içinde belediyeler eliyle kaçak yapılaşmayı özendiren bu yapılar bir yandan kamusal alanların ticari alanlara dönüşmesine yol açarken bir yandan da başta trafik olmak üzere bir çok soruna sebep olmaya başlamışlardır. Bu sebeple Şubemiz başta Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından gerçekleştirilen “Gökkuşluğu” ve “Samanyolu” Tesisleri ile Altındağ Belediyesi tarafından Ulusta oluşturulan kalıcı zabıta karakollarına ilişkin olarak gerekli süreçleri başlatmıştır.

 Ankara Şubesi**ŞUBEMİZ İNÖNÜ
BULVARINDA YAPILAN
GÖKKUŞAĞI TESİSİNİN
YIKILMASINI TALEP ETTİ**

Şubemizin 29.06.2005 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne yazdığı ilk yazıda, İnönü Bulvarı üzerindeki taşıt alt geçidinin üstünde kalan alanda Ankara Büyükşehir Belediyesince bir inşaat çalışması başlatıldığının gözlemlendiği belirtilmiş, söz konusu projeye ilgili olarak; bu alanda bir imar planı değişikliği yapıp yapılmadığı, yapıldıysa bu değişikliğe ilişkin bilgi ve belgelerin, ilgili Belediye Meclis kararının, söz konusu plan değişikliği Belediye Meclisi tarafından onaylandı ise plan değişikliğinin onaylanma ve askıya çıkarılma tarihinin, projenin onaylı plan paftasının ve plan açıklama raporunun Bilgi Edinme Hakkı Kanunu ve Başbakanlık Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu’nun 25/03/2005 tarih ve 2005/175 sayılı kararı gereğince ücret talep edilmeksizin Odamıza gönderilmesi istenmişti.

Ankara Büyükşehir Belediyesi yazımıza cevabi yazısında söz konusu yaya bölgesi çevre düzenleme işinin Ankara Büyükşehir Belediyesi tasarrufundaki İnönü Bulvarı refüjünde olduğu, 30.11.2004 gün ve 1531 sayılı belediye Meclisi kararıyla gündeme geldiği, düzenleme yapılan alanın yol refüjü olması ve yapıların kalıcı olmaması, prefabrik olması nedeniyle plan değişikliğini gerektirmediği belirtilmişti.

Bunun üzerine 22.09.2005 tarihli yazımızla Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü’nden “prefabrik yapı”nın tanımı ile bu yapıların İmar Kanunu ve yönetmeliklerine göre yol, kaldırımlar ya da refüj üzerinde yer alıp alamayacağı, alabilirse hangi koşul ve hangi işlevlerle yer alabileceği konusunda görüş talep edilmiştir.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü 15.11.2005 tarihli cevabında, 3194 Sayılı İmar Kanunu’nun 5. maddesinde “yapı”nın karada ve suda, daimi veya muvakkat, resmi ve hususi yer altı ve yerüstü inşaatı ile bunların ilave, değişiklik ve tamirlerini içine alan sabit ve müteharrik tesisler olarak tanımlandığını, “prefabrik yapı”nın duvar, pencere ve diğer elemanları fabrikasyon olarak üretilen ve platform üzerine monte edilen yapı olarak tariflenebileceğini, 3194 sayılı İmar Kanunu’nun 20. maddesinde açıklandığı üzere; yapı tanımı içerisinde yer alan prefabrik yapıların imar planı, yönetmelik, ruhsat ve eklerine uygun olarak yapılması gerektiğini belirtmiştir.

Aynı yazıyla Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü, 3194 sayılı İmar Kanunu’nun 18. maddesinde; imar planlarında umumi hizmetlere ayrılan alanların düzenleme ortaklık payı ya da kamulaştırma yolu ile karşılanacağı ve düzenleme ortaklık paylarının, düzenlemeye tabi tutulan yerlerin ihtiyacı olan Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı ilk ve ortaöğretim kurumları, yol, meydan, park, otopark, çocuk bahçesi, yeşil saha, ibadet yeri ve karakol gibi umumi hizmetlerden ve bu hizmetlerle ilgili tesislerden başka maksatlarla kullanılamayacağına açık olduğunu, umumi hizmet alanlarının arsa ve arazi düzenlemesi yolu ile kamu eline geçişinin sağlanması aşamasında kaldırım ve refüjlerin de yol olarak değerlendirildiğini ve düzenleme ortaklık payına tabi olduğunu belirtmiştir.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından “prefabrik yapı” tanımına ilişkin olarak getirilen resmi açıklama ile İmar Mevzuatı doğrultusunda Şubemiz tarafından aşağıdaki değerlendirme yapılmış, bu değerlendirme çeşitli basın açıklamaları ile kamuoyu ile de paylaşılmıştır:

“3194 sayılı İmar Kanunu’na göre bir bölgede kullanım değişikliği yapıyorsa, söz konusu alanda öncelikle bu yeni kullanıma yönelik İmar Planı değişikliği

yapılmak zorundadır. Özellikle de kullanım değişikliği yapılan yerler, kentin o kısmında oturan tüm mülk sahiplerinden kesilen arsa paylarıyla oluşturulan yol, park, çocuk bahçesi, vb. gibi kamuya ait alanlarda bu plan değişikliğinin yapılması hukuki bir şart halini almaktadır. Ancak, Ankara Büyükşehir Belediyesi, sorumluluğu altında olan bu bölgede halen “yol” kullanımında olan alanda “kafe” işlevli ticari kullanımların inşaatına plansız ve ruhsatsız olarak başlamıştır.

Ankara Büyükşehir Belediyesi’nden alınan bilgilere göre “bu alandaki yapıların takılıp sökülebilir yapı elemanlarından yapıldığı” iddia edilmekte ve “bu nedenle İmar Planı’na gerek olmadığı” belirtilmektedir. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü’nün yazısında yapılan tanımlamalar dikkate alındığında bu yapıların “prefabrik yapılar” olmadığı gözlenmektedir. Çünkü yapılan binalar, bilinen kalıcı yapı temelleri üzerine inşa edilmiş; elektrik, su, kanalizasyon, telefon, vb. tüm altyapı bağlantıları yapılmıştır. Dolayısıyla bu binaların prefabrik yapı özelliği gösterdiği söylenemez.

Tesislerin yapıldığı bu alan kamuya ait olan bir “yol alanı”dır. Bir yol alanı ise sadece araçların kullandığı asfalt, şose, vs. kaplamalı kısmı değil yayaların kullandığı kaldırımları ve çift yönlü yollarda refüj (ayırma alanlarını) da içerir. Yol alanına dahil olan farklı bölümlerin hepsi kamuya aittir ve ancak kamu yararına kullanılabilirler. Bu sebeple böylesine yoğun ticari kullanımların kamuya ait bir yol kesiminde yapılması imar hukuku açısından tartışmalı bir konudur. Eğer bu kullanımlar yeşil alan içindeki bir kafe kullanımı gibi görülüyorsa bu alanın büyük bölümünde yeşil alan olması gereklidir.

Tüm bunlarla birlikte, her iki yanından yol geçen bu alan, ticari alanların yaratacağı kullanım yoğunluğu ile yaya ve taşıt ulaşımı açısından karmaşa ve keşmekeş yaratacaktır. Pek çok dükkândan oluşan bu ticari merkez, bu bölgeye arabalarıyla gelenler nedeniyle yan yollardaki trafik akımında aksama ve yığılmalara sebep olacaktır. Diğer yandan, yapılan bu dükkânların gün içindeki mal giriş çıkışında ve çöplerinin alınmasında servis yolu

olarak da mevcut yollar kullanılacağı için, bu da bölgedeki trafiği aksatan diğer bir sorunu oluşturacaktır”.

Şubemiz tarafından yapılan tüm bu değerlendirmeler doğrultusunda, Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne yazı yazılarak bahsi geçen yapıların kaldırılarak yolun eski haline getirilmesi talep edilmiştir. Şubemiz Ankara Büyükşehir Belediyesi’nin kamuya ait olan yol alanını eski haline getirmemesi durumunda konuyu yargıya taşımaya karar vermiştir.

SAMANYOLU PROJESİ İLE İLGİLİ BİLGİ TALEP ETTİK

Konya Yolu üzerinde Samanyolu Projesi adıyla başlatılan inşaat çalışması konusunda Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne yazı yazılarak, söz konusu projeye ilgili bu alanda bir imar planı değişikliği yapıp yapılmadığı sorularak, yapıldıysa bu değişikliğe ilişkin bilgi ve belgelerin, Belediye Meclis kararının, söz konusu plan değişikliği Belediye Meclisi tarafından onaylandı ise plan değişikliğinin onaylanma ve askıya çıkarılma tarihinin, projenin onaylı plan paftasının ve plan açıklama raporunun, Bilgi Edinme Hakkı Kanunu ve Başbakanlık Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu’nun 25/03/2005 tarih ve 2005/175 sayılı kararı gereğince ücret talep edilmeksizin Odamıza gönderilmesi talep edilmiştir.

BETONARME ZABITA KARAKOLLARI HAKKINDA BİLGİ TALEBİNDE BULUNDUK

Başta Gençlik Parkı’nın ve Numune Hastanesi’nin karşısı olmak üzere Tarihi Kent Merkezi’nin farklı noktalarına betonarme “Zabita Karakolları” inşa edilmekte olduğu duyumları üzerine Altındağ Belediye Başkanlığı’na yazı yazarak söz

konusu tesislere ilişkin olarak varsa yapılan imar planı değişikliklerinin yoksa yürürlükteki imar planlarının tarafımıza bildirilmesi ve bir örneğinin gönderilmesi talep edilmiştir.

ANKARA TARİHİ KENT MERKEZİ KENTSEL YENİLEME ALANI KORUMA AMAÇLI UYGULAMA İMAR PLANI HAKKINDA BİLGİ EDİNME TALEBİNDE BULUNDUK

Ankara Büyükşehir Belediyesi’nin 15/08/2006 tarihli yazısıyla, 5366 sayılı “Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun” doğrultusunda Belediye Başkanlığınca yürütülmekte olan “Ankara Tarihi Kent Yenileme Alanı Projesine” ilişkin plan taslağının bir örneği iletilerek konu hakkında 31/08/2006 tarihinde saat 14:00’de ASKİ (Kazım Karabekir Cad.) Toplantı Salonunda yapılacak plan/proje tanıtım toplantısına katılım sağlamamız istenmiş, tarafımızca düzenlenen toplantıya katılım sağlanmıştır.

Söz konusu toplantı öncesinde Şubemizce Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne bir yazı yazılarak; sağlıklı ve bilimsel bir değerlendirmenin yapılabilmesi için “Ankara Tarihi Kent Merkezi Kentsel Yenileme Alanı Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı” başlıklı koruma amaçlı imar planı taslağının nasıl ve hangi süreçle elde edildiğinin, taslağın hangi müellif tarafından oluşturulduğunun ve toplantıya başka hangi kişi, kurum ve kuruluşların davet edildiğinin tarafımıza bildirilmesi ve ayrıca taslağın oluşumundan önce kent bütünü ile ilişkilendirilerek yapılması gereken tarihi çevre, kültürel ve doğal miras, sosyal, kültürel ve ekonomik yapı, teknik altyapı, sosyal donatı, yapı ve sokak dokusu, mülkiyet yapısı, ulaşım, dolaşım sistemi, örgütlenme biçimi vb. etütlerin ve plan raporunun tarafımıza

iletilmesi istenmiş ancak yazımıza herhangi bir cevap alınamamıştır.

Ankara Büyükşehir Belediyesine tekrar bir yazı yazılarak söz konusu plan çalışmalarını ile ilgili ihale kararı, sözleşme ve teknik şartnameler ile bir önceki yazımızda istenilen belgelerin tarafımıza iletilmesi istenmiştir.

 Ankara Şubesi

ANKARA TARİHİ KENT MERKEZİ KONULU BASIN AÇIKLAMASI YAPILDI

Şubemiz 8 Eylül 2006 tarihinde, “Ankara Tarihi Kent Merkezi Kentsel Yenileme Alanı Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı” hakkında yapılan toplantılar ve değerlendirmeler sonucu bir basın açıklaması yaparak görüşlerimizi kamuoyuna duyurdu. Basın açıklaması metni aşağıdaki gibidir.

ULUSA KORUMA DEĞİL YIKIM PLANI!

DAYATMACI, PERVASIZ, KATILIMCILIKTAN VE ŞEFFALIKTAN UZAK, ÇAĞININ GERİSİNDEKİ PLANLAMA YAKLAŞIMI ANKARANIN KALBİ ULUSUN AKİBETİ İÇİN KAYGI VERİYOR!

2004 Yerel Seçimlerinden bu yana Ankara kenti, ülkemiz ve Ankara'nın tarihi açısından talihsiz günler yaşamakta, acı kayıplarla karşı karşıya kalmaktadır. Hükümetin de desteğiyle harekete geçen Ankara Büyükşehir Belediyesi “en büyük”, “en kısa sürede bitirilen” olarak sıfatlandırılan ancak “plansız”, “şehircilik ilkelerine, bilime ve tekniğe aykırı”, “kaynak israfı yaratan” oldukları üniversiteler ve meslek odalarınca yıllardır haykırılan “büyük” projelere girişmiştir. Bu projelerin ortak özellikleri Ankara'yı Ankara yapan mekanlara ve değerlere buldozer kepçesiyle gül koparırcasına bir pervasızlıkla yaklaşmaları, tarihi, anıları ve Ankara'yı Ankara yapan mekanları dolar yeşili görmeleri

ve rant gözlüğü ile bakmalarıdır. Bu süreçte sırasıyla Atatürk Orman Çiftliği kırılarak rant alanına dönüştürülmek istenmiş, Ankara'nın sanayi arkeolojisinin yegane kalıntısı Havagazı Fabrikası yerle bir edilmiş, Kuğulu Park insanların ulaşamadığı, otoyolların ortasındaki bir adaya dönüştürülmek istenmiştir. Alınan duyurular ve Odamıza ulaşan bilgiler sıranın Ankara'nın kalbi olan Ulus Tarihi Kent Merkezine geldiğini göstermektedir. Bu durum karşısında Şubemiz kamuoyunu doğru bilgilendirmek görevini yerine getirmek amacıyla Ulus'ta yaşanan süreci geri dönüşü olmayan yanlışlar yapılmadan planlama ve şehirlik ilke ve esasları bakımından değerlendirmeyi yaşamsal bulmaktadır.

Ulus Tarihi Kent Merkezine ilişkin olarak yapılması düşünülenlere ve gerçekleştirilmek istenen projelere ilişkin duyurular yakın zaman kadar basına yapılan bölük pörçük açıklamalar ve rivayetlerden ibaret kalmıştı. Bu sebeple Ulusun geleceği ve yapılması düşünülenler ile ilgili sağlıklı ve bilimsel bir değerlendirme fırsatı da bulunmamaktaydı. Ancak, Ankara Büyükşehir Belediyesi 31 Ağustos 2006 tarihinde Şubemizin de içinde bulunduğu kısıtlı bir davetli grubunu çağırarak Belediye dışındaki özel bir büroya hazırlanmış olan “Ankara Tarihi Kent Merkezi Kentsel Yenileme Alanı Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı”nın tanıtımını yapmış, Ulus'ta gerçekleştirilmesi düşünülenleri açık bir şekilde ortaya koymuştur. Ne yazık ki neredeyse uygulamaya geçilebilecek ayrıntıda hazırlanmış olan bu planın koruma mevzuatına ve çağdaş şehirlik anlayışına aykırı bir biçimde elde edilmiş olduğu ve Ulus'un geleceği açısından koruma değil yıkım getirmekte olduğu anlaşılmıştır.

Ulusta Bugüne Kadar Hangi Yanlışlar Yapıldı?

Ulusun planlanması açısından yapılan tarihi yanlışlar

dizisi son on yılı aşkın süredir Ulus'un her gün kan kaybetmesine, her geçen gün bir tarihi yapının daha zamana yenik düşmesine, korunacak bir değer daha yok olmasına sebep olmaktadır. Bu yanlışlar şu şekilde özetlenebilir:

- Ankara Tarihi Kent Merkezi üç temel parçadan oluşmaktadır: Ulus, Kale ve Hamamönü. Bu üç bölge geçen on yılı aşkın sürede kaderine terk edilmiş, 12 yıl boyunca tek bir kapsamlı ve bütüncül planlama çalışması yapılmamıştır. Bunun sonucunda Ankara'nın en önemli tarihi kent parçalarından olan Ankara Kalesinin bir imar planı dahi hala yoktur!
- Ulus için 1990'larda hazırlanan dünyanın en ileri koruma planlarından birisi bulunmasına, Hamamönü içinse Kültür ve Turizm Bakanlığınca yaptırılan plan 2005 yılı içinde tamamlanmış olmasına rağmen bu planlar Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne göz ardı edilmiştir.
- 1990 yılında bir yarışma projesi ile elde edilen ve yapımına rahmetli Prof. Dr. Raci Bademli yönetiminde Orta-doğu Teknik Üniversitesindeki 30'u aşkın uzmanın katıldığı dünyanın en ileri koruma planlarından birisi olan “Ulus Tarihi Kent Merkezi Koruma Islah İmar Planı” (Bademli Planı)

da kaderine terk edilmiş, planda getirilen çok önemli proje alanları Belediye tarafından 12 yıl boyunca bir kenara itilmiş, Ulus zaman ve kan kaybetmiştir.

- Yine Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi 2005 yılı başında almış olduğu bir kararla dünya planlama tarihinde görülmemiş bir ilke atarak bu onaylı ve önemli planı iptal etmiş, yalnızca Ulus'un biraz daha vakit kaybetmesine değil aynı zamanda bölgedeki yüz binlerce insanın bir buçuk yılı aşkın bir süredir plansızlıkla boğuşmalarının kapısını açmıştır.

- Plansız, imarsız ve kanunsuz hale getirilen Ulus'ta durumun değişmesi için Şubemizce dava süreci de başlatılmış olmasına rağmen şu anda hiçbir yapı ruhsat alamamakta, hiçbir plan uygulaması gerçekleştirilememektedir.

- Bu süre zarfında öncelikle Ulus bir kentsel dönüşüm bölgesi ilan edilerek Büyükşehir Belediyesinin asıl niyetinin Ulus'u korumak değil yıkıp yeniden yapmak olduğu gösterilmiştir.

- Yanlışlar dizisinin son halkası olarak üzerinde 30 yılı aşkın bir süredir Ankara'daki üniversiteler, meslek odaları ve bilim adamlarınca oluşturulan birikim göz ardı edilerek, sadece Ulus'ta sansasyonel ve rant amaçlı projelerin gerçekleştirilmesi amacıyla bölge 5366 Sayılı "Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmaz Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun" uyarınca "Yenileme Alanı" ilan edilmiş, kapalı kapılar ardında kamu kaynakları israf edilerek Ulus için plan ve projeler üretilirmeye başlanmıştır.

- Şu ana kadar yürütülen proje ve plan çalışmalarında imar ve koruma mevzuatına aykırı bir şekilde şeffaflıktan, demokratik katılımcılıktan, bilimsellikten, bütünsellikten uzak davranılmış, Ulus için sonu gelme-

yecek yeni bir zaman kaybı süreci başlatılmıştır.

- Sonuçta geçen 12 yıl sonunda; dünyanın en iyi koruma planlarından birisi sudan bahanelerle rafa kaldırılmış, hiçbir dişe dokunur koruma projesi gerçekleştirilmemiş, Ankara'nın manevi mimarı Hacı Bayram Hazretlerinin Türbesi önündeki meydanın otopark alanına dönüşmesine göz yumulmuş, Büyükşehir Belediyesince şifa niyetine bir tek esaslı tarihi yapı restorasyonu gerçekleştirilmemiş, Ulus bakımsız ve güvensiz bırakılmış, hak ettiği şekilde ele alınmamıştır.

Yapılan Yeni Plan Neler Getiriyor?

- Yeni planlama çalışması bundan önce yapılan tüm planları ve birikimi göz ardı ederek kapalı kapılar ardında, koruma mevzuatında ön görülen katılımcılığı hiçe sayarak hazırlanmıştır. Bilim adamlarıyla birlikte yapılan incelemeler planın daha çok noktasal bazı projelerin toplamından oluştuğunu, bütünsellikten uzak olduğunu göstermektedir.

Büyükşehir Belediyesi tarafından basına duyurulan bazı projeler ayrıntıları ile plana işlenmiş ancak asıl Ulus'u oluşturan vatandaşlara ait yerlerde doyurucu hiçbir karar getirilmemiştir. Bu durum mülkiyet yapısı çok karmaşık olan Ulus'u yeni bir kaosa sürükleyecektir.

- Bademli planında bir süreç tasarımı ve korumaya ilişkin gelişmiş katma değer, yeniden yapılanma, müdahale ve işlevlendirme stratejileri ile kentsel tasarıma, ulaşım dolaşım sistemine yönelik bilimsel kapsamlı öneriler varken, yeni plan "sözde" koruma ve güzelleştirme görüntüsü içinde, Ulus'un tüm dokusunu tahrip etmektedir.

- Yeni plan Ulus için geriye dönüşmesi çok zor yıkım kararı içermekte, Yüzyüncü Yıl ve Anafartalar Çarşısı, Gençlik Spor Genel Müdürlüğü binası, yeni yapılan Ulus Şehir Çarşısı, vb. ekonomik ömrünü tamamlamamış pek çok binanın yıkılmasını öngörmekte, inşaat süresince turizm ve ticaret gelirlerinde yaşanacak düşüşler ve kaybedilen işler düşünüldüğünde

trilyonlarca liralık ülke kaynağının israf edilmesine yol açmaktadır.

- Ulusa bu planla İstanbul kapalı çarşısı benzeri yapılar ve yapı düzeni getirilerek Ulus tarihi bağlamından uzaklaştırılmakta, korunacak yapıların bulunduğu İsmetpaşa, Hacı Bayram, Hamamönü ve benzeri alanlarda yapı düzeni belirsizliğe bırakılmaktadır.

- Hepsinin ötesinde ortaya konmuş çok önemli bir birikim ve onaylı gelişmiş planlar varken Büyükşehir Belediyesince 3 trilyon gibi bir rakama çok kısa sürede yaptırılan bu plan ayrıca kamu kaynaklarının israfına sebep olmaktadır.

Peki Ulus'un Korunması İçin Neler Yapılmalı?

- Ankara Büyükşehir Belediyesi Ankara kentinin 1/25 000 ölçekli üst ölçekli planını 5216 Sayılı Büyükşehir Belediye Yasasına göre Temmuz ayında Büyükşehir Belediye Meclisine sunmuştur. Ancak bu plan henüz kamuoyu ile paylaşılmamıştır. Bu planda tarihi kent merkezine ilişkin strateji ve müdahale biçimleri üniversitelerin, meslek odalarının ve sivil toplum kuruluşlarının katkıları ile belirlenmelidir.

- Üst ölçekli 1/25.000 ölçekli nazım planın yapılması sırasında Ulus ve diğer tüm sit alanlarına getirilen kararlar için Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun görüşü ve onayı alınmalıdır.

- Üst ölçekli plan tamamlanıp yürürlüğe girdikten sonra üst ölçekli plan kararları doğrultusunda başta Bademli planı olmak üzere tarihi kent merkezi için yapılmış olan planların yaşama geçirilmesi için çaba harcanmalı bu planların revize edilmesi gerekiyorsa bu üniversitelerin, meslek odalarının ve bilim adamlarının katılımıyla, şeffaf ve katılımcı yöntemlerle gerçekleştirilmelidir.

- Tarihi Kent Merkezinin kullanım ve gelişim ilkelerinin ve sınırlarının belirlenmesinin için vakit kaybedilmeden ilgili mevzuat uyarınca Alan Yönetimi kurulmalıdır.

- Tarihi Kent Merkezindeki tüm tescilli yapılar vakit kaybedilmeden ve onaylı planlar doğrultusunda işlevlendirilerek ve restore edilerek kente kazandırılmalıdır.

Ankara Tarihi Kent Merkezi ve Ulus ihmaller, yanlış politikalar ve yanlış uygulamalar sebebiyle 12 yıldır kan kaybetmektedir, kan kaybetmesine göz yumulmaktadır. Geline nokta Ulus'u ihmal eden yaklaşım Ulus'u yenileme adı altında Ulus'u tarihi ve toplumsal

bağlamından kopararak yıkıp yeniden yapmaya niyetlenmektedir. Tüm dünyada yapılan uygulamalar göstermiştir ki bu tür bir yaklaşım sonucunda tarihi kent merkezleri ya insansızlaşarak yaşamayan biblolarla dönüşmekte, ya daha da çöküntüleşmekte ya da tarihi özelliklerini tamamen kaybetmektedir. Bunların olmaması için tüm Ankaralıların, her şeyden önce Ankara'nın tarihi kent merkezi Ulus için birikim oluşturan tüm kesimlerin uzlaşısı ve katılımı ile yeni bir süreç tasarlanmalıdır. Aksi takdirde belki eskimiş tarihi yapıların yerini granit ve camla kaplı gösterişli binalar alacak ama Ankara ve Türkiye tarihinden ve kimliğinden çok şey yitirecek, binlerce yıllık tarihi birikim unutulmuşu terk edilecektir.

ŞPO: Koruma değil yıkım planı

Ankara/EVRENSEL

Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi Başkanı Zafer Şahin Ankara Büyükşehir Belediyesinin Ulus'ta uygulanmak üzere hazırladığı "Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı"nın Ulus'un geleceği açısından koruma değil yıkım getirdiğini ifade etti.

Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi'nde konuya ilişkin basın toplantısı düzenleyen Şahin, Ulus Tarihi Kent Merkezi'ne ilişkin olarak gerçekleştirilmek istenen projelere dair duyuruların basına bölük pörçük yapılan açıklamalardan ibaret olduğunu, bu yüzden Ulus'un geleceğine ilişkin yapılması düşünülenlerle ilgili sağlıklı ve bilimsel bir değerlendirme fırsatı bulunmadığını işaret etti. 31 Ağustos'ta Büyükşehir Belediyesinin özel bir büroya hazırlattığı "Ankara Kent Merkezi Kentsel Yenileme Alanı Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı"nı tanıttığını belirten Şahin, bu şekilde Ulus'ta gerçekleştirmek istenenlerin ortaya çıktığını ifade etti. Şahin, "Neredeyse uygulamaya geçebilecek ayrıntıda hazırlanmış plan, koruma mevzuatına ve çağdaş şehircilik anlayışına aykırı bir biçimde elde edilmiştir ve Ulus'un geleceği açısından koruma değil yıkım getirmektedir" dedi.

Yeni planın bundan önce yapılan tüm planları ve birikimi yok sayarak kapalı kapılar ardında, koruma mevzuatında öngörülen katılımcılığı hiçe sayarak hazırlandığını belirten Şahin, planda 100. yıl, Anafartalar Çarşısı, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü binası gibi pek çok binanın yıkılması

nın öngörüldüğünü ifade etti. Şahin ortaya konmuş çok önemli bir birikim ve onaylı, gelişmiş planlar olmasına rağmen, 3 trilyon gibi bir rakama, çok kısa sürede bu planın hazırlanmasının kamu kaynaklarının israfına da neden olduğuna dikkat çekti.

Ulus'un tarihi bağlamından uzaklaştırılmakta olduğunu, korunacak yapıların bulunduğu İsmetpaşa, Hacı Bayram, Hamamönü ve benzeri yapıların da belirsizliğe bırakıldığını anlatan Şahin, Ulus'u ihmal eden yaklaşımın "yenileme" adı altında Ulus'u tarihi ve toplumsal bağlamından kopararak, yıkıp yeniden yapmaya niyetlendiğini vurguladı.

Bu arada İnşaat Mühendisleri Odası Ankara Şube Başkanı Fehmi Toptaş da yazılı bir açıklama yaparak Ankara'nın ulaşım sorunlarının alt geçitlerle değil raylı sistemle çözülebileceğini, alt geçitlerin kazalara davetiye çıkardığını ve yayaların geçişlerini zorlaştırdığını bildirdi.

Ankara Şubesi

ADİYAMAN BELEDİYESİ'NCE YAPILAN İMAR UYGULAMARI HAKKINDA BİLGİ EDİNME TALEBİNDE BULUNDUK

Şube etki ve sorumluluk alanımızda bulunan Adıyaman ilinde, Adıyaman Belediye Meclisince, imar adası bazında yapılacak uygulamalarda imar planına bağlı kalınmaksızın, mevcut yoğunluğu aşmamak kaydı ile saçak yüksekliğinin serbest bırakılması yönünde bir karar alındığı ve bu doğrultuda uygulamalar yapıldığı yönünde Şubemize ulaşan duyurular üzerine, konuyla ilgili olarak, alınan Belediye Meclisi karar örneğinin tarafımıza gönderilmesi talebinde bulunulmuştur.

Ankara Şubesi

YAPI – 2006 ANKARA FUARINA KATILDIK

Yapı Fuarı 2006, farklı meslek grupları, meslek odaları ve sektörlerin yanında Şehir Plancıları Odasının katılımı ile 14-17 Eylül 2006 tarihleri arasında Altınparkta gerçekleştirildi. Şehir planlama öğrencilerinin çalışmalarıyla sürdürülen fuarda öğrenci projeleri sergilendi ve Odamızın eski ve yeni yayınları tanıtıldı. Şehir planlama mesleği hakkında bilgiler verilerek ziyaretçilerin mesleğimiz hakkında daha fazla bilgi sahibi olmaları sağlandı.

Odamız standında, farklı üniversitelerde mesleğe yeni başlayan planlama öğrencilerinin soruları cevaplandırılarak, geleceğe yönelik kararlar vermeleri kolaylaştırılmış oldu. Mesleğin geniş çerçevesi ayrıntılarıyla şehir plancıları adaylarına aktarıldı. Bu arada mesleğine yıllarını vermiş emektar şehir plancıları da görüşlerini sundular.

Farklı meslek grubundan katılımcıların da standımızı ziyaret ettiği fuarda, mesleki konular hakkında bilgi alışverişi gerçekleştirilerek, 'farklı meslek grupları ile birlikte nasıl hareket edilir ve neler yapılabilir konusu' tartışıldı, şehir plancıları, şehir planlama öğrencileri ve farklı meslek gruplarından katılımcıların tanışması sağlandı.

Standımızda Gazi Üniversitesinden öğrenci arkadaşlarımız Pınar YURDADÖN ve Ece ETEL görev alarak, mesleki tanıtımların yapılmasını sağladılar. Kendilerine katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.

Ankara Şubesi

ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİNİN PLANLANMASI SÜRECİNİ YAKINDAN TAKİP EDİYORUZ

5524 Sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, 8 Temmuz 2006 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmesi ardından, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından kamuoyuna Kanunda tanımlanan yetkilerle ilgili yanıltıcı açıklamalar yapılmış ve kamuoyunda Kanunun öngördüğü düzenlemeler konusunda belirsizliklerin oluşmasına sebep olunmuştur. Kanuna, şehircilik ilke ve esaslarına, kültür ve tabiat varlıklarını koruma mevzuatına göre gerekli planlama çalışmaları yapılmadan AOÇ'de bir çivinin bile çakılamayacağı daha önce de Şubemizce kamuoyuna duyurulmuştu.

Şubemizce edinilen duyurular Şubemizin dikkat çektiği biçimde Atatürk Orman Çiftliğine ilişkin planlama çalışmalarının başladığı yönündeydi. Ancak, yapılan araştırmalar yürütülen planlama çalışmalarının söz konusu Kanun, İmar ve Koruma Mevzuatında öngörülen usule aykırı biçimde katılımcılıktan uzak bir biçimde yürütüldüğünü gösterdi. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile Ankara Büyükşehir Belediyesinin

Ankara Kentinin en önemli kimlik mekanlarından birisi olan Atatürk Orman Çiftliğinin planını hiçbir üniversitenin ve meslek odasının görüşünü almaksızın, katılımını sağlamaksızın oluşturmuş olduğu ve Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun görüşüne sunacağı Şubemiz tarafından haber alındı. Şube Yönetim Kurulu Başkanımız S. Zafer ŞAHİN 29 Eylül 2006 tarihinde toplanan Koruma Bölge Kurulu Toplantısına Şubemizin konuya ilişkin görüş ve katkılarını sunmak üzere katıldı. Ancak toplantıda Şubemize söz hakkı tanınmadı. Toplantıda Koruma Bölge Kuruluna sunulan plan taslağının yeterli olgunluktan çok uzak olması ve Atatürk Orman Çiftliğinin geleceğine ilişkin ciddi belirsizlikler yaratması sebebiyle Şubemizin konuya ilişkin çekinceleri bir basın toplantısıyla kamuoyuna aktarıldı.

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ, TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI VE KORUMA KURULU; KANUNLARA, MEVZUATA VE ÇAĞDAŞ PLANLAMA İLKELERİNE AYKIRI BİR ŞEKİLDE AOÇ'YI PLANLIYOR

PLANSIZLIK ÜÇGENİNDE, AOÇ KAPILI KAPILAR ARKASINDA PARSELLENİYOR!

5524 Sayılı Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, 8 Temmuz 2006 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdi. Kanunun yürürlüğe girmesinin ardından, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından kamuoyuna Kanunda tanımlanan yetkilerle ilgili yanıltıcı açıklamalar yapıldı ve kamuoyunda Kanunun öngördüğü düzenlemeler konusunda belirsizliklerin oluşmasına sebep olundu. Oysaki Kanuna, şehircilik ilke ve esaslarına, kültür ve tabiat varlıklarını koruma mevzuatına göre gerekli planlama çalışmaları yapılmadan AOÇ'de bir çivinin bile çakılamayacağı daha önce de Şubemizce kamuoyuna duyurulmuştu. Yapılması gerekenleri şu şekilde ifade etmiştik:

AOÇ'de Uygulamaya Geçilmeden Neler Yapılması Zorunluydu?

1. Ankara Büyükşehir Belediyesi Ankara kentinin üst ölçekli planını 5216 Sayılı Yasaya göre 23 Temmuz 2006'ya kadar hazırlamalı, planda AOÇ'ye ilişkin strateji ve müdahale biçimleri üniversitelerin, meslek odalarının ve sivil toplum kuruluşlarının katkıları ile belirlenmeliydi.

2. Üst ölçekli (1/25.000) nazım planlarının yapılması sırasında AOÇ ve diğer tüm sit alanlarına getirilen kararlar için Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun görüşü ve onayı alınmalıydı.

3. Üst ölçekli plan tamamlanıp yürürlüğe girdikten sonra üst ölçekli plan kararları doğrultusunda AOÇ Alanının koruma amaçlı imar planı hazırlanmalıydı. Planın elde edilmesi için uluslararası bir yarışma açılmalı, ilgili mevzuat hükümleri uyarınca plan yapılmadan önce ve plan taslağı hazırlandıktan sonra tüm paydaşların katılımıyla 2 toplantı düzenlenmeliydi.

4. İlgili mevzuat uyarınca, AOÇ Alanının kullanım ve gelişim ilkelerinin ve sınırlarının belirlenmesi için vakit kaybedilmeden Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından Alan Yönetimi kurulmalıydı.

Yasa ruhunun ve hükümlerinin mevzuata, şehircilik ve koruma ilke ve esaslarına uygun bir şekilde yerine getirilebilmesi için yukarıda ifade edilen 4 aşamanın tamamlanmasının gerektiğini, aksi takdirde ortaya hukuksuz bir uygulama çıkacağını, hayvanat bahçesinden başlanarak AOÇ arazinin denetimsiz ve rant amaçlı kullanımı, parçalanması ve işgaline kadar gidebilecek bir sürece yol açılabileceğini belirtmiştik. Çünkü bugüne kadarki uygulamalar AOÇ'deki temel sorunun plansızlık olduğunu göstermekteydi. Bu sebeple uygulamaya geçilmeden önce AOÇ ile ilgili plan süreçlerinin tamamlanmasının yaşamsal olduğu tespiti Şubemizce yapılmıştı.

Bu doğrultuda Şubemiz, mevzuatın ve çağdaşlığın gereği olan ve yukarıda belirtilen tüm aşamaların takipçisi olup, katılımlı yönetim yaklaşımıyla gelecek talepler doğrultusunda her türlü katkı ve desteği vermeye çalışacağını beyan ederek; Ankara Büyükşehir Belediyesi'ni 23.07.2006 tarihine kadar yapılması gereken üst ölçekli plan çalışmalarını bizimle ve kamuoyu ile paylaşmaya, AOÇ ile ilgili olarak alınan kararları belirlemede üniversitelerin, meslek odalarının, sivil toplum örgütlerinin ve tüm Ankaralıların katkı ve desteğini almaya, hemen ardından da koruma amaçlı imar planı çalışmalarını başlatmaya; Kültür ve Turizm Bakanlığı'nı da AOÇ'de Alan Yönetimi kurulması için gerekli çalışmaları başlatmaya davet etmişti.

Ancak yaşanan gelişmeler AOÇ'de kaygılarımızın gerçeğe dönüşmeye başladığını; Ankara Büyükşehir Belediyesi ile Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın AOÇ ile ilgili planlama çalışmasına İmar ve Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Mevzuatında öngörülen süreçleri yerine getirmeden, çağdaş planlama yaklaşımlarından ve katılımcılıktan uzak bir şekilde kapalı kapılar arkasında başladığını göstermektedir. Ne yazık ki Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu üyelerinin büyük bir kısmı da bu süreçte iş takibi ve kaşeleme işlevini yerine getirmekte, AOÇ'nin korunması yerine tükenene kadar kullanılmasının yolunu açmaktadırlar.

Kaygı Veren Gelişmeler Neler?

1. Öncelikle tüm iyi niyetli uyarılarımıza rağmen, Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından 5216 Sayılı Kanuna göre 23 Temmuz 2006'ya kadar hazırlanması gereken Ankara kentinin üst ölçekli planı ve dolaşımıyla AOÇ'ye ilişkin strateji ve müdahale biçimleri belirlenmemiş; üniversitelerin, meslek odalarının ve sivil toplum kuruluşlarının katkıları alınmamıştır. Oysa AOÇ ile ilgili olarak üniversitelerde yazılmış 50'nin üzerinde yüksek lisans ve 30

kadar doktora tezi, 20'nin üzerinde uluslararası ve ulusal toplantı ve meslek odalarınca oluşturulmuş bir o kadar birikim mevcuttur.

2. Üst ölçekli plan tamamlanıp yürürlüğe girmeden, üst ölçekli plan kararları olmaksızın AOÇ Alanının koruma amaçlı imar planı hazırlanmaktadır. Planın hazırlanması sürecinde ilgili mevzuat hükümleri uyarınca yapılması gerekenler yapılmamaktadır.

3. Hazırlanmakta olan koruma amaçlı imar planının sadece adında "koruma" bulunmakta, aslında AOÇ'yi tarihsel bağlamından koparan bir imar planı yapılmaktadır. Bu plan koruma kurulunda görüşülmeye başlanmıştır.

4. Yapılan plan AOÇ'yi korumamakta, tam tersine parsellere ayırarak Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne tahsis etmektedir.

5. AOÇ'nin yeni planı Ankara Büyükşehir Belediyesi ile Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından kapalı kapılar arkasında hazırlanmakta, Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü'ne baskı ile kabul ettirilmeye çalışılmaktadır.

6. Hazırlanan planda AOÇ'nin tarihsel rolü olan tarımsal üretimin çağdaş hale getirilmesi ile ilgili hiçbir karar bulunmamakta, AOÇ'nin geleceği için karanlık adımlar atılmaktadır.

7. AOÇ'ye ait Çukurambar ve Beştepeler gibi mahallelerde kalan birçok arazi kentsel dönüşüm alanı ilan edilerek büyük rant dönüşümleri sağlanacaktır.

8. Kanunun tersine, Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne intifa hakkı verilen hayvanat bahçesi alanı büyütilerek neredeyse AOÇ arazilerinin yarısından fazlası Büyükşehir Belediyesi'ne tahsis edilmektedir.

9. Üst ölçekli plan yapılmadan ve katılımcı olmayan süreçlerle hazırlanmakta olan bu plan AOÇ için bir "koruma" planı değil "parselleme" planı hükmünü taşımaktadır. Planda

kararları oluşturulan ihtiyaç ve ulaşım planları dışında açılacak yeni yollarla AOÇ geri dönüşü olmayacak şekilde bölünecek, parçalanacaktır.

Tüm iyi niyetli katkı verme çağrılarımıza rağmen Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin kapalı kapılar arkasında Kamuna, İmar ve Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Mevzuatı ile çağdaş planlama ilke ve esaslarına, özellikle de katılımcılığa aykırı olarak yürüttüğü planlama çalışmaları; amacın AOÇ'nin iştah kabartan arazilerini paylaşmak olduğunu göstermektedir.

Başta Türkiye Büyük Millet Meclisi olmak üzere; Kanunun çıkması için çaba harcayan, katkı veren, AOÇ'nin geleceği ile ilgili kaygı duyan, AOÇ'nin tarihsel bağlamı korunarak Ankara kenti için bir ortak yaşam alanı haline getirilmesini isteyen herkesi bu sürece dur demeye davet ediyor, yapılan bu planlama çalışmasını geri dönüşü olmayan hataların yapılmasını engellemek amacıyla yargıya götüreceğimizi beyan etmek istiyoruz.

Aksi takdirde çocuklarımıza bırakacağımız bir AOÇ kalmayacak, Ankara'nın en önemli tarihsel mekânlarından birisi daha kente değil belli çıkar çevrelerine kazandırılacaktır.

TMMOB Şehir Plancıları Odası
Ankara Şubesi Yönetim Kurulu

Ankara Şubesi

YAPIMI DEVAM EDEN KATLI KAVŞAKLAR HAKKINDA BASINA DEMEÇ VERDİK

KATLI KAVŞAK MACERASI DURDURULSUN

PARA VARSA METRO BİTİRİLSİN

10 Eylül 2006 tarihinde Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in "trafiğin tamamen rahatlaması için 50 alt-üst geçide ihtiyaç olduğu" yönündeki

açıklaması ile "istenirse bunların hepsini aynı anda yapabilecek mali güce sahip olduklarını" belirtmesi üzerine Ankaram Platformunca aşağıdakilerin kamuoyuna açıklanması gereği duyulmuştur.

Sonu gelmez katlı kavşak macerası

Belediye yönetimince 12 yıldır Ankara'ya 60'a yakın katlı kavşak ve araç köprüsü yapılmıştır. Bundan 12 yıl önce "15 tane köprülül kavşak yapılıncaya trafik sorunu çözülecek" diyen belediye başkanı, geçen süre içinde yapılan onlarca katlı kavşağın ardından, "trafik sorununun çözülmesi için 50 tane daha alt-üst geçit yapılması gerekiyor" diyebilmektedir. Belediye başkanı tüm uyarılarımıza rağmen, Ankara'ya sonu gelmez katlı kavşaklar macerasına sürüklenmiştir. Bugün Ankara'da yaşanan durum, bilimin ve çağdaş ulaşım yaklaşımlarının bütünüyle dışlanması ve keyfiliğin sonucudur. Bunun sonucunda;

- Yapılan her katlı kavşak, trafiği bir sonraki kavşağa ötelemiş, otomobil kullanımını körüklemiş ve yeni kavşak projelerini gündeme getirmiştir.
- Ankara'da kazalar artmış, trafik güvenliği azalmış, Başkent yaya ölümlerinde ilk sıraya yerleşmiştir.
- Metro projesi durdurulmuş, 12 yıldır bir metre raylı sistem işletmeye alınmamıştır.

Para varsa metro bitirilsin

Belediye Başkanı, yapmayı açıkladığı 50 alt-üst geçidi hemen yapabilecek mali güce sahip olduklarını açıklamıştır. Her bir katlı kavşak ortalama 20 trilyona malolmaktadır. 50 katlı kavşak için ihtiyaç olan kaynak yaklaşık 1 katrilyon TL dir. Bu parayla üç metro hattının işletmeye alınması mümkündür. Belediye yönetimi,

metroyu bitirmek yerine, ulaşım uzmanlarının yıllardır "sonu yok" dedikleri kavşaklarla kamu kaynaklarımızı israf etmektedir.

Kamuoyunun bilgilerine sunarız
(14.09.2006).

TMMOB Şehir Plancıları Odası
Ankara Şubesi Yönetim Kurulu

Ankara Şubesi

ŞUBE MEKANI AÇILIŞ KOKTEYLİ YAPILDI

"KENTİ İZLE KENTTE BULUŞALIM"

Şubemizin kurumsallaşması ve üye örgütlülüğünün geliştirilmesi amacıyla atılan en önemli adımlardan birisi olan Şubemizin ayrı bir mekana taşınmasının ardından yeni mekanımızın üyelerimize tanıtılması amacıyla bir açılış kokteyli yapıldı. Üyelerimizin, öğretim üyelerinin ve basın mensuplarının yakın ilgi gösterdiği açılış kokteylimizde Şube Yönetim Kurulu Başkanımız yaptığı konuşmada "...hoş bir tesadüf eseri yeni mekanımızın bulunduğu apartmanın adı KENT APARTMANI. Ankara Kentinin ve etki alanımızdaki tüm kentlerin daha insanca ve yaşanabilir bir mekan olması adına TMMOB çatısı altında bir arada bulunduğumuz tüm meslek odaları, sivil toplum kuruluşları ve üniversitelerle omuz omuza sürdürmekte olduğumuz mücadeleyi artık buradan örgütleyeceğiz, buradan yürüteceğiz. Burada KENTİ İZLEYECEK, KENTTE BULUŞACAĞIZ. Hatta bu bizim sloganımız olacak. Bu mücadelede başta üyelerimiz olmak üzere bizimle birlikte olacak herkesi KENTİ İZLEMeye, KENTTE BULUŞMAYA çağırıyorum" sözleriyle yeni mekanımızın anlamını

özetledi. Tüm üyelerimizi kablosuz internet, toplantı salonları gibi bir çok imkanın sağlandığı yeni mekanımızı görmeye, hoşgeldinimizdeki sıcaklığı ikram edeceğimiz bir bardak ince belli çayımızdaki renkte deneyimlemeye davet ediyoruz.

Ankara Şubesi

KUĞULU PROTESTO ŞENLİĞİ

17 Eylül 2006 Pazar günü Ankaram Platformu "Katlı Kavşak İstemiyoruz" Sloganıyla KUĞULUPARK ŞENLİĞİ'nin gerçekleştirdi. Saat 14'te başlayan Şenlikte, Müzik Grupları, Atölye Çalışmaları, Slayt ve Film Gösterimleri yapıldı. Şenlikte Kavaklıdere sakinleri ve tüm duyarlı Ankaralıları, Kuğulu-park'a yapılmakta olan katlı kavşağın şenlikle protesto edildiği bir yürüyüş düzenlediler. Yaklaşık 300 kişilik grup parkın etrafından slogan ve şarkılarla yürüyerek katlı kavşak projesini protesto etti. Şenlikte Yönetim Kurulu üyemiz Serdar Karaduman ve III. Dönem Şube Yönetim Kurulu Başkanımız Eser Atak birer konuşma yaparak katlı kavşağın semt ve park açısından getireceği sakıncaları dile getirdiler. Şenlikte ŞEHİR MERKEZİ OTOYOL DEĞİLDİR, KATLI KAVŞAKLAR TRAFİK SORUNUNA ÇÖZÜM GETİRMEZ, BETONA DEĞİL YEŞİLE, ARAÇLARA DEĞİL İNSANA ÖNCELİK sloganları seslendirildi.

Protesto şenliği

Ankaralıları, hafta sonunu Kuğulu Park'ta sıra dışı bir eylem yaparak geçirdiler. Ankaram Platformu'nun düzenlediği Kuğulu Şenliği'ne yüzlerce Başkentli katıldı

■Ceyda KARAASLAN

ANKARALILAR, hafta sonunu sıra dışı bir etkinliklerle değerlendirdiler. Kuğulu'ya yapılacak katlı kavşakla protesto etmek için Ankaram Platformu'nun düzenlediği Kuğulu Şenliği'ne yüzlerce Başkentli katıldı. Havaanın da "İyiydi" geçtiği şenlik, Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi'nin parkta salıp çıkarak için tüm Ankaralıları çağırarak bulundukları açıklama ile başladı. Belgesel film gösterimleri, konserler, atölye çalışmaları ve Kuğulu Park Fotoğraf Sergisi'nin yer aldığı şenlikte, gün boyunca müzik yayını yapıldı. Meslek odalarının hazırladığı standlardan halka katlı kavşakların yol açacağı sorunlarla ilgili küçük bir kitapçık ile yaya haklarının yazılı olduğu broşürler dağıtıldı. Ritmel Sanat Merkezi'nin konseriyle eğlenen Ankaralıları, genç yasalı demeden saatlerce dans etti. Şenliğin sonuna doğru kortij oluşturan platform üyeleri, "Katlı kavşak istemiyoruz", "Melih Gökçek, parkından elini çek" sloganlarıyla Kuğulu Park'ın çevresinde tur attı. Yürüyüş yapan Ankaralıları çevreden geçen otomobiller de korna çalarak destek verdi.

Şenliğe çocuklar da katıldı

Kuğulu Park Şenliği'nin en renkli katılımcıları ise çocuklar oldu. Mimarlar Odası Ankara Şubesi üyeleri ile birlikte parkın bir bölümündeki taşları rengarenk boyayan çocuklar, yine renkli boyalarla kaldırımlara "Elini çek" yazılarını yazdılar. Gün boyunca çalan şarkılara mikrofonu kaparak eşlik eden çocuklar şenliğe renk kattılar.

19 Eylül 2006, Sabah Ankara

Ankara Şubesi

DÜNYA OTOMOBİLSİZ KENT GÜNÜ BASIN AÇIKLAMASI

22 Eylül Dünya Otomobilsiz Kent Günü'nde Şubemiz, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Ankara Şubesi ve Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından yapılan ortak basın açıklamasında, Ankara'nın ulaşım sorunlarına dikkat çekildi.

DÜNYA OTOMOBİLSİZ KENT GÜNÜ'NDE ANKARA YİNE SİNİFTA KALDI!

22 Eylül 1998 yılında Fransa'da "Kentte Arabasız" kampanyası ile başlayan ve her yıl "22 Eylül Dünya Otomobilsiz Kent Günü" adıyla düzenlenen etkinliklerle kentlilere ve yerel yönetimlere bireysel motorlu araç kullanımı yerine toplu taşımanın yaygınlaştırılması ve geliştirmesi gerektiği anlatılmaya çalışılmaktadır.

Dünyanın pek çok ülkesinde her yıl düzenlenen etkinliklere ve çeşitli örgütlerde ve üniversitelerde yapılan bilimsel çalışmalara rağmen toplu taşıma konusunda Türkiye'de ilerleme kaydedememekteyiz. Yerel yönetimler ve siyasal iktidar doğaya daha az zarar verecek, trafiği azaltacak

faaliyetlerde bulunmak yerine, yol yapım çalışmaları ile rantın tarafında olmayı seçmektedir.

Eskişehir yolunun 3 şeride çıkartılmasının üzerinden daha 1 yıl geçmeden yolun 4 şeride çıkartılması, neredeyse bütün kavşaklar katlı hale getirilip, bu kavşakların ne kadar kısa sürede yapıldığı anlatılarak övünüyor olması, metronun yıllardır tamamlanamaması Büyükşehir Belediyesinin ulaşım politikası olmadığını göstermektedir. Diğer taraftan Belediyenin Su ve Kanalizasyonu'ndan sorumlu biriminin Ankara'nın çeşitli bölgelerindeki karayolu çalışmalarını bitirmesi, üzerinde düşünülmesi gereken bir diğer noktadır.

Açıkça ülke kaynaklarının israf edilerek planlanmadan, günübirlik kararlarla şekillenen trafik akışımız motorlu araçların şehir içindeki süratinin arttırılmasına neden olmaktadır. Son bir yıl içinde Ankara kentinde meydana gelen trafik kazaları sayısındaki artış, durumun kritikliğini gözler önüne sermektedir. Tüm bu trafik düzenlemeleri içerisinde, yayaların şehir içindeki dolaşımını zorlaştıran düzenlemeler de cabası. Üzülerek belirtmek isteriz ki, kaldırım genişlik ve yükseklikleri çağdaş kent tasarımı anlayışına uymamakta, bisiklet kullanan kişiler için güzergahlar ve yollar yapılmamaktadır. Bunların üzerine Büyükşehir Belediye Başkanının 2008 yılında Kızılay'ın tekrar yaya trafiğine kapatılacağını açıklaması, kentimizin otomobillere teslim olacağını en önemli kanıttır.

Hala Eryamanlılar, Keçiörenliler, Mamaklılar, Konutkentliler, Çankaya-lılar ve Ankara'nın diğer semtlerinde yaşayan insanlar iş çıkışlarında saatlerce otobüs bekleyerek konforsuz ve zor şartlar altında yolculuk yapmaktadır. İş çıkışı yorulmuş bedenler otobüslerde ve yetersiz olan raylı taşıtlarda hırpalanmaktadır. Ulaşım politikasızlığımızdan kaynaklanan bu gelişmeler sağlıklı bir toplumun nesnel şartlarını oluşturmakta, Ankara'nın merkezleri toplu taşımanın ve yayaların hakim olduğu bir kent olmaktan çıkartılmaktadır.

Karşılaşılan bu durumun uzun vadede önemli problemlere yol açacağı, kent içi trafik sorununu çözemeyeceği, şerit

arttırarak ve katlı kavşak yaparak yaya geçitlerini yok etmenin, önünü görmeyen bir yaklaşım olduğunu her defasında dile getiriyoruz ve dile getirmeye devam edeceğiz.

Yapılması gerekenler çok açıktır:

- Ankara'nın Ulaşım politikası yaya ve toplu taşıma önceliği esas alınarak belirlenmelidir.

- Trafik sorununun çözümü ve daha yaşanılabilir – temiz bir Ankara için toplu taşıma sistemlerine öncelik verilmeli, toplu taşıma sistemlerinin hızı ve konforu arttırılmalıdır.

- Toplu taşıma araçları olan otobüsler yenilenmeli, konforlu ve çevreye uyumlu bir hale getirilmelidir.

- Otobüslerin zamanlaması kentlilerin yaşamları göz önüne alınarak bilimsel bir biçimde planlanmalıdır.

- Toplu taşıma ücretleri halkın geçim koşulları göz önüne alınarak düşürülmelidir.

- Katlı kavşak ve yol genişletme çalışmaları yerine Raylı sistem çalışmasına öncelik verilmeli, Raylı sistem Ankara'nın her tarafını sarmalıdır.

- Raylı sistem planlaması gelecek yıllar, nüfus ve ihtiyaçlar göz önüne alarak kentlilerin taleplerini karşılayacak bir biçimde geliştirilmelidir.

- Otomobil kullanımını özendiren katlı kavşak ve yol genişletme çalışmalarına son verilmelidir.

- Kentin Ulus, Kızılay gibi merkezleri toplu taşıma ve yaya önceliğine göre planlanmalı, transit trafik kentin merkezi bölgelerinden geçirilmemeli, kent merkezlerinde sadece toplu taşımanın girebileceği alanlar belirlenmelidir.

- Kentte yayaların ve bisiklet kullananların can güvenliğini sağlayacak tedbirler acilen alınmalıdır.

- Yayalar için güvenli ve yeterli sayıda düzayak yaya geçidi yapılmalı ve sürücülerin bu yaya geçitlerinde yayalara öncelik vermesi sağlanmalıdır.

- Yaşlılar, engelliler ve çocuklar için yolların güvenliği sağlanmalıdır.

Bir belediye başkanı bilimden yararlanmalı ve geleceği ön görebilmelidir.

Dünyayı kana bulayan ve yaşamın sürekliliğini yok eden, çevre kirliliğine sebep olan fosil yakıt kullanımını desteklemek ise vicdani bir tercihtir. Mühendisler, Mimarlar ve Şehir Plancılar olarak vicdani bir boyutu da olan bu tercihimizi yaşamdan ve halktan yana koyuyoruz. Otomobil ve petrol tekelinin dayattığı tüketim kültürüne tüm birikimlerimiz ile karşı çıkıyoruz.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Yönetiminin, yürüdüğü ve Ankaralıları da sürüklediği bu çıkmaz sokaktan geri dönmesi gerektiğini tekrar vurguluyoruz.

Bu kentin Mimar, Mühendis ve Şehir Plancıları olarak;

Yaşanılabilir bir kent için toplu taşıma ve yaya önceliği istiyoruz!

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Ankara Şubesi
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
TMMOB Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi

Ankara Şubesi

İŞYERİ TEMSİLCİLİK TOPLANTILARI BAŞLATILDI

TOPLU KONUT İDARESİ

Şubemiz 4. Dönem işyeri toplantılarının ilki, 20 Eylül 2006 tarihinde Başbakanlık Toplu Konut İdaresi'nde gerçekleştirildi. Şube Yönetim Kurulu Başkanı Zafer Şahin, Yönetim Kurulu Üyesi Serkan Kemeç ve Şube Sekreter Yardımcısı İlknur Urkun-Bowe'un gerçekleştirdiği görüşmeye Toplu Konut İdaresi bünyesinde görev yapan 8 üyemiz katıldı. Toplantı, Şube Başkanı Zafer Şahin'in 4. Dönem Yönetim Kurulu'nun gerçekleştirdiği ve gerçekleştirmeyi hedeflediği çalışmalar konusunda üyelerimizi bilgilendirmesi ile başladı. Bilgilendirmede Türkiye Ulusal Planlama Okulları Birliği'nin çalışmalarına ve Ankara Şube 4. Dönem Çalışma Programı'nda yer alan diğer bazı çalışmalara vurgu yapıldı. Ardından üyelerimizin Oda hakkında görüşleri, eleştirileri ve Odadan talepleri alındı. Belirtilen görüşler arasında; Yeni İhale Kanunu hakkında Odanın çalışma

yapması talebi, Mesleki Denetim Uygulaması konusunda Odamızın yetkilerinin genişletilmesi gerekliliği, Oda yayınlarından duyulan memnuniyet ve Planlama Dergisinin daha düzenli dağıtımı talebi, emekli şehir plancıları ile bağların güçlendirilmesi önerisi ve çalışma programında yer alan Komisyon çalışmalarında kurumlarla işbirliğinin önemi yer aldı. Toplantı 4. Dönem İşyeri Temsilcisi seçimi ile sonlandırıldı. 4. Dönemde de görevine devam etmek üzere 3. Dönem İşyeri Temsilcisi Yalçın Demirtaş, Temsilci Yardımcılığı görevine ise Tutku Doğan seçildi.

TC. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI YATIRIM VE İŞLETMELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Şubemiz 4. Dönem işyeri toplantılarından ikincisi, 27 Eylül 2006 tarihinde Kültür Turizm ve Bakanlığı Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğünde, Şube Yönetim Kurulu Başkanı Zafer Şahin ve Şube Sekreteri Çiğdem Ünal'ın katılımıyla gerçekleştirildi. Toplantıya Kültür Turizm ve Bakanlığı Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğünde görev yapan 16 üyemiz katılım sağladı. Toplantı, Şube Başkanı Zafer Şahin'in 4. Dönem Yönetim Kurulu'nun gerçekleştirdiği ve gerçekleştirmeyi hedeflediği çalışmalar konusunda üyelerimizi bilgilendirmesi ile başladı. Bilgilendirmede Türkiye

Ulusal Planlama Okulları Birliği'nin çalışmalarına, Şubemizin gerçekleştirmeyi planladığı Öğrenci Danışmanlığı Sistemine ve Ankara Şube 4. Dönem Çalışma Programı'nda yer alan diğer bazı çalışmalara vurgu yapıldı. Ardından üyelerimizin oda hakkında görüşleri, eleştirileri ve odadan talepleri alındı. Belirtilen görüşler arasında; yazılı ve görsel basında Odamızın daha sık yer alması için çaba sarfedilmesi gerekliliği, Odamız tarafından açılan kazanılmış davaların takipçisi olunması gerekliliği, Odamız tarafından yürütülen eylemler tasarlanırken geniş katılımlı bir fikir havuzu oluşturulması talebi yer aldı. Toplantı 4. Dönem İşyeri Temsilcisi seçimi ile sonlandırıldı. 4. Dönem İşyeri Temsilciliği görevine Alper S. Çayır, Temsilci Yardımcılığı görevine ise Canan Önem seçildi.

İLLER BANKASI

Şubemiz 4. Dönem işyeri toplantılarının üçüncüsü, 29 Eylül 2006 tarihinde İller Bankası'nda gerçekleştirildi. Kurumda çalışan 10 üyemizin katılım sağladığı toplantıya, Şubemizi temsilen Yönetim Kurulu Başkanı S. Zafer Şahin ve Şube Sekreteri Çiğdem Ünal katıldı. S. Zafer Şahin ilk olarak, 4. Dönem Çalışma Programı'nda yer verilen hedefler konusunda üyelerimizi bilgilendirdi. Ardından Şubemiz tarafından sekreteryası yürütülen

Türkiye Ulusal Planlama Okulları Birliği'nin çalışmalarına değinilerek, mesleki yetkinlik ve yeterlilik çalışmaları konusunda üyelerimizin görüş ve değerlendirmeleri alındı. Üyelerimizin belirttikleri diğer görüş ve öneriler arasında; İller Bankası'nın ulusal planlama pratiğine, yerel yönetimlere ve öğrencilere sağlanan staj olanakları aracılığıyla planlama eğitimine sunduğu katkılarının kamuoyuyla paylaşılması amacıyla, Odamız ve İller Bankası'nın ortak bir etkinlik düzenlemesi konusu yer aldı. Toplantı 4. Dönem İşyeri Temsilcisi seçimi ile sonlandırıldı. 4. Dönem İşyeri Temsilciliği görevine 3. Dönem İşyeri Temsilcisi Ahmet Avşar Şimşek seçildi.

GAZİ ÜNİVERSİTESİ ŞEHİR VE BÖLGE PLANLAMA BÖLÜMÜ AÇILIŞ TÖRENİNE KATILDIK

Gazi Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Başkanlığı tarafından 27 Eylül 2006 tarihinde düzenlenen açılış törenine katılım sağlandı. Törende Şube Başkanımız S. Zafer Şahin bir konuşma yaparak bölüme giren yeni öğrenci arkadaşlarımıza mesleğimiz ve Odamız hakkında bilgi verdi. Şube mekanından öğrencilerin faydalanması amacıyla yapılan çalışmalar, 4. Dönem çalışma programında yer alan danışmanlık sistemi, öğrenci üyelik sistemi gibi konulara değinen Şahin, öğrenci arkadaşlarımızı 30 Eylül 2006 tarihinde Şubemizde yapılacak olan tanışma toplantısına davet etti.

Ankara Şubesi

ŞEHİR PLANLAMA BÖLÜMLERİNİ YENİ KAZANAN ÖĞRENCİLERLE TANIŞMA TOPLANTISI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Şubemizce 30 Eylül 2006 Cumartesi günü saat 19:00'da; mesleğe yeni adım atan öğrenci arkadaşlarımızla bir tanışma toplantısı gerçekleştirildi. Ankara'da bulunan üniversitelerin Şehir ve Bölge Planlama Bölümlerine yeni giriş yapmış meslektaş adaylarımıza; mesleğimizi, Odamızı ve amaçlarını tanıtmak ve mesleğe ilk adımlarını atarlarken yanlarında olduğumuzu göstermek için düzenlediğimiz toplantıda öğrenci arkadaşlarımıza farklı alanlarda uzmanlaşmış şehir plancılarıyla tanışma olanağı sağlandı. Öğrencilerin hem Odamız, hem de planlama eğitimi ve mesleği hakkındaki soruları toplantıya katılan Şubemiz Yönetim Kurulu Üyeleri, serbest şehirciler, kamuda görev yapmakta olan şehir plancıları ve akademisyenlerce cevaplandırıldı. Ayrıca Odamız yayınları, Kütüphanemiz, Sürekli Eğitim Merkezimiz, Şubemizin 4. Dönem Çalışma Programı'nda yer alan Danışmanlık Sistemi çalışmaları, öğrenci ön üyelik sistemi ve Şubemizde kurulması planlanan Ankara Belgeliği hakkında bilgilendirme yapıldı.

Ankara Şubesi

GÜNEYKENT DAVASINDA KARAR VERİLDİ

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 11.04.2002 tarih ve 175 sayılı kararı ile onaylanan Gölbaşı İlçesi, Tuluntaş, Koparan, Hallaçlı, Velihimmetli Köyleri ve çevresine ait 1/5000 ölçekli Güneykent Nazım İmar Planının iptali istemiyle açtığımız davada, Ankara İkinci İdare Mahkemesi, tüm bilgi, belgeler ve bilirkişi raporunu değerlendirerek dava konusu imar planının planlama esasları, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına uygun olmadığı sonucuna vararak planın iptali yönünde karar vermiştir.

Kararda, bilirkişi incelemesi sonucunda düzenlenen bilirkişi raporunda yer alan; mevcut durumda onaylı bir üst ölçek planının olmadığı, Ankara metropoliten kenti gibi büyük kentlerde kentin yaşama-çalışma alanlarının etkileşiminin ve bunlar arasındaki ulaşım ilişkilerine yönelik kararların alınması gereken üst ölçek plan kesinleşmeden ve tamamlanmadan alt ölçek planının yapılmasının şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarıyla bağdaşmadığı, Ankara kentindeki konut sunumu ve konut gereksinimi dengesi dikkate alındığında, dava konusu planla öngörülen büyüklükte bir gerekçe ve aciliyet yokken, üst ölçekli planının hazırlanmasının beklenmeden 1/5000 ölçekli plan yapılarak ve konut sunumu süreci de detaylı olarak planlanmadan bu alanın imara açılmasının şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarıyla bağdaşmadığı, uyumsuzluk konusu planın, iç ulaşım şeması, yoğunluk kararları, alt-merkez yer seçimi ve merkezin çevresiyle ilişkisinin tasarımı açısından çeşitli tutarsızlıklar taşımakta olduğu, kentten 28-40 km mesafede, altyapı maliyetlerinin konut maliyetlerini önemli oranda artıracak ve toplu taşıma hizmetlerinin kaçınılmaz olarak sınırlı olacağı bir alanda ihtiyaç sahibi düşük gelirli kesimlere düşük maliyetli konut sunmak yönündeki plan kararlarının şehircilik ilkelerine aykırı olduğu gibi kamu yararıyla da bağdaşmadığı yönündeki değerlendirmelerine yer verilmiştir.

Ankara Şubesi

AYLIK GÜNCE

01 Eylül 2006: Şube Başkanımız S. Zafer Şahin, Raci Bademli'nin 3. ölüm yıldönümü anma törenine Odamız Genel Başkanı Buğra Gökçe ile birlikte katıldı.

01 Eylül 2006: Şube Yönetim Kurulu Üyemiz E. Serdar Karaduman, Kanal B 'de Ankara'nın sorunları konulu bir programa katılarak, Kuğulu Park, Eskişehir Yolu'ndaki genişletme çalışmaları konularında Şube görüşünü aktardı.

05 Eylül 2006: "Lübnan'a Asker Gönderme" konulu eylem ve basın açıklamasına katılım sağlandı.

08 Eylül 2006: Şubemiz Ulus Koruma Amaçlı İmar Planı ile ilgili bir basın toplantısı yaparak plan ve yapım sürecine ilişkin Şubemiz değerlendirmelerini kamuoyuna duyurdu.

08 Eylül 2006: Şube Başkanımız S. Zafer Şahin, Şube Sekreterimiz Çiğdem Ünal ve Şube Yönetim Kurulu Üyemiz E. Serdar Karaduman, Kuğulu Park gündemiyle gerçekleştirilen Ankaram Platformu toplantısına katılım sağladı.

09 Eylül 2006: Şube Sekreterimiz Çiğdem Ünal ve Şube Yönetim Kurulu Üyemiz E. Serdar Karaduman Genel Merkez Yönetim Kurulu toplantısına katılım sağladı.

14 Eylül 2006: Şube Yönetim Kurulu Üyesi ve Ankaram Platformu Dönem Sözcüsü E. Serdar Karaduman, Ankara'da yapılmakta olan katlı kavşaklarla ilgili basına bir demeç verdi.

15 Eylül 2006: Şube Sekreterimiz Çiğdem Ünal ve Şube Mesleki Denetim Görevlisi Sekreter Yardımcısı İlknur Urkun-Bowe, Genel Merkez tarafından düzenlenen meslek içi eğitim seminerine katılım sağladı.

16 Eylül 2006: Şube açılış kokteyli, üyelerimiz, TMMOB üyesi oda temsilcileri, Ankaram Platformu Bileşenleri ve basın mensuplarının katılımıyla gerçekleştirildi.

Ankara Şubesi

BASINDA ŞUBE

1 Eylül 2006: Cumhuriyet Ankara Eki, "Katlı Kavşak Yapılacağına Metro Bitirilsin" başlıklı haberinde, Kuğulu Kavşağı Altgeçit Projesi hakkındaki yargı süreci ve yönetim kurulu üyemiz Serdar Karaduma'nın Ankaram Platformu adına yaptığı açıklamalara yer verdi.

9 Eylül 2006: Sabah Ankara Gazetesi, "Ulus'a Koruma Değil Yıkım Planı" başlıklı haberinde, Şubemizin Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan ve bir toplantı ile tanıtılan "Ulus Tarihi Kent Yenileme Projesi" hakkında gerçekleştirdiği basın toplantısına yer verdi.

9 Eylül 2006: Evrensel Gazetesi, "ŞPO: Koruma Değil Yıkım Planı" başlıklı haberinde, Şubemizin Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan ve bir toplantı ile tanıtılan "Ulus Tarihi Kent Yenileme Projesi" hakkında gerçekleştirdiği basın toplantısına yer verdi.

BÜYÜKŞEHİR Belediyesi'nin, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın çok etkileyici camiler yaptığını söyleyerek, övgüler yağdırdığı Hilmi Şenalp'e ait Hassa Mimarlık'a verdiği "Ulus Tarihi Kent Yenileme Projesi"ne Şehir Plancıları'ndan eleştiri geldi. Konu ile ilgili dün bir basın açıklaması yapan Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi Başkanı Zafer Şahin, geçen hafta kendilerine tanıtılan projenin Ulus'un tarihi kent dokusunu hiçe sayan bir içeriğe sahip olduğunu iddia etti. Ulus'un tarihini korumaktan çok Kapalı Çarşı'ya benzer bir yapıya dönüştürüleceğinin savunan Şahin, "Plan, Ulus'a koruma değil, yıkım getirecektir" dedi. 1990 yılında bir yarışma projesi olarak elde edilen ve yapımına 30'u aşkın uzmanın katıldığı Raci Bademli Planı'nın hiçe sayıldığını söyleyen Şahin, yıllardır bakımsızlığa terk edilen Ulus'ta şimdi yapılmak istenenin "yenileme" adı altında yıkıp yeniden yapmak olduğunu öne sürdü.

3 TRİLYONLUK İSRAF

Yapılan yeni planın Ulus'a neler getireceği konusunda öngörülerde bulunan Şahin, görüşlerini şöyle sıraladı:
■ Büyükşehir Belediyesi tarafından Ulus'u oluşturan vatandaşlara ait verlerde hiçbir dovurucu

15 Eylül 2006: Cumhuriyet Ankara Eki, "Ulus Tarihinden Kopar Uyarısı" başlıklı haberinde, Şube Başkanımız S: Zafer Şahin'in Anakent Belediyesinin hazırlanmış olduğu Ankara Tarihi Kent Merkezi Kentsel Yenileme Alanı Koruma Amaçlı İmar Planı hakkındaki açıklamalarına yer verdi.

19 Eylül 2006: Sabah Ankara Gazetesi, "Protesto Şenliği" başlıklı haberde, Ankaram Platformu tarafından 17 Eylül 2006 tarihinde düzenlenen, Kuğulu katlı kavşak projesinin protesto edildiği Kuğulu Şenliği'ne ve gerçekleştirilen etkinliklere yer verdi.

21 Eylül 2006: Milliyet Gazetesi, "Asırlık Çınarlar Tehlikede1" başlıklı haberde, Ankaram Platformunun Kuğulu Kavşağı'nda yürüttüğü altgeçit çalışmasının Cinnah Caddesi üzerindeki ağaçlara verdiği zararlar ilgili açıklamalarına yer verdi.

22 Eylül 2006: Ancyra Gazetesi, "biz Nerede Yürüyeceğiz?" başlıklı haberde, Odamızın Mimarlar Odası ile beraber hazırladığı Kızılay'da Yayalar ve Yaya Ulaşımı raporuna ve Şubemiz Yönetim Kurulu Üyesi Serdar Karaduman'ın konu ile ilgili açıklamalarına yer verdi.

Kayseri İl Temsilciliği

• 18 Eylül 2006 tarihinde yapılan Erciyes Üniversitesi Mimarlık Fakültesi tanışma ve mesleğe hoş geldin programına katılan Kayseri İl Temsilcimiz Murat Suzi Ünalın, planlama bölümünü yeni kazanan öğrenci arkadaşlarımıza yeni öğretim yılında başarılar diledi.

Ünalın konuşmasında kısaca, Temsilcilik olarak üyeler ve öğrencilerle iletişimi güçlendirmek üzere çalışmalar yapıldığına, üyelerin ve mesleğin sorunlarına ilişkin konularda üyelerle, oda ve şube yönetim kurulları arasında iletişim kurulması ve bölgesinde kentleşme, planlama ve imar uygulamalarına ilişkin bilgi ve görüşler sunmak konusunda faaliyet gösterildiğine ve şehircilik öğrencileri ile örgütlü bir çatı altında her türlü yardımlaşmaya hazır olunduğuna değindi.

Antalya Şube

MESLEK ODALARI EŞGÜDÜM KURULU TOPLANTILARINA KATILDIK

26 Eylül 2006 Salı günü yapılan başkanlar düzeyindeki toplantıya: Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay katılmıştır. Toplantıda Antalya 1/25000 ölçekli Nazım İmar Planı ve Antalya Vakıf Çiftliği ile ilgili gelişmeler hakkında değerlendirmeler yapılmıştır.

Antalya Şube

ANTALYA KENT KONSEYİ TOPLANTISINA KATILDIK

15 Eylül 2006 Cuma günü yapılan Altyapı Çalışma Grubunun toplantısına odamız adına; Antalya Şube Yönetim Kurulu Üyesi Rasim Avcı katıldı.

Yapılan toplantıda; 15-16 Haziran 2006 tarihlerinde yapılan Antalya İçme Suyu ve Sorunları Sempozyumunun genel bir değerlendirilmesi yapıldı.

Ayrıca toplantıda; Antalya Deprem Master Planı hakkında görüşler değerlendirildi.

20 Eylül 2006 Çarşamba günü yapılan İmar ve Planlama Çalışma Grubunun toplantısına odamız adına; Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay katıldı.

Yapılan toplantıda; Yeni çalışma dönemiyle ilgili genel değerlendirmeler yapıldı.

Konyaaltı Belediye Başkanı Muhittin Böcek'in katılımcı olarak bulunduğu toplantıda Konyaaltı Kent Meydanı Projesi hakkında bilgilendirme yapıldı. Bu bilgiler doğrultusunda görüşler oluşturuldu.

Son olarak da toplantıda Antalya Vakıf Çiftliği ile ilgili gelişmeler değerlendirildi.

YÜKSEK YAPILAR İNCELEME KURULU TOPLANTISINA KATILDIK

21 Eylül 2006 Perşembe günü yapılan Yüksek Yapılar İnceleme Kurulu toplantısına odamız adına; Antalya Şube Yönetim Kurulu Üyesi Haşim Dikencik katıldı.Yapılan toplantıda;Antalya Kemeragzı Köyü 12691 ada 9 parselde yapılmaya başlanacak otel inşaatı hakkındaki bilgiler değerlendirilip görüşler oluşturuldu.

KENT ESTETİĞİ KURULU TOPLANTISINA KATILDIK

21 Eylül 2006 Perşembe günü yapılan Kent Estetiği Kurulu toplantısına odamız adına; Antalya Şube Yönetim Kurulu Üyesi Haşim Dikencik katılmıştır.Yapılan toplantıda;Antalya Kemeragzı Köyü, 12691 ada 9 parselde yapılmaya başlanacak otel inşaatı hakkındaki bilgiler değerlendirilip görüşler oluşturuldu.

İMAR YÖNETMELİĞİ DANIŞMA TEKNİK KURULU TOPLANTISINA KATILDIK

28 Eylül 2006 Perşembe günü yapılan İmar Yönetmeliği Danışma Teknik Kurulu Toplantısına odamız adına; Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay ve odamız üyelerinden Orhan Ermergen katılmıştır.

KOORDİNASYON KURULU TOPLANTISINA KATILDIK

14 Eylül 2006 Çarşamba günü yapılan Koordinasyon Kurulu toplantısına odamız adına Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay katılmıştır. Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel başkanlığındaki toplantıda; diğer Meslek Odaları Başkanları, Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı Ahmet Şahin, İmar Danışmanı Feridun Uyar ve Nazım Planlama Daire Başkanı Aysun Öztürk hazır bulundular.

Yapılan toplantıda; “1/25000 ölçekli Antalya Nazım İmar Planı’nın” Antalya’da faaliyet gösteren meslek odaları, sivil toplum örgütleri vb. oluşumlarla paylaşımı, geliştirilmesi hedeflenmesi ve bu hedefe ulaşmak amaçlı “1/25 000 ölçekli Antalya Nazım İmar Planı Koordinasyon Kurulu” oluşturulmasına karar verildi.

Konu ile ilgili olarak Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel bir basın açıklaması yaptı.

Başkanı Menderes TÜREL’in yapmış olduğu basın toplantısı sonrasında “1/25 000 ölçekli Antalya Nazım İmar Planı Koordinasyon Kurulu” çalışmalarına başlamıştır.

6 Sivil Toplum Örgütü, Nazım Plan Daire Başkanı ve Teknik Personel ile yapılan toplantıda şu karar ve ilkeler konusunda mutabakata varılmıştır.

1. Danışma Kurulu kent genelindeki diğer meslek temsilcileri ile eşgüdüm ve bilgilendirme görevini üstlenmişlerdir. Bu kapsamda oluşturulan “1/25.000 Ölçekli Nazım İmar Planı Danışma Kurulu” Ticaret ve Sanayi Odası, Ticaret Borsası, Yerel Gündem 21 Kent Konseyi, Meslek Odaları Eşgüdüm Kurulu, Esnaf ve Sanatkarlar Birliği vb. Diğer sivil toplum örgütlerini bilgilendirme ve danışma toplantıları yapacaktır. Bu toplantıların ne zaman ve ne sıklıkta yapılacağı Nazım İmar Planının hazır-

lanması sürecine göre kurulca tespit edilecektir.

2. Nazım İmar Planı bürosunun plan çalışmaları için teşkilatlanmasının ve nitelikli personel istihdamı ile teşkilatlanmasının sağlanması gereklidir. Bu kapsamda Nazım İmar Planı tespit edilecek alt bölgelerde çalışacak gruplar ve bu çalışmaları genel bir plan şekline dönüştürecek çalışma şemasının kurulması gereklidir.

3. Bunun dışında ilgili meslek odaları ve Büyükşehir Belediyesi’nin mutabakatı ile konularında uzman ekonomist, sosyolog, ulaşım plancısı, kent plancısı vb. Meslek adamlarının planlama süreci içerisinde katılımı sağlanacaktır. Bu meslek adamlarının kimler olacağı ve ne zaman davet edileceği Nazım İmar Planının hazırlanması sürecine göre kurulca tespit edilerek Büyükşehir belediyesine teklif edilecektir.

4. Antalya’daki sivil toplum örgütlerini temsilen planlama konusuna direkt katkı koyması düşünülen 6 sivil toplum örgütü temsilcilerinden oluşan bu kurulun fiilen plan hazırlaması mümkün görülmüştür. Bu oluşumun sivil toplum örgütleri tarafının yetki ve sorumluluğu “Danışmanlar Kurulu” veya jüri üyeleri çerçevesinde bir işlev ile planlara katkı konulması, özellikle meslek odalarının danışmanlığında, konuların ve planın geliştirilmesi amaçlanmalıdır.

Bu kapsamda yapılacak çalışmalar Büyükşehir Belediyesi Nazım Plan Daire Başkanlığı yetki ve sorumluluğundadır. Belediyece hazırlanan taslak, teklif ve tasarımların kurul tarafından görüşülmesi ile oluşacak görüş ve öneriler Belediye ve Danışma Kurulu üyelerince tutanak altına alınacaktır. Kurulun tutanak altına aldığı hususların plana aktarılması ile ilgili sorumluluk yine Nazım Plan Daire Başkanlığına aittir.

5. Bu kapsamda yapılacak her toplantı Büyükşehir Belediyesince görevlendirilecek raportörlerce izlenerek tutanak altına alınacaktır. Bu husus çalışmaların seyri ve takibi açısından da önemlidir. Çalışma esasları kapsamında yürütülecek toplantılara ait

söz konusu tutanakların açıklanabilir ve yayınlanabilir olması prensibi de benimsenmiştir.

6. Yapılan bu ilk toplantıda planın hedefi 2020 yılıdır. Ayrıca Büyükşehir Belediyesi Nazım Plan Daire Başkanlığının 1/50.000 Ölçekli Stratejik Fiziki Plan yaklaşımına göre planlama alanı bütünü (Muratpaşa, Kepez ve Konyaaltı dahil) 2.500.000 kişidir. Üzerinde çalışılan 1/25.000 Ölçekli Plan geneli bu nüfus üzerine kurgulanacaktır.

Bu 6 ana başlıkta tanımlanan temel ilkeler çerçevesinde toplantılar sürdürülmektedir.

Şehir Plancıları Odası Antalya Şubesi, Antalya kenti genelindeki planlama yaklaşımı hakkında önerilerini dile getirmeye devam etmektedir.

Antalya Şube

DANIŞMA KURULU TOPLANTISI YAPTIK

16 Eylül 2006 Cumartesi günü Antalya Şubesi hizmet binamızda Danışma Kurulu toplantısı yapılmıştır. Toplantıya Antalya'da bulunan tüm şehir plancısı meslektaşlarımız davet edilmiştir.

Toplantıda; 14 Eylül 2006 Çarşamba günü yapılan Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel başkanlığındaki Koordinasyon Kurulu toplantısında karara bağlanarak oluşturulması düşünülen "1/25 000 ölçekli Antalya Nazım İmar Planı Koordinasyon Kurulu"na görüş ve önerileri ile katkı koyması amacıyla, odamız üyelerinden temsilciler belirlendi. Odamızı temsil etmesi için, Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay, Şube Sekreteri Melike Gül ve eski şube başkanlardan Nimet Sırcan belirlenmiştir.

Ayrıca toplantıda, Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel'in, 1/25 000 ölçekli Antalya Nazım İmar Planı hakkında yapmış olduğu basın açıklaması değerlendirildi. Oluşturulacak komisyonun amacına ulaşabilmesi için yapılması gerekenler hakkında görüşler oluşturuldu.

Antalya Şube

ANTALYA-MURATPAŞA'DA NAZIM İMAR PLANI DEĞİŞİKLİĞİ İLE İLGİLİ ANTALYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNE DAVA AÇTIK

Antalya Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 08.05.2006 tarih ve 300 sayılı kararı ile onaylanan Antalya İli Muratpaşa Belediyesi sınırları içindeki Fener Mahallesi'nde yer alan 18M nolu 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı paftasındaki 5771 ada 1 nolu parseldeki Sosyal Tesis Alanı, "Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesis Alanı"na dönüştürülmesine ilişkin 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı değişikliğinin iptaline ve yürütmenin durdurulmasına karar verilmesi istemi ile İdare Mahkemesine dava açıldı.

Davanın tam metni aşağıdaki gibidir.

ANTALYA NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI: TMMOB Şehir Plancıları Odası Antalya Şubesi Elmalı Mah. Kazım Özalp Cad. Zamanlar İşhanı Kat:3 No:30 ANTALYA

DAVALI: Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı

DAVA KONUSU: Antalya Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 08.05.2006 tarih ve 300 sayılı kararı ile Antalya İli Muratpaşa Belediyesi sınırları içindeki Fener Mahallesi'nde yer alan 18M nolu 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı paftasındaki 5771 ada 1 nolu parseldeki Sosyal Tesis Alanı, "Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesis Alanı"na dönüştürülmesine ilişkin 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı değişikliğinin iptaline ve yürütmenin durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

AÇIKLAMALAR:

5771 ada 1 parseli ilişkin hazırlanan 1/5000 Ölçekli Nazım İmar Planı değişikliği Antalya Büyükşehir Be-

lediye Meclisi'nin 08.05.2006 gün ve 300 sayılı kararı ile onaylanmıştır.

Söz konusu plan değişikliği ile; 5771 ada 1 nolu parseldeki Sosyal Tesis Alanı, "Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesis Alanı"na dönüştürülmüştür.

Anılan değişiklik, gerek şehircilik ilke ve esaslarına, gerek yürürlükteki mevzuata ve gerekse kamu yararına açıkça aykırıdır. Ayrıca, dava konusu değişiklik, imar planlarında ayrılmış sosyal donatı alanlarının hayat geçmemesi anlamında bir yanıltıcı yol tarif ederek açıkça İmar Kanunu'nun ruhuna aykırı bir kentleşme sürecinin önünü açmakta ve kamuyu telafisi güç biçimde zarara uğratmaktadır.

Yukarıda ifade edilen anılan plan değişikliğine ait sınıklar şöyle ortaya koyulabilir;

1- Antalya Büyükşehir Belediye Meclisi'nce onaylanan söz konusu plan değişikliği ile, kamusal nitelikli ve İmar Kanunu'nun tüm imar planlarında olması zorunlu işlevlerden biri olarak ortaya koyduğu "Sosyal Tesis Alanı" kaldırılmış ve yerine özel mülkiyete konu ve sadece sınırlı bir vatandaş kesiminin yararlanabileceği bir "Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesis Alanı" koyulmuştur. 3194 Sayılı İmar Kanunu, sağlıklı ve yaşanabilir yaşam çevreleri oluşumu için düzenli ve planlı bir kentleşmeyi odağına almaktadır. Bu anlamda İmar Kanunu, tüm yerleşmeler için sahip oldukları nüfus büyüklükleri ve niteliklerine bağlı olarak alan büyüklükleri değişen ama her yerleşim için mutlaka bulunması gereken sosyal donatı alanlarının yapılmasını kaçınılmaz bir gereklilik olarak ortaya koymaktadır. Sosyal Tesis Alanları da, İmar Kanunu'nun bu çerçevede tanımladığı kamusal nitelikli sosyal donatı alanlarındandır.

Bu nedenledir ki, ülkemizde yapılan tüm imar planlarında, yerleşmenin büyüklüğü, fiziki konumu ve sosyal yapısına göre biçimlenen sosyal tesis alanları oluşturulur. Sosyal tesislere planlar içinde yer seçilirken dikkate alınan, nüfus ve konut yoğunluğu,

topoğrafik, fiziksel koşullar, ulaşım olanakları ve yürüme mesafeleri büyük önem kazanmaktadır. Bu ve benzeri ölçütler uyarınca bir denge üzere yer seçen tüm kentsel kullanımlar içinde sosyal donatı alanlarına yönelik olarak yapılacak değişiklikler ise, kamu yararı ve kamunun faydalanacağı temel kamusal hizmetlerin sunulması bağlamında büyük önem taşımaktadır. Bu dengeyi gözetmeyen değişiklikler ise, hem şehircilik ilkelere, hem kamu yararına hem de İmar Kanunu ve ilgili yönetmeliklerine aykırı olduğundan büyük sakıncalar taşımaktadır. Dava konusu olayda da bu sakıncaların açıkça görülebileceği bir değişiklik yapılmıştır.

Bilindiği üzere Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesis alanlarında yapılacak tesisler de kentin ihtiyaç duyabileceği tesislerdendir. Ancak; bu tesislerin kamu eli ile tesis edilecek sosyal tesisler için ayrılmış alanlarda, düşük maliyetle hisse toplayarak elde edilmesi yerine, bu hizmeti verecek işletmelerin satın alacakları imarlı parsellerde yapılması daha uygun olacaktır. Bu şekilde özel sağlık ve rehabilitasyon tesisleri yapılma amacıyla, kent genelinde eksik olan sağlık tesislerinin sayısını daha da azaltan bir uygulama yerine, paralı sağlık hizmeti veren kuruluşların da yer almasıyla niteliksel ve niceliksel olarak artmış bir sağlık hizmeti faaliyetinden söz edilebilir. Ancak bu tesislerin kamu için ayrılan rezerv alanları haricinde düşünülmesi gereklidir. Aksi halde dava konusu olayda olduğu gibi kamu ortaklık payına ayrılmış alanlar, İmar Kanunu m 18/3 hükmünün de dışında düşünülerek özel mülkiyete konu olabilecek ve buna uygun plan değişiklikleri de yapılabilecektir. Bu durum ise şehircilik ilkeleri ve kamu yararı düşünülerek gerçekleştirilmiş düzenlemelerin dengesini bozabilmektedir.

Bu nedenle, planlarda eğitim, sağlık vb kullanımlarda kalarak, kamu ortaklık payı kapsamında vatandaşların mülkiyetinde bulunan alanlar, alıcının oluşmadığı parsel ve hisseler olarak, bölgedeki emlak fiyatları ile kıyaslanamayacak kadar ucuzdur.

Dava konusu örnekte ise, Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesisi yapmak isteyen girişimci, bölgedeki emlak fiyatlarının doğal olarak en ucuz olduğu ve hisse sahibi vatandaşların asla satmayı akıllarından bile geçirmedikleri 3–5 m²'lik hisselerine bedel teklif ederek, bu alana ait mülkiyetlerin çok önemli bir kısmını ele geçirmiştir. İmar Kanunu'nun ruhuna, mantığına aykırı olarak esasen kamusal nitelikli bir sosyal tesis hizmeti verilmek üzere hazırlanmış bir alanı bu yolla özel ve ticari bir kullanıma konu etmek, imar planlarında bu ve benzeri kamusal amaca tahsis edilen tüm kullanımların benzer şekilde özel mülkiyete konu olarak hayata geçememesine yol açacaktır.

Bu çerçevede bakıldığında Mahkemenizin vereceği karar, bundan sonra imar planlarında ayrılmış sosyal donatı alanlarının hayata geçmesini böylesi bir yola tevessül ederek engelleyen kötü örnek niteliğindeki bir uygulamaya yol verilmemesi ve kentlerimizin kamusal sosyal donatı alanları oluşmuş sağlıklı yaşam çevreleri olarak biçimlenmesi anlamında da çok büyük önem taşımaktadır.

Ülkemizdeki kentler ve kentleşme süreçleri son yıllarda yoğun bir biçimde bütünsellikten uzak ve parçacı, el yordamıyla yürütülen, gümbirlik çözümlerle yetinen, belirgin çıkar gruplarının ihtiyaçlarını gözetken ve çağdaş kent planlama biliminin tanımladığı ilke ve standartları göz ardı eden bir anlayışın baskısı altında bulunmaktadır. Uygulamada kamu eliyle gerçekleştirilmesi gereken sosyal ve teknik altyapı alanları elde edilememekte, özel sektör ve üçüncü sektör eliyle gerçekleştirilen aynı amaca yönelik tesisler ise planlama kararlarına ve kentsel alan kullanım standartlarına aykırı biçimlerde yer seçmektedir. Mevcut sosyal ve teknik altyapı alanları kamu ve kent yönetimleri eliyle içeriği sorgulanması gereken sosyal rant tesislerine dönüştürülürken çoğu kez de kamunun yoğun olarak kullandığı ve kent planlarında sosyal donatı alanı olarak ayrılmış alanlar, yapılan imar planı değişiklikleriyle

belirli kesimlere rant sağlayan alan kullanımlarına dönüştürülmektedir (örneğin cami alanlarının cami altı ticaret kullanımlarına, park ve rekreasyon alanlarının konut ve ticaret kullanımlarına dönüştürülmesi gibi). Özel sektör tarafından oluşturulan özel hastane, okul, spor merkezi gibi kullanımlar ise, ya kentlerin rant değeri yüksek merkezi iş alanlarında herhangi bir standart olmaksızın yer seçmekte ya da dava konusu örnekte görüldüğü üzere esasen kamuya açık sosyal tesisler yapılabilecek alanları çeşitli dolambaçlı ve İmar Kanunu'nun ruhuna aykırı yöntemlerle ele geçirerek hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

2- 5771 ada, 1 parsel sosyal tesis alanından Özel Sağlık ve Rehabilitasyon Tesisi alanına dönüştürülmesi kanaatimizce yukarıda sayılan sakıncaları içermekle birlikte temelde Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik yönünden sakıncaları da beraberinde getirmektedir.

3- Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik hükümleri uyarınca yapılan imar planı değişikliği, Yönetmeliğin 27. maddesine aykırılık teşkil etmektedir.

Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmeliğin 27/2. maddesi:

İmar planındaki bir sosyal ve teknik alt yapı alanının kaldırılabilmesi ancak bu tesisin hizmet götürdüğü bölge içinde eşdeğer yeni bir alanın ayrılması suretiyle yapılabilir.

Yönetmeliğin yukarıda yazılı 27. maddesinin ikinci fıkrasına göre 5771 ada 1 parsel içinde bulunan sosyal tesis alanının kaldırılabilmesi ancak bu tesisin hizmet götürdüğü bölge içinde yeni bir sosyal tesis alanının ayrılması suretiyle yapılabilecektir.

Yukarıda da ifade edildiği üzere imar planındaki bir sosyal ve teknik alt yapı alanının kaldırılabilmesi ancak bu tesisin hizmet götürdüğü bölge içinde yeni bir alanın ayrılması suretiyle yapılabilecekken 5771 ada 1 parselde bu hükme hiçbir şekilde riayet edilmemiştir. 5771 ada 1 parsel içerisinde bulunan sosyal tesis alanı kaldırılmakta ve fakat yerine aynı

nitelikte yeni bir alan kesinlikle yaratılmamaktadır. Mevcut planın dengesinin nasıl bozulduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu haliyle yapılan plan değişikliğinin şehircilik ilkelerine uygun olduğunu söylemek olanaklı değildir.

Antalya kent genelindeki “Sosyal Tesisleri Alanları” zaten yetersizdir. Yapılan plan değişikliği ile bu tesisin hizmet götürdüğü bölgenin ihtiyaç duyacağı kamusal sosyal tesis alanı ortadan kaldırılmaktadır. Büyükşehir Belediye Meclisince onaylanan söz konusu plan değişikliği Antalya kenti genelindeki tüm donatı alanları açısından örnek teşkil edilecek çok yanlış bir uygulamanın temsilcisi niteliğindedir. Anılan plan değişikliği kent genelindeki kamusal nitelikli sosyal donatı alanlarının bu tür özel sağlık, eğitim tesislerine dönüştürülmesi açısından tehlike arz etmektedir.

Yukarıda açıklanan gerekçeler ışığında dava konusu idari işlem, imar planlarının barındırdığı en temel düzenleme araçlarından olan kentsel sosyal donatı alanlarının küçültülmesi/ortadan kaldırılması, ya da olması gerekli nitelik ve konumlarından yoksun olarak plan değişiklikleri yoluyla yapılabilmesini özendirir. Ayrıca özellikle kamu ortaklık payı olarak ayrılmış olan hisselerin toplanması suretiyle kamusal bir alanın ticari bir kullanıma konu edilmesi anlamında mevzuatı atlatmaya, hukuka uymamaya ilişkin bir yol tarif eden kamu yararına açıkça aykırı bir yöntem tarif etmektedir. Bu yöntemin tüm sakıncalarıyla ortaya koyulup, önünün kapanması kentlerimizin sağlıklı gelişmesi için çok önemli bir nitelik taşımaktadır. Ayrıca, dava konusu işlem, imar planı değişikliklerinin zorunlu durumlarda yapılması yönünde ilgili Yönetmelik maddesinin koyduğu temel ilkenin de bozulması anlamına gelmektedir.

Özet olarak; dava konusu plan değişiklikleri ile;

- Kamusal nitelikli ve İmar Kanunu'nun tüm imar planlarında olması

zorunlu işlevlerden biri olarak ortaya koyduğu sosyal tesis alanı kaldırılmış ve yerine özel mülkiyete konu ve sadece sınırlı bir vatandaş kesiminin yararlanabileceği bir özel sağlık ve rehabilitasyon tesisi kurulmuştur.

- Özel sağlık tesisleri; Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik hükümlerine göre kamu tesisi olarak nitelendirilmediği gibi, sosyal tesis alanlarının, Özel sağlık ve rehabilitasyon tesisleri şeklinde değiştirilmesi imar planlarında nüfus potansiyeline göre tespit edilen kamusal sosyal donatı alanları standardını asgari düzeyin de altına düşürmüştür.

- İmar Kanunu m.18/3, düzenleme ortaklık payları ve kamu ortaklık payları ile oluşturulan umumi hizmet alanlarının (dava konusu olayda sosyal tesis alanlarının), kamusal nitelik dışındaki maksatla kullanımasını engellediğinden yasalara aykırıdır.

- Söz konusu Yönetmelikte yapılan değişiklikle iş bu davanın konusu olan 5771 ada,1 parsel sosyal tesis alanından özel sağlık ve rehabilitasyon alanına dönüştürülmesi halinde ortadan kaldırılan umumi hizmet alanının bir eşdeğeri konulmamıştır.

- Yapılan plan değişikliği; planlama esasları, şehircilik esasları yönünden uygun olmadığı gibi kamu menfaatine de aykırı bir işlem niteliğindedir.

Antalya Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 08.05.2006 tarih ve 300 sayılı kararı ile Antalya İli Muratpaşa Belediyesi sınırları içindeki Fener Mahallesi'nde yer alan 18M nolu 1/5000 ölçekli Nazım imar Planı paftasındaki 5771 ada 1 parsel ile ilgili 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı değişikliği onanmış ve 09.06.2006 - 09.07.2006 tarihleri arasında Antalya Büyükşehir Belediyesi'nde askıya çıkarılmıştır.

Anılan plan değişikliğine karşı Odamızın itiraz dilekçesi; Antalya Büyükşehir Belediyesi'nde 07.07.2006 tarih ve 11788 no ile kaydedilmiştir. Büyükşehir Belediyesine anılan tarihte yapmış olduğumuz itirazımıza herhangi bir cevap gelmediğinden dava açılması mecburiyeti doğmuştur.

HUKUKİ NEDENLER: İmar Kanunu, ilgili diğer mevzuat

SONUÇ VE İSTEM:

Antalya Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 08.05.2006 tarih ve 300 sayılı kararı ile Antalya İli Muratpaşa Belediyesi sınırları içindeki Fener Mahallesi'nde yer alan 18M nolu 1/5000 ölçekli Nazım imar Planı paftasındaki 5771 ada 1 parsel ile ilgili 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı değişikliği ile ilgili olarak öncelikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA ve İPTALİNE, yargılama giderlerinin karşı taraf üzerinde bırakılmasına karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Antalya Şube

KONYAALTI SAHİLİNE CEPHELİ ADALARDA VERİLEN YANLIŞ PLAN KARARLARI İLE İLGİLİ BASIN AÇIKLAMASI YAPTIK

KONYAALTI SAHİLİNE CEPHELİ ADALARDA VERİLEN YANLIŞ PLAN KARARLARI BÖLGENİN TURİZM GELİŞİMİNE ENGEL OLMUŞTUR

Konyaaltı Bölgesinde, geçmiş dönemde yapılan Nazım İmar Planı revizyonunda sahile cephe TTA adalarının arka bölümlerinde Konut/turizm tercihlili kullanış kararı bu bölgede kamu adına verilmiş en talihsiz taviz ve yanlış plan kararlarından biridir.

Alt bölge ölçeğinde Konyaaltı sahili ve bu alanın gerisindeki denize cephe adalardaki TTA kararı bölgenin turizm potansiyeli açısından büyük önem taşımaktadır. Yukarıda anılan Turizm alanları ile ilgili plan kararı değişiklikleri odamızın yakından ve endişe ile takip ettiği gelişmelerdendir.

AYNI SENARYO BU DEFA DENİZE CEPHELİ PARSELLERDE TEKARARLANIYOR ANA PLAN KARARLARI GEREKÇESİZ BAHANELERLE DEĞİŞTİRİLMEK İSTENİYOR

Konyaaltı sahil bandında cepheli Turizm amaçlı Kullanıma ayrılmış iki parselde bu tür istekler gündemde, Karayolları Bölge Müdürlüğü'nden Turizm Alanına verilecek yol geçiş izni ile ilgili sorunlar bahanesi fırsat bilinerek iki parselin Konut alanına dönüştürülmesi ile ilgili plan değişikliği hazırlığı yapıldığı ise Odamızın bilgisi dahilindedir.

BÖLGE GENELİNDE TURİZM TESİS-
LERİ YAPILACAK ALANLARDA
CİDDİ BİR KONUT KULLANIMI
BASKISI VAR KONYAALTI VE
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNİN
BU BASKIYA KARŞI DURMALARI
ANTALYANIN MENFAATİNE DİR

Parsellerin bulunduğu bölgedeki üst ölçekli plan kararları TTA iken bu parsellerden başlayarak Arapsuyu'na (Minicity) kadar devam eden kullanın kararları sahil kullanımı ve ülkesel ölçekteki turizm hedefleri açısından vaz geçilmemesi gerekli temel bir karardır. Kaldı ki; anılan her iki parseldeki yol geçiş izni ile ilgili sorun da plandan kaynaklanmamaktadır. Kısacası imar planı kararlarından kaynaklanmayan bir sorunun plan değişikliği ile çözüme kavuşturulması da kabul edilemez. Bunun dışında Konyaaltı sahilinde henüz yapılaşmamış bir çok Turizm parseli olduğu dikkate alınarak her ne bahane ile olursa olsun yeni plan değişiklikleri tekliflerinin de önünün açılacağı da görülmelidir.

KONYAALTI SAHİLİNDE YER ALAN BİRKAÇ NİTELİKLİ TURİZM TESİSİNİN BİLE BÜYÜK GİRDİ SAĞLADIĞI DİKKATE ALINMALI. KONYAALTI SAHİLİNDE TURİZM TESİSLERİNİN ARTMASI DİĞER SEKTÖRLERİ DE TETİKLER ve GELİŞTİRİR. BU ALANLARIN KONUT AMAÇLI KULLANIMI SINIRLI KAYNAKLARIN (değerli imar parsellerinin) İŞRAFI ANLAMINA GELMEKTEDİR.

İKİ PARSEL İÇİN VERİLECEK TAVİZ SAHİL ŞERİDİNDE YAPILAŞMAMIŞ TÜM TURİZM ALANLARINA ÖRNEK TEŞKİL EDECEKTİR. KONYAALTI'NIN ELİNDE KALAN SON TURİZM ALANLARI DA KONUTA AÇILMAK İSTENİYOR.

Yukarıda özetle açıklanan hususlar çer-
çevesinde Konyaaltı sahil bandında teklif

edilmesi düşünülen plan değişiklikleri ile geleceğe yönelik çok yanlış bir gelişimin önü açılmak istenmektedir. Bu gelişmelerimiz odamızın endişe ve hassasiyetle takip ettiği gerçeğinin altını çiziyoruz.

Yukarıda açıklanan gerekçelerle Kon-
yaaltı sahil bandındaki Turizm amacı
dışındaki plan değişiklikleri ile ilgili
Büyükşehir Belediyesi tarafından da
aynı hassasiyetin gösterilmesi, plan yönü
ile yeni tavizlerin verilmemesi yönündeki
dileğimizi tekrar vurgulayarak, bunun
dışındaki uygulamalar ile ilgili yargıya
gidilme alternatifii dahil olmak üzere her
tүrlү müdahalenin yapılacağı hususunu
bilgilerinize sunarım.

Konu ile ilgili Büyükşehir ve Konyaaltı Belediyelerine gönderilen yazılara cevap bekleniyor.

Antalya Şube

BASINDA ŞUBEMİZ

21 Eylül 2006: Hürriyet Akdeniz Gazetesi,"Şehir plancıları uyardı." başlığı ile verdiği haberde; Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay'ın Konyaaltı'nda Turizm Tesisi yapılacak alanların parça plan değişikliği ile konut yapılması yönünde birtakım hazırlıklar içine girdiğini yönündeki görüşüne yer verdi.

20 Eylül 2006: Akdeniz Gerçek Gazetesi, "Yanlış karar turizmde zarar" başlığı ile verdiği haberde; Antalya Şube Başkanı Alper Gökçay'ın, Turizm alanının konut alanına çevrilmek istenmesi konusundaki görüşlerine yer verdi.

Şehir Plancıları uyardı

3 **ANTALYA** Şehir Plancıları Odası Başkanı Alper Gökçay, Konyaaltı'nda turizm tesisi yapılacak alanların parça parça değişikliği ile konut yapılması yönünde birtakım hazırlıklar içine girildiğini dikkati çekti. Büyükşehir ve Konyaaltı Belediyesi'ne uyarı yazısı gönderdiklerini belirten Gökçay, Antalya'nın 25 bin ölçekli Nazım İmar Planı'nda turizm tesisi alanlarının, konut alanına çevrilmesi halinde yargı yoluna gideceklerini açıkladı. ■ **Esin ÇILDIR**

21 Eylül 2006, Hürriyet Akdeniz

'Yanlış karar turizme zarar'

Şehir Plancıları Odası Başkanı Alper Gökçay, Konyaaltı sahilinde bulunan iki turizm alanının konut alanına çevrilmek istendiğini belirterek, böyle bir gelişmenin turizmin geleceğine zarar vereceğini söyledi. Gökçay, "Böyle bir şey yapılırsa değerli alanlar israf edilmiş olur" dedi.

Abdullah YALÇIN

Konya'nın bölgesinde sahile cepbeli Tuzluk Tarzı Alakalıların (n) (TTA) olarak bilinen ilk tuzluk/kuymak tarichil kulunlar karim verimlendirilme karima sadim verimlendirme yarali plan karimlendirilme bir oclugu bildirildi. Sehir Plancilar Odasi Baslari Alper Gokcu, yozgiti ocliklerinde Turkiye'nin tarimlendirme biricikleride kulunlar danyanlar tarimlendirme sahil biriciklendirilme bir olan Konyali'nin yarali plan karimlendirme yuzunden turcimen gelismeler buyuk zararler verimlendirilme iddia etti.

"Konyali Belediyesi tarafindan yapilan alt plan ocligide Konyali'nin sahili

plan horozların gerekçesi bilimsel olarak değerlendirilmeli olduğuna vurgulanıyor. Güneye, "Solal bir bölgede, özellikle turizm amaçlı olarak, yeni binaların yapılması bu tür amaçlarla gündeme. Karayolları Bölge Müdürlüğü'nün, turizm alanına yönelik, yığılma için işi ilgili konular hakkında frast bilimsel işi parantez konular alanına dönüştürülmesi için plan değişikliği hazırlayıp yapıldığı öğrenildi bilaherinde" dedi.

Bölge genelinde turizm yapılabilecek alanlarda ciddi iş konut binaların binaların var olduğunu, Konyalı ve Bilecikliler Belediyeleri'nin bu binaları işi durdurulması Anayasa'nın maddesinde öngörülen de sözlerine öyleydi Güneye.

kaynaklanmayan bir sorunun plan değişikliği ile çözüme kavuşturulması mümkün değildir. Bunun dışında Konya'da sahilinde hizmet yapmaya bir çok turizm parseli olduğu ifade edilerek her ne bahane ile olursa olsun yerin plan değişikliği ile olmasının da önünün açılması gerektiği" dedi.

"Yargiya gideriz"
Koronyalı səhəndə yer alan birbaşa rəhbərli tərzi təhsilin bəzi böyük girdi səylərinin dikkətə alınması gerektiğini vurğulayan Şəhər Pincadan Odası Başla Alper Gölcüq, "Koronyalı səhəndə tərzi təhsilinin artması ödər səltənkəri de

"Yanlış karar
turizme zarar"

201 Eylül 2006, Gerçek Akdeniz

“Herkesin görüşlerini değerlendireceğiz”

Büyükşehir Belediye Başkanı Menderes Türel 1/25 binlik Nazım Planı tartışmaya açtı.

[illegible]

5 Eylül 2006, Antalya Son Haber

İstanbul Şubesi

14-18 Eylül 2006 ISoCaRP 42. DÜNYA PLANLAMA KONGRESİ

ISoCaRP 42. Dünya Planlama Kongresi, 14-18 Eylül 2006 tarihlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nün evsahipliğinde gerçekleştirildi.

“Bütünleşme ve Ayrışma Arasında Kentler: Fırsatlar ve Tehditler” teması altında günümüzün küreselleşen dünyasında kentlerin bir yandan dünya ile bütünleşme, diğer yandan kentsel sorunlar ile başetme çabalarının ele alınması; bu dinamikler bağlamında önlerindeki fırsat ve tehditlerin tartışılmasının hedeflendiği Kongreye Dünya'nın birçok yerinden gelen profesyonel şehir plancıları katıldılar.

Kongre 14 Eylül günü Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, Genç Profesyonel Plancıların İstanbul'un problemlerine çözüm önerileri geliştirmek amacıyla kurulan Atölye Çalışmalarının sunumları ile başladı.

ISoCaRP'ın ikinci günü Cemal Reşit Rey Kongre ve Konser Salonunda devam etti. Açılış Konuşmacıları arasında bulunan Şehir Plancıları Odası Genel Başkanı Buğra Gökçe “Bütünleşme ve Ayrışma Arasında Kentler: Fırsatlar ve Tehditler” temalı Kongre öncesinde Şehir Plancıları Odası'nın yerelde yaşanan kentleşme süreçlerinin yine bu tema doğrultusunda değerlendirilmesine ve tartışılmasına olanak sağlamak amacıyla Samsun, Mersin ve Konya kentlerinde düzenlenen bölge toplantıları ve bu toplantıların sonuçları hakkında bilgi verdi.

Açılış oturumunun ardından Davetli Konuşmacıların Sunumları ile devam eden Kongre'nin ikinci gününün son oturumu Küçükçekmece Belediye Başkanı Aziz Yeniay ve GYODER Üyesi Faruk Göksu ve Şube Başkanımız Ahmet Turgut'un konuşmacı oldukları “Ayrışma Ve Bütünleşme Açısından Yerel Aktörlerin Tartışması” başlıklı oturumdur.

Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü Başkanı Zekai Görgülü'nün oturum başkanlığını yaptığı oturumda genel olarak küreselleşme süreci ve bu bağlamda ülkemiz dinamiklerinden ve bütünleşme-ayrışmanın yarattığı fırsat ve tehditlerden bahseden Ahmet Turgut, daha sonra dönemseller olarak ülkemizdeki kent ve kentleşme sürecini dinleyicilere aktarmış, İstanbul özelinde kentleşme, nüfus, kaçak yapılaşma ve planlama ilişkilerini ve yaşanan sorunları anlatmıştır. Turgut İstanbul'un planlanmasının önemi ve güçlüklerini anlatarak son dönemde kamuoyunda da büyük yankı bulan, noktasal kararlarla hazırlanan projeleri ve bunların İstanbul'un özgün dokusunu yarattığı tehdidi vurgulamıştır. Dünya Kültür Mirası olan İstanbul'un üzerindeki bu tehditlerin ortadan kaldırılmasında merkezi hükümete ve yerel yönetimlere düşen roller, yasal sistemdeki eksiklikler konusundaki görüşlerini aktaran Ahmet Turgut, farklı ülkelerden gelen çok sayıda planlama profesyonelinin katılımcısı olduğu Dünya Planlama Kongresi'nin bu konuların tartışılması için çok uygun bir zemin olduğunun altını çizdi.

16 Eylül Cumartesi günü Cemal Reşit Rey Konferans Salonunda yapılan ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş, Stuttgart Belediye Başkanı Wolfgang Schuster, Cape Town Belediye Başkanı Andrew Arnold, Amsterdam Belediyesi Fiziksel Planlama

Bölüm Başkanı Klaas de BOER'in katıldıkları Uluslararası Belediye Başkanları Zirvesi ile başlayan Kongrenin üçüncü günü daha sonra Yıldız Teknik Üniversitesi'nde 5 farklı workshop/çalıştayın sunumlarının yapıldığı paralel oturumlarla devam etti. Kongrenin dördüncü gününde de sunumlara yer verilirken, ISoCaRP'ın 42. Dünya Planlama Kongresi 18 Eylül Pazartesi günü yapılan ISoCaRP Genel Kurul Toplantısı ve ardından gerçekleştirilen kapanış oturumu ile sonlandı.

İstanbul Şubesi

İSTANBUL İKK 1/100.000 ÖLÇEKLİ İSTANBUL İL ÇEVRE DÜZENİ PLANINA İTİRAZ METNİ OLUŞTURULMASI AMACIYLA ŞUBEMİZDE TOPLANDI

Şubemizin önerisi ve bilgilendirmesi doğrultusunda TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu'nun 12.09.2006 tarihli toplantısında görüşülerek karara bağlanan, 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planına askı süresi içinde İKK İstanbul birimlerince ortak itiraz edilmesi konusunda oluşturulan çalışma komisyonu 19 Eylül 2006 Salı günü Şube merkezimizde toplandı.

Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Tolga Tezgel ve Hüseyin Uğur, Jeoloji Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Nejat Güven, Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nden Yıldız Uysal, Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Ahmet Atalık, Jeofizik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Ali Ekber Kır, Peyzaj Mimarları Odası'ndan Buğra Yerliyurt, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nden Hasan Ece ve Şubemizi temsilen Pınar Özden, Ali Rıza Nurhan, Tayfun Kahraman'ın katıldıkları toplantıda sekreteryasını şubemizin üstleneceği ve ortak hazırlanacak olan itiraz metnine birimlerin kendi plan değerlendirme raporlarını ekleyerek askı süresi içinde 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planına ayrı ayrı itiraz edilmesine karar verilmiştir.

 İstanbul Şubesi

1/100.000 ÖLÇEKLİ İSTANBUL İL ÇEVRE DÜZENİ PLANINA İTİRAZ EDİLDİ

14.07.2006 tarih ve 1370 sayılı İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi kararı ile onanarak 28.08.2006 tarihinde ilan edilen 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planına ilişkin itirazlarımız aşağıda yer almaktadır:

1- 1/100.000 İstanbul İl Çevre Düzeni Planının Yasal Dayanakları

Ülkemizde bölge planlarından başlayarak, çevre düzeni planı ve imar planlarının (nazım ve uygulama) yapılması, yaptırılması, onanması, ilanı ve uygulanmasında 3194 Sayılı İmar Kanunu ve ilgili yönetmeliklerine uyulması zorunluluğu bulunmaktadır. Plan yapımına dair esaslardan planın yükleniciliğine kadar, her türlü fiziki planda İmar Mevzuatı bağlayıcı bir genel düzenleme niteliğindedir.

1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı, 3194 Sayılı İmar Kanunu gereğince 7.1.2006 tarih ve 26046 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Plan Yapımını Yüklenecek Müelliflerin Yeterliliği Hakkında Yönet-

melik" hükümleri uyarınca aykırılıklar taşımaktadır. Bu kapsamda, her tür ve ölçekteki planların, idare bünyesindeki planlama birimlerince yapılmaması halinde, Yönetmeliğin Tanımlar başlıklı 4 üncü maddesindeki "müellif" tanımına uygun gerçek kişiler ya da bu gerçek kişilerin Yönetmelikte belirlenen koşullarda hisse sahibi olduğu tüzel kişilikler tarafından yapılması gerekmektedir. Anılan "müellif" tanımı şu şekilde yapılmaktadır: "Kanunda tanımlanan her ölçekteki ve türdeki planların yapılmasını üstlenebilmek için gerekli olan ilgili yeterlilik grubuna uygun yeterlilik belgesine sahip gerçek kişi veya ilgili yeterlilik grubuna uygun yeterlilik belgesine sahip tüzel kişilerin hissedarları içinde hisseleri ortakların meslek grubuna göre dağılımında eşit veya daha fazla paya sahip gerçek kişi".

Bilindiği gibi, 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı İstanbul Büyükşehir Belediyesi bünyesindeki bir planlama birimince hazırlanmamış olup, "şirket" statüsündeki Boğaziçi Peyzaj İnşaat Müşavirlik Teknik Hizmetler Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş. (BİMTAŞ) tarafından hazırlanmıştır. Sermayesinin çoğunluğu İstanbul Büyükşehir Belediyesine ait olan söz konusu şirketin anılan "müellif" tanımına uygun olarak plan hizmetini yüklenebilmesi için, "hissedarları içinde hisseleri ortakların meslek grubuna göre dağılımında eşit veya daha fazla paya sahip gerçek kişi" koşuluna uygun en az bir hissedara sahip olması gerekmektedir. İstanbul İl Çevre Düzeni Planının üzerindeki imzalarından anlaşıldığı kadarıyla, Planın "müellifi" olarak görülen Murat Diren, Doç. Dr. Taylan Dericioğlu, Prof. Dr. İbrahim Baz ve Prof. Hüseyin Kaptan BİMTAŞ hissedarı olmadığından "müellif" koşullarına sahip değildir.

Ayrıca, anılan Yönetmeliğin "müelliflerin öğrenim niteliği" başlıklı 6 ncı maddesine göre ise, "planlama işlerini üstlenecek müelliflerde, yükseköğretim kurumlarının Şehir ve Bölge Planlama Bölümlerinden lisans eğitimini tamamlayarak mezun olmak şartı aranır. Yurt dışında öğrenim görenlerin bu öğrenimlerinin ve aldıkları derecelerin, yurt içinde görülen öğrenim ve alınan derece ile eş değerde olduğunun yetkili makamlarca onaylanmış olması

şarttır." Buna göre, "Harita Mühendisi" unvanlı İbrahim BAZ'ın "müelliflerin öğrenim niteliği" ile ilgili yasal koşulu yerine getirmediği halde Plan üzerine imza atması da tartışmasız bir biçimde mevzuata aykırıdır.

Bunlara ilave olarak, Odamız yönetmelikleri uyarınca BİMTAŞ'ın iş bazında Odamıza yaptığı tescil başvurusu ile ilgili dokümanlardan ve 14.07.2006 tarih ve 1370 sayılı İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi kararından anlaşıldığı gibi, İdare tarafından ihalesi yapılan ve bu doğrultuda BİMTAŞ'ın "yüklenicisi" olduğu iş "İstanbul Büyükşehir Nazım İmar Planı Analitik Etütler İşidir". Bu iş tanımı içinde "1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı" işini yüklenmek, gerek ihale mevzuatı ve gerekse planlama bilimi ve mesleğinin normları açısından mümkün değildir. BİMTAŞ, yasal olarak yetkilendirilmediği bir hizmeti yerine getirmiştir.

Yukarıda açıklamaları yapılan nedenlerle, müelliflik ve ihale süreci itibariyle 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı yasal dayanaktan yoksundur. İstanbul Büyükşehir Belediyesi, yasal dayanaktan yoksun olan bir çalışmayı kabul etmekle hukuken geçerliliği olmayan bir işlem yapmıştır.

2- 1/100.000 İstanbul İl Çevre Düzeni Planı Kararlarına İlişkin Görüşlerimiz

- Nüfus artış hesapları ve beklentilere ilişkin plan raporlarında yapılan incelemelerde, Anadolu ve Avrupa Yakaları arasında mevcutta var olan dengesizliğin giderilmesi söylemi ile hazırlanan çevre düzeni planının bu dengesizliği gidermek yerine daha da artırdığı görülmektedir. Plan ve plan raporu incelendiğinde, getirilen plan kararları ile iki yaka arasındaki nüfus ve istihdam oranlarının dengesiz gelişimini düzeltmediği açıktır. Plandaki arazi kullanım lekeleri ile analiz ve sentez raporları incelendiğinde, birbirleri ile çelişen rakamlar göze çarparken, plan çalışmasına altlık oluşturan bu rakamlar arasındaki çelişkiler planın tutarsızlığını ortaya koymaktadır. Plan raporunda yakalar arasındaki dengesizliğin giderilmesi gerektiği vurgulanırken, arazi kulla-

nın planında sorunun giderilmesine yönelik bir düzenlemenin yer almadığı saptanmıştır. Bunun akabinde iki yaka arasındaki yol altyapısı tamamen yetersiz kalacak ve içinden çıkılmaz bir hal alacaktır.

- Merkezi iş alanının gelişimine ilişkin alınan kararlara bakıldığında, İstanbul için öngörülen merkezi iş alanı gelişiminin kentin kuzeyine doğru yönlendirildiği ve bu yönlendirmenin kuzey ormanlarını tehdit edeceği anlaşılmaktadır. Ayrıca, merkezi iş alanlarındaki noktasal gelişmelerin (rezidans ve alışveriş kuleleri, vb.) de plan disiplini içinde değerlendirilerek yönlendirilmediği görülmektedir. Bu anlamda, kent için önemli bir belirleyici ve yönlendirici olan merkezi iş alanının yalnızca küresel dinamikler çerçevesinde ele alındığı ve bu kapsamda plan bütünü içinde sağlıklı bir değerlendirme yapılmadığı açıktır. Merkezi iş alanı, küresel dinamiklerin plan dışı noktasal müdahalelerine açık bırakılmıştır.

- İçme suyu havzalarına ilişkin Plan kararlarına bakıldığında, Planın İSKİ Yönetmeliği çerçevesinde belirlenen havza sınırlarını koruduğu ve olumlu bir yaklaşımla bu alanlardaki yapılaşmayı engellediği gözlemlenmektedir. Fakat bu olumlu karara rağmen bu alanlarda yaşanacak yoğun nüfus hareketi öngörülmesine karşın bu nüfus hareketinin planda yönlendirilmediği ve havza dışına çıkması beklenen yaklaşık 800.000 kişilik nüfusun nereye ve nasıl gideceğinin belirlenmediği saptanmıştır. Planın içme suyu havzalarındaki yasadışı yapılaşmanın tasfiyesini uygulanabilir bir program dahilinde ele alması gerekmektedir.

- İstanbul için havza alanları dışında diğer doğal eşikleri belirleyen orman ve 2/B alanlarına ilişkin Plan kararları neticesinde bu alanların geri dönüşü imkansız bir yapılaşma baskısı ile karşı karşıya kalacağı anlaşılmaktadır. Plan ile öngörülen çeşitli fonksiyonlara ilişkin yer seçimleri ve bu fonksiyonların yaratacağı kaçınılmaz mekansal gelişme baskıları, İstanbul için vazgeçilmez olan bu alanları

tehdit etmektedir. Plan ile yaratılan bu mekansal tehditler ve İstanbul'un mutlak korunması gereken doğal eşiklerinde yer verilen kentsel işlevler İstanbul'un sağlıklı bir kentsel çevre sunma imkanını ortadan kaldıracaktır. Ayrıca, 2/B statüsündeki alanlara ilişkin kesin bir kullanım kararı getirilmemiş, sorunun çözümü için "alt ölçekli planlar" ve "gelecekte yapılacak mevzuat düzenlemeleri" gibi belirsiz Plan notları kurtarıcı olarak görülmüştür. Oysa, Çevre Düzeni Planının yürürlükteki yasalar çerçevesinde 2/B statüsündeki alanlara ilişkin ana ilkeleri belirlemesi ve çözüm üretmesi beklenmektedir.

- Planda yer verilen ulaşım kararlarına bakıldığında, Plan eki olan yazılı dokümanlarda tanımlanan ilkeler ile Planda yer alan ulaşım kararlarının çeliştiği görülmektedir. Planlama disiplini açısından birlikte ele alınması gereken arazi kullanım planlanması ile ulaşım planlamasının eş zamanlı ve birbirini tamamlayıcı nitelikte olmadığı anlaşılmaktadır. Plan raporunda yer alan ulaşım kararları ve plan paftalarında iz olarak gösterilen ulaşım sistemleri, ulaşım master planları ile birlikte ele alınmadığından plan ilkeleri ile İBB tarafından yapılan kavşak ve yol çözümleri uyusmamaktadır. Aynı zamanda, plan raporunda yer alan TEM otoyolunun Gaziosmanpaşa – Avcılar arasındaki kesiminin kuzeyinde öngörülen 1. derece yol, planın ulaşım bölümünde bahsedilen "ulaştırma altyapısında gerek raylı sistemler, gerekse önemli kapasite yaratacak büyük karayolu yatırımları kuzeye yönlendirilmemiştir" açıklaması ile çelişmektedir. Bu karar ile İstanbul'un mutlak korunması gereken kuzey ormanları büyük bir yapılaşma tehdidi ile karşı karşıya bırakılmaktadır. Yine TEM otoyoluna paralel aksta gösterilen "Ataköy – Havaalanı – Sefaköy – İkitelli – Başakşehir – Karaköy Raylı Sistemi" TEM otoyolunun kuzeyinde yer alarak yine aynı alanlar için yerleşim baskıları yaratmaktadır.

- Planda getirilen "lojistik" alanlarına ilişkin tanımlamalar ve yer seçim kriterleri yeterince açıklanmamıştır. Lojistik bölge olarak belirlenen alanların yer seçimleri ve alansal büyüklüklerinin hangi kriter ve esaslara göre belirlendiği plan raporunda yer almamakta olup, bunların belirtilmesi gerekmektedir. Lojistik alanlarına ilişkin yer alacak alt sektörler ve yaratacağı istihdam büyüklüğüne ilişkin herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Lojistik bölgelerde depolanacak mal ve ürünlerin miktarı, oluşturacağı yük miktarı ve bunlarla bağlantılı olarak ortaya çıkacak olan trafik yoğunluğuna ilişkin plan raporunda herhangi bir değerlendirme bulunmamaktadır. Plan ilkelerinde "doğal eşiklerin aşılmaması, doğal kaynakların korunması" hedefleri belirtilmesine rağmen, mutlak korunması gerekli Gümüşyaka'da lojistik alanın seçilmesi koruma anlayışı ile çelişmektedir. Kentin kuzeyinde yer alan Hadımköy ve Orhanlı bölgelelerinde önerilen lojistik alanlar, kentin korunması gereken orman ve havza alanları üzerinde de yapılaşma baskısına oluşmasına neden olmaktadır.
- Liman olması için tespit edilen alanların yer seçimleri ve alansal büyüklüklerinin hangi kriter ve esaslara göre belirlendiği plan raporunda yer almamaktadır. Bunların plan raporunda belirtilmesi gerekirken böyle bir saptamaya yer verilmemiştir.

Sonuç olarak, yukarıda maddeler halinde içeriğine ilişkin eleştirilerimizi dile getirdiğimiz İstanbul İl Çevre Düzeni Planının arazi kullanım kararları yerine stratejik planlama yaklaşımı içinde elde edilmesi gerekmektedir. İstanbul'un öncelikli ihtiyaçları arasında yer alan söz konusu mekansal stratejik planın 3194 Sayılı Kanun ve Yönetmeliklerine uygun olarak yapılıp onaylanması da, Planın hukuksal geçerliliği ve bağlayıcılığı açısından hayati önemdedir.

Yukarıdaki açıklamalar ve ilişikte yer alan detaylı Değerlendirme Raporunda dile getirdiğimiz hususlar uyarınca 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planının Odamızca kamu yararı, şehircilik ilkeleri

ve planlama esaslarına aykırılıklar taşıdığı tespit edilmiştir. Dolayısıyla, telafisi güç sonuçlarını engellemek amacıyla Planın yürürlükten kaldırılması hususunda gereğini arz ederiz.

Not: Odamızca hazırlanan Değerlendirme Raporuna spoist@spoist.org adresinden ulaşabilirsiniz.

 İstanbul Şubesi

KADIKÖY KENT KONSEYİ EYLÜL TOPLANTISINA KATILDIK

Kadıköy Kent Konseyi Eylül ayı toplantısı 27.9.2006 tarihinde Kadıköy Belediyesi Brifing Salonu'nda yapılmıştır. Toplantıya odamızı temsilen Kent Konseyi Üyesi İlknur Karakaş katılmıştır.

Yapılan bilgilendirmede; daha önceki toplantının 26.07.2006 tarihinde yapılmış olup bu toplantıdan sonra yönetim kurulunun, belediye başkanını ziyaret ederek Kent Konseyi'ne ait bir mekan ve de ilgili bir yetkili talebinde bulunduğu ve Kent Konseyi ile ilgili olarak Başkan Yardımcısı Mustafa Demircan'ın yetkilendirildiği ve toplantı mekanı olarak ta Şehremaneti binası toplantı salonunun kullanılacağı belirtilmiştir. Bundan sonraki olağan toplantılar yeni mekanda yapılacaktır.

Bilgilendirmenin ardından, Kadıköy Belediye Başkanı Selami Öztürk bir konuşma yaparak toplantıyı açmıştır. Öztürk konuşmasında; Kadıköylülerde kentlilik bilincinin Kent Konseyi kurulmadan öncede gelişmiş olduğunu ve birçok aktivitede birliktelik halinde hareket ettiklerini belirtmiştir. Bu birliktelik ile;

Moda İskelesi-12 yıl önce

Tarım İl Müdürlüğü-2 yıl önce

Fatih Sultan Mehmet Heykeli

Büyük Kulüp Marina

Haydarpaşa vb. projelerin önüne geçildiğini vurgulamıştır.

Başkanın bu konuşmasından sonra gündeme geçilmiştir. Gündem maddelerinin başlıcaları;

Kent Konseyi logosunun oluşturulması, web sitesinin kurulması,

Haydarpaşa ile ilgili olarak;

- Belediye tarafından alınan kararın 3. kuruldan istenmesi,
- Düzenlenen Haydarpaşa etkinlikleri sırasında meclise soru önergesi için toplanan imzaların meclis gündemine alınması için Berhan Şimşek'e teslim edilmesidir.

Büyük Kulüp önünde marina yapılmasına yönelik durdurma kararı alınmasına rağmen faaliyetler devam etmektedir. İskele, güneşlenme yerleri, bar vb yapılmıştır. İBB yıkım kararı almış ve yerine getirmesi için Kadıköy Belediyesi'ne iletmıştır.

Ayrılık Çeşmesi Sokağı ile ilgili etkinlik düzenlenmesi, bu bölgeyi kapsayan projenin elde edilmesi ve belediye tarafından kurula yazı yazılması kararı alınmıştır.

İlhami Örnek İlköğretim Okulunun satılması gündemdedir. Araştırma yapılması kararlaştırılmıştır.

Salı Pazarı'nın kaldırılması ile ilgili projelerin araştırılması benimsenmiştir.

Sokak çocukları ile ilgili olarak gerçekleştirilen toplantı sistemi ile ilgili bilgilendirme yapılmış ve bir sonraki toplantının bu sistemle yapılabileceği konusunda teklif gelmiştir.

Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği tarafından ekolojik tarım ile ilgili bilgilendirme yapılarak, Şişli de yer alan pazarın bir benzerinin Kadıköy de kurulması konusunda destek talep edilmiştir.

Bir sonraki toplantının Bayram nedeniyle ayın son Çarşambasına değil 18.10.2006 tarihinde yapılması kararlaştırılmıştır.

 İstanbul Şubesi

BASINDA ŞUBEMİZ

6 Eylül 2006 KanalTürk

Şube Sekreterimiz Tayfun Kahraman, Ortaköy'de 2002 yılında yanan Gaziosmanpaşa İlköğretim Okulu ile Yüzme İhtisas Kulübü'nün kullandığı ve

Temmuz ayında tahliye edilen yalıların olduğu arazilerin satışı konusunda çıkan tartışmalara yönelik olarak kamu yararı düşünülmeden yapılacak olan satışların İstanbulluların Boğazdan ve İstanbul'dan uzaklaştırılması anlamına geldiğini ifade etmiştir.

18 Eylül 2006 NTV, Ntv'ye Sorun Programı

Suudi Arabistan Kralı Abdullah Bin Aziz'e ait olan ve halk arasında Sevda Tepesi olarak bilinen araziye imar izni verilmesi hususunda sorulan sorulara yanıt veren Ahmet Turgut söz konusu arazinin 2863 sayılı yasa kapsamında Sit alanı olduğunu, bununla beraber 1983 yılında yürürlüğe giren 2960 sayılı Boğaziçi Kanuna tabi olduğunu ve bu Kanunun 5. maddesine göre "Koruya katılacak alan" lejantındaki bu alanın yeşil alan kapsamında değerlendirildiğini ve buna uygun olarak arazide inşaat yapılamayacağını belirtmiştir. Programa telefon bağlantısıyla katılan Turgut, Boğaziçi alanında buna benzer çok sayıda koru ve koruya katılacak alanlar olduğunu; mülk sahiplerince yaşanan sorunların imar izni verilerek değil kamulaştırma yapılarak çözümleneceğini ifade etti.

18 Eylül 2006 NTV, Akşam Haberleri

Gündemde olan Boğaziçi İmar yasa taslağı ve imar affı tartışmalarına yönelik röportajda Şube Sekreterimiz Tayfun Kahraman söz konusu tasarı maddelerinin mevcut kaçak yapıları yasal hale getireceğini söylerken, Şube Başkanımız Ahmet Turgut Boğaziçi'nin korunması gereken özgün bir alan olduğunu, yasada tanımlanan ve planda ayrılan alanların kamulaştırılması gerektiğini vurgulamıştır.

20 Eylül 2006 KanalTürk Ana Haber, 22 Eylül 2006 Türkiye Uyanıyor Programı

KanalTürk Ana Haber ve Namık Koçak'ın hazırladığı Türkiye uyanıyor programında yayınlanan röportajında kamuoyunda Sevda Tepesi'nin imara açılması olarak yankı bulan Boğaziçi İmar Yasa tasarısı çalışmaları konusunda sorulan soruları yanıtlayan Şube Başkanımız Ahmet

Turgut, tartışmalara sebep olan olası düzenlemelerin, inşası durdurulan yarım kalmış binaların yapımına devam edilmesine izin vereceğini, bunun bir çeşit imar affı anlamına geleceğini belirtmiştir.

20 Eylül 2006, SkyTürk Haber

Şube Başkanımız Ahmet Turgut Sky Türk Haber bültenine telefonla bağlanarak Boğaziçi İmar Yasa Taslağı ve Sevdâ Tepesi ile ilgili açıklamalarda bulunmuştur.

Doğa Derneği Sulak Alanlar Koordinatörü Sarsıy, tarım için yok edilen sulak alanların, bir süre sonra doğal yaşamı olumsuz etkilediğini şu çarpıcı örneklerle anlattı:

■ Sultan Sazlığı'nda su kaynağı azalınca, ortam iklimi değişti.

■ Antalya'daki Avlan Gölü, tarım alanı haline getirilmek için 1970'li yıllarda kurutu-

Yasa taslağı Milliyet'te tartışılmaya açıldı.

Boğaziçi'nde 'tahribat' endişesi

TEBERNÜŞ KİREÇCİ

Boğaziçi'nde imarı yeniden düzenleyen ve arsaların yüzde 75'ini kamuya terk edenlerin kalamına inşaat yapmalarına olanak tanıyan yasa taslağı tartışmalara yol açtı. Uzmanlar, taslağın yasalasmasının, yıkıma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu halde yıkılış yeniden yapılmasına izin verilmeden binalar için olumlu olacak görüşünde. Boğaziçi'nde gayrimenkul piyasasında söz sahibi olan uzmanlar, taslağın betonlaşmaya yol açacağı endişesini içeri-

Uzmanlar ne diyor?

Eyüp Muhiç / Mimarlar Odası İstanbul Şubesi Başkanı: Yasa taslağıyla Boğaziçi'nde büyük bir tahribatın yolu açılıyor. Hem doğal güzelliği koruyalım hem yapılaşmayı sağlayalım diye bir şey olamaz. Eğer bir yasa taslağı hazırlanacaksa geçmişte yapılan kaçak yapıların da yıkılması sağlanmalı. Yasanın çıkmasının ardından gerekli yasal süreci başlatacağız.

Ahmet Turgut / Şehir Planlamacıları
Odası İstanbul Temsilcisi: Kanun zaten 1983'te hatalı çıkarılmıştı. Normalde önce kanun çıkarılır, sonra imar planı yapılır. 1983'te bunun tam tersi oldu. Boğaziçi'nde yapılaşmanın önüne geçecek, doğal ve tarihi hayatı ön çıkaracak yaklaşımla hazırlanmış bir yasaya ihtiyaç var. Mevcut kanunu ve taslağı son derece tehlikeli buluyorum.

Sevda Tepesi'nin altından imar affı çıktı

Suudi Kralı Abdullah'ın Seyda Tepesi'ndeki İmar sorununu çözmek için harekete geçen AKP'nin Boğaziçi İmar Yasası'nı değiştirerek delegeci iddia edildi. Değişikliklin 'Boğaz'da triyoluk villalara İmar affı' anlamına geleceğini söyleyen şehir planlamacıları endişeli. CHP 'Bu, vatana ihanet' diyor

Yeni başbakanın görevine ilk iki ayını ayarlar ama her hafta yasal düzenleme ile yeni genel bir karar alınarak yeni

Kamunun hakkı ne olacak?
TİREHÖR Şehir Planlama Odası
tarafından Şehir Halkını Ahmet Turgut
ve çevresinde bulunan yapıların
tarafından kamunun hakkı çiğnenmektedir.

tersebut. Untuk lebih jelasnya, berikut ini beberapa alasan mengapa banyak orang tua yang memilih untuk memasukkan anaknya ke sekolah internasional:

1. **Keunggulan Akademik:** Sekolah internasional menawarkan kurikulum yang lebih maju dan menantang, yang dapat membantu meningkatkan prestasi akademik anak.
2. **Keunggulan Bahasa:** Banyak sekolah internasional menawarkan program bilingual atau trilingual, yang dapat membantu meningkatkan kemampuan bahasa anak.
3. **Keunggulan Sosial:** Sekolah internasional menawarkan lingkungan yang lebih inklusif dan beragam, yang dapat membantu meningkatkan keterampilan sosial anak.
4. **Keunggulan Karakter:** Sekolah internasional menawarkan program yang menekankan pada pengembangan karakter, seperti kejujuran, tanggung jawab, dan kerja sama.
5. **Keunggulan Fasilitas:** Sekolah internasional menawarkan fasilitas yang lebih lengkap dan modern, seperti laboratorium, perpustakaan, dan lapangan olahraga.
6. **Keunggulan Prestise:** Sekolah internasional menawarkan prestise yang lebih tinggi, yang dapat membantu meningkatkan status sosial anak.
7. **Keunggulan Biaya:** Meskipun biaya sekolah internasional lebih mahal, namun biaya tersebut dapat dianggap sebagai investasi yang berharga untuk masa depan anak.

Itulah beberapa alasan mengapa banyak orang tua yang memilih untuk memasukkan anaknya ke sekolah internasional. Namun, penting untuk diingat bahwa setiap anak memiliki kebutuhan yang berbeda-beda, sehingga orang tua perlu mempertimbangkan dengan matang sebelum memutuskan untuk memasukkan anaknya ke sekolah internasional.

Boğaz'da bir

[illegible][illegible]

**Arazisinin bir kısmını
veren kurtulacak**

[illegible]

Beğar' Kral Abdullah'ın yarattırının beşi gülsönde.

21 Eylül 2006 NTV, Ntv'ye Sorun Programı

Ntv'ye Sorun programında Celal Pir'in konuğu olan Şube Başkanımız Ahmet Turgut İl Özel İdareleri ve Belediye Gelirleri Kanun Tasarısı ile gündeme gelen otopark harcı ve genel olarak yaşanan otopark sorunlarına yönelik izleyicilerden gelen soruları yanıtladı. Yöneltilen sorular üzerine imar planlarında otopark alanlarının belirlenmesi ve planlı alanlarda söz konusu otopark alanlarının uygulanmasında yaşanan sorunlardan bahseden Turgut, otopark yönetmeliğine göre otopark harcının neden ve hangi koşullarda ödenmesi gerektiğini anlattı. Programda ayrıca belediyelere aktarılan otopark harç bedelleri ile belediyelerin toplu otopark

yapımına kullanma yükümlülükleri ve özellikle büyükşehirlerde yaşanan otopark sorunlarına çözüm önerileri tartışıldı.

21 Eylül 2006 NTV Radyo, Halkın Sesi Programı

Halkın Sesi Programına konuk olan Şube Başkanımız Ahmet Turgut İl Özel İdareleri ve Belediye Gelirleri Kanun Tasarısı hakkında açıklamalarda bulunmuştur.

14 Eylül 2006, Milliyet Gazetesi

Olimpiyat Stadına ulaşımında yaşanan sıkıntılar üzerine Milliyet Spor Haberlerinin sorularını yanıtlayan Şubemiz Yönetim Kurulu Üyesi Ali Rıza Nurhan yaşananların plansızlık örneği olduğunu vurguladı.

'Plansız örneği'

İstanbul'da trafik dolayısıyla ağır bir şekilde yavaşlayan Otobüs İstanbul'da ilin en kalabalık ilçesi olan Beşiktaş'ta bulunan Vatanistiki Kurumu'nun Otobüs Duraklarına, her saat başı 15 dakikalık aralıklarla hareket etmektedir.

Qlimpiyat tehlikede!

Belçikalı gözlemcinin, Bordeaux maç sonrasında yaşanan trafik karmaşası ve merdivenlere seyirci oturtulmasını rapor etmesi halinde UEFA, bu statü maç yasağını gündemine alacak

[illegible]

Canaydın özür diledi

[illegible]

Seyrantepe müjdesi

Buğün Çarşın Camii'nin din yeri olan Etno Kurşun Kuyumculuğu Seyrantepe Projesi ile ilgili müjdesi verdi.

TOKİ'nin, Seyrantepe'deki Ali Sami Yen İper Kompleksi'ne temelini döktüğünü müjdesi olan kurum, ayrıca atacağın adı da Çarşın Camii, 11 Mayıs 2004'te buğün'de önceki günkü İstanbul'da Çarşın Camii'ni 120-40000 kişi ile birlikte kutsadık, 52 bin katılımcı, tüm katılımcı kapalı olarak 20-24 ay gibi bir süre içinde tamamlanacağını müjdesi verdi. Kurum, buğün Çarşın Camii'ni, bir de Ali Sami Yen'i o kutsal yerde devlete verdiğini de müjdesi verdi.

TMMOB
Şehir Plancıları Odası

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın
Aylık Haber Bülteni
Oda birimlerine ve üyelere
ücretsiz gönderilir.

Yayın İdare Merkezi
Hatay Sokak No. 24/17
Kocatepe/ANKARA
Tel: 0312 417 87 70
Faks: 0312 417 90 55
e-posta: spo@spo.org.tr
www.spo.org.tr

TMMOB Şehir Plancıları Odası
Adına Sahibi ve Sorumlu Yazı
İşleri Müdürü
Buğra Gökçe

Haber Bülteni Sekreteri
Yaser Gündüz

Bu Sayıya Emeği Geçenler
 Buğra Gökçe (GM)
 Funda Erkal (GM)
 Özlem Çelik (GM)
 İbrahim Gündoğdu (GM)
 Mehmet Akyürek (GM)
 Ahmet Ünver (GM)
 Belma Babacan (GM)
 S. Zafer Şahin (Ankara Şube)
 İlknur Urkun Bowe (Ankara Şube)
 E. Serdar Karaduman (Ankara Şube)
 Çiğdem Ünal (Ankara Şube)
 Murat Suzi Ünalın (Kayseri İl Tem.)
 Salih Dirlik (Antalya Şube)
 Alper Gökçay (Antalya Şube)
 Tayfun Kahraman (İstanbul Şube)
 Pınar Özbay (İstanbul Şube)
 Duygu Ağar (İstanbul Şube)

Sayfa Düzeni
PLAR LTD. ŞTİ. — ŞERİFE EREN
TEL: 0312 432 01 83—93

Baskı
Odak Ofset Matbaacılık
GMK Bulvarı No:32/C
Demirtepe-Ankara
Tel: 0312 230 02 49
Faks: 0312 229 34 33
Basım Tarihi-Saati: 23.11.2006-13:30

Eylül 2006
4.000 adet basılmıştır.

altıncı türkiye şehirçilik kongresi

6-7-8 kasım 2006, izmir
deü kaynaklar yerleşkesi
mimarlık fakültesi konferans salonu

planlama, siyaset siyasalar, plan

30.
dünya şehirçilik günü
kutlamaları

dokuz Eylül Üniversitesi
mimarlık fakültesi
şehir ve bölge planlama bölümü

türkiye
şehir planları odası

İLETİŞİM:
Türkiye Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi
Tel: 0 232 422 28 90, Faks: 0 232 421 41 90 Adres: 1441 Sokak Çetindağ Apt. No: 2 / 11 Alsancak - İZMİR
e - posta: ispodizmir@ispod.org.tr web: <http://www.ispodizmir.org>
kongre resmi web sitesi: <http://www.shehircilik.org>

ALTINCI TÜRKİYE ŞEHİRCİLİK KONGRESİ
İzmir Büyükşehir Belediyesi, Bursa Büyükşehir Belediyesi, Kırıkkale Büyükşehir Belediyesi, Sanayi Bakanlığı
Bağcılar Çarşı İmar Dairesi, Çarşı, Mimar, Yemek, Kütüphane, Bina, SİMS